

CARTEA ÎNTĂI A ÎMPĂRAȚILOR

SAU A TREIA A ÎMPĂRAȚILOR¹

(Deuteronom 32.15-18. Osea 10.1; 4.15.)

DOMNIA LUI SOLOMON

(2 Samuel 7.12-15. Capitoarele 1-11. 2 Cronici 1-9. Psalm 89.)

Bătrânețea lui David

1. Împăratul David era bătrân, înaintat în vârstă; îl acopereau cu haine și nu se putea încălzi.

2. Slujitorii lui i-au zis: „Să se caute pentru domnul, împăratul, o fată fecioară; ea să stea înaintea împăratului, să-l îngrijească și să se culce la sânul tău; și domnul meu, împăratul, se va încălzi.“

3. Au căutat în tot ținutul lui Israel o fată tânără și frumoasă și au găsit pe Abișag, sunamita*, pe care au adus-o la împărat. ^{*Ios. 19.18.}

4. Această fată era foarte frumoasă. Ea a îngrijit pe împărat și i-a slujit; dar împăratul nu s-a împreunat cu ea.

Adonia vrea să ia scaunul de domnie

5. Adonia*, fiul Haghitei, s-a sumețit până acolo încât a zis: „Eu voi fi împărat!“ Și și-a pregătit** care și călăreți și cincizeci de oameni care alergau înaintea lui. ^{*2 Sam. 3.4. **2 Sam. 15.1.}

6. Tatăl său nu-l mustrase niciodată în viața lui, zicând: „Pentru ce faci așa?“ Adonia, de altfel, era foarte frumos la chip și se născuse după Absalom. ^{*2 Sam. 3.3,4. 1 Cron. 3.2.}

7. El a vorbit cu Ioab, fiul Teruiei, și cu preotul* Abiatar; și aceștia au trecut de** partea lui. ^{*2 Sam. 20.25. **Cap. 2.22,28.}

8. Dar preotul Tadoc, Benaia, fiul lui Iehoiada, prorocul Natan, Șimej*, Rei și vitejii** lui David n-au fost cu Adonia. ^{*Cap. 4.18. **2 Sam. 23.8.}

9. Adonia a tăiat oi, boi și viței grași, lângă piatra lui Zohelet, care este lângă En-Roguel; și a pofțit pe toți frații lui, fiii împăratului, și pe toți bărbații lui luda din slujba împăratului.

10. Dar n-a pofțit pe prorocul Natan, nici pe Benaia, nici pe viteji, nici pe fratele său Solomon.

Bat-Șeba la David

11. Atunci Natan a zis Bat-Șebei, mama lui Solomon: „N-ai auzit că Adonia,

fiul Haghitei*, s-a făcut împărat, fără să știe domnul nostru David? ^{*2 Sam. 3.4.}

12. Vino, dar, acum, și-ți voi da un sfat, ca să-ți scapi viața ta și viața fiului tău Solomon.

13. Du-te, intră la împăratul David și spune-i: „Împărate, domnul meu, n-ai jurat tu roabei tale, zicând: „Fiul tău Solomon* va împărați după mine și va ședea pe scaunul meu de domnie?“ Pentru ce, dar, împărățește Adonia?“ ^{*1 Cron. 22.9.}

14. Și în timp ce tu vei vorbi cu împăratul, eu însumi voi intra după tine și-ți voi întări cuvintele.“

15. Bat-Șeba s-a dus în odaia împăratului. El era foarte bătrân; și Abișag, sunamita, îi slujea.

16. Bat-Șeba s-a plecat și s-a închinat înaintea împăratului. Și împăratul a zis: „Ce vrei?“

17. Ea i-a răspuns: „Domnul meu, tu ai jurat* roabei tale pe Domnul Dumnezeu tău, zicând: „Solomon, fiul tău, va împărați după mine și va ședea pe scaunul meu de domnie.“ ^{*Vers. 13,30.}

18. Și acum iată că Adonia împărățește! Și tu nu știi, împărate, domnul meu!

19. El a* înjunghiat boi, viței grași și oi, în mare număr; și a pofțit pe toți fiii împăratului, pe preotul Abiatar și pe Ioab, căpetenia oștirii, dar pe robul tău Solomon nu l-a pofțit. ^{*Vers. 7-9,25.}

20. Împărate, domnul meu, tot Israelul are ochii îndreptați spre tine, ca să-i faci cunoscut cine va ședea pe scaunul de domnie al împăratului, domnului meu, după el.

21. Și când împăratul, domnul meu, va fi culcat* împreună cu părinții săi, se va întâmpla că eu și fiul meu Solomon vom fi priviți ca niște vinovați.“ ^{*Deut. 31.16. Cap. 2.10.}

22. Pe când încă vorbea ea cu împăratul, iată că a sosit prorocul Natan.

23. Au dat de știre împăratului și au zis: „Iată că a venit prorocul Natan!“ El a intrat înaintea împăratului și s-a închinat înaintea împăratului cu fața până la pământ.

24. Și Natan a zis: „Împărate, domnul meu, oare tu ai zis: „Adonia va împărați după mine și va ședea pe scaunul meu de domnie“?“

25. Căci el s-a* coborât astăzi, a tăiat boi, viței grași și oi, în mare număr; și a pofțit pe toți fiii împăratului, pe

căpeteniile oștirii și pe preotul Abiatar. Și ei mănâncă și beau înaintea lui și zic: „Trăiască împăratul** Adonia!“ ^{*Vers. 19. **1 Sam. 10.24.}

26. Dar nu m-a pofțit nici pe mine, care sunt robul tău, nici pe preotul Tadoc, nici pe Benaia, fiul lui Iehoiada, nici pe robul tău Solomon.

27. Oare din porunca domnului meu, împăratul, are loc lucrul acesta și fără să fi făcut cunoscut robului tău cine are să se suie pe scaunul de domnie al împăratului, domnului meu, după el?“

28. Împăratul David a răspuns: „Chemăți-mi pe Bat-Șeba.“ Ea a intrat și s-a înfățișat înaintea împăratului.

29. Și împăratul a jurat și a zis: „Viu* este Domnul, care m-a izbăvit din toate necazurile, ^{*2 Sam. 4.9.}

30. că – așa* cum am jurat pe Domnul Dumnezeu lui Israel, zicând: „Fiul tău Solomon va împărați după mine și va ședea pe scaunul meu de domnie în locul meu“ – așa voi face azi.“ ^{*Vers. 17.}

31. Bat-Șeba s-a plecat cu fața la pământ și s-a închinat înaintea împăratului. Și a zis: „Trăiască* pe vecie domnul meu, împăratul David!“ ^{*Neem. 2.3. Dan. 2.4.}

Solomon, împărat

32. Împăratul David a zis: „Chemăți-mi pe preotul Tadoc, pe prorocul Natan și pe Benaia, fiul lui Iehoiada.“ Ei au intrat și s-au înfățișat înaintea împăratului.

33. Și împăratul le-a zis: „Luați* cu voi pe slujitorii stăpânului vostru, puneți pe fiul meu Solomon călare pe catărul meu și coborâți-l la** Ghihon. ^{*2 Sam. 20.6. **2 Cron. 32.30.}

34. Acolo, preotul Tadoc și prorocul Natan să-l* ungă împărat peste Israel. Să sunați** din trâmbiță și să ziceți: „Trăiască împăratul Solomon!“

^{*1 Sam. 10.1; 16.3,12. 2 Sam. 2.4; 5.3. Cap. 19.16. 2 Împ. 9.3; 11.12. **2 Sam. 15.10. 2 Împ. 9.13; 11.14.}

35. Să vă suiți apoi după el ca să vină să se așeze pe scaunul meu de domnie și să împărățească în locul meu. Căci porunca mea este ca el să fie căpetenia lui Israel și Iuda.“

36. Benaia, fiul lui Iehoiada, a răspuns împăratului: „Amin! Așa să vrea Domnul Dumnezeu domnului meu, împăratul:“

37. Domnul să fie cu Solomon cum* a fost cu domnul meu, împăratul, ca să-și înalțe** scaunul de domnie mai

1. Așa se numește în Septuaginta

presus de scaunul de domnie al domnului meu, împăratul David!¹⁴

¹⁴Ios. 1.5,17. 1 Sam. 20.13. ¹⁵Vers. 47.

38. Atunci preotul Țadoc s-a coborât împreună cu prorocul Natan, cu Benaia*, fiul lui Iehoiada, cu cheretii și peletii; au pus pe Solomon călare pe catărul împăratului David și l-au dus la Ghihon.

¹⁶2 Sam. 8.18; 23.20-23.

39. Preotul Țadoc a luat cornul cu unțdelemn* din Cort și a uns** pe Solomon. Au sunat din trâmbiță, și totț poporul a zis: „Trăiască împăratul Solomon!”

¹⁷Exod 30.23,25,32.

¹⁸Ps. 89.20. ¹⁹*1 Cron. 29.22. †1 Sam. 10.24.

40. Tot poporul s-a suit după el, și poporul cânta din fluiet și se desfăta cu mare bucurie; se clătina pământul de strigătele lor.

Adonia aude

41. Zvonul acesta a ajuns până la Adonia și la toți cei poftiți care erau cu el, tocmai în clipa când sfârșeau de mâncat. Ioab, auzind sunetul trâmbiței, a zis: „Ce este cu vuietul acesta de care răsună cetatea?”

42. Pe când vorbea el încă, a venit Ionatan, fiul preotului Abiatar. Și Adonia a zis: „Apropie-te, că ești un om* viteaz și aduci vești bune.”

²⁰2 Sam. 18.27.

43. „Da”, a răspuns Ionatan lui Adonia, „domnul nostru, împăratul David, a făcut împărat pe Solomon.”

44. A trimis cu el pe preotul Țadoc, pe prorocul Natan, pe Benaia, fiul lui Iehoiada, pe cheretii și peletii, și l-au pus călare pe catărul împăratului.

45. Preotul Țadoc și prorocul Natan l-au uns împărat la Ghihon. De acolo s-au suit veselindu-se, și cetatea a fost pusă în mișcare: acesta este vuietul pe care l-ați auzit.

46. Solomon s-a și așezat* pe scaunul de domnie al împăratului.

²¹1 Cron. 29.23.

47. Și slujitorii împăratului au venit să binecuvânteze pe domnul nostru, împăratul David, zicând: „Dumnezeu tău să facă numele lui Solomon mai* vestit decât numele tău, și el să-și înalțe scaunul de domnie mai presus de scaunul tău de domnie!” Și împăratul s-a închinat* pe patul său.

²²Vers. 37. ²³*Gen. 47.31.

48. Iată ce a zis și împăratul: „Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu lui Israel care mi-a dat* astăzi un urmaș pe scaunul meu de domnie și mi-a îngăduit să-l văd!”

²⁴*Cap. 3.6. Ps. 132. 11,12.

49. Toți cei poftiți de Adonia s-au umplut de spaimă; s-au sculat și au plecat care încotro.

50. Adonia s-a temut de Solomon; s-a sculat și el, a plecat și s-a apucat* de coarnele altarului.

²⁵*Cap. 2.28.

51. Au venit și au spus lui Solomon: „Iată că Adonia se teme de împăratul Solomon și s-a apucat de coarnele altarului, zicând: „Să-mi jure împăratul Solomon azi că nu va omorî pe robul său cu sabia!”

52. Solomon a zis: „Dacă va fi om cinstit, un* păr din cap nu-i va cădea la pământ; dar dacă se va găsi răutate în el, va muri.”

²⁶*1 Sam. 14.45. 2 Sam. 14.11. Fapt. 27.34.

53. Și împăratul Solomon a trimis niște oameni, care l-au coborât de pe altar. El a venit și s-a închinat înaintea împăratului Solomon, și Solomon i-a zis: „Du-te acasă.”

Învățăturile date lui Solomon la moarte

21. David se apropia de clipa* morții și a dat îndrumări fiului său Solomon, zicând:

²⁷*Gen. 47.29. Deut. 31.14.

2. „Eu* plec pe calea pe care merge toată lumea. Întărește-te** și fii om!

²⁸*Ios. 23.14. ²⁹**Deut. 17.19,20.

3. Păzește poruncile Domnului Dumnezeu tău umblând în căile Lui și păzind legile Lui, poruncile Lui, hotărârile Lui și învățăturile Lui, după cum este scris în Legea lui Moise, ca să izbutești* în tot ce vei face și ori încotro te vei întoarce

³⁰*Deut. 29.9. Ios. 1.7. 1 Cron. 22.12,13.

4. și pentru ca Domnul să împlinească* următoarele cuvinte pe care le-a rostit pentru mine: „Dacă** fiii tăi vor lua seama la calea lor, umblând† cu credințioșie înaintea Mea, din toată inima lor și din tot sufletul lor, nu vei fi lipsit†† niciodată de un urmaș pe scaunul de domnie al lui Israel.”

³¹*2 Sam. 7.25. ³²**Ps. 132.12. †2 Imp. 20.3. ††2 Sam. 7.12,13. Cap. 8.25.

5. Știi ce mi-a făcut* Ioab, fiul Țeruei, ce a făcut celor două căpetenii ale oștirii lui Israel, lui Abner**, fiul lui Ner, și lui Amasa†, fiul lui Ieter. I-a omorât; a vărsat în timp de pace sânge de război și a pus sângele de război pe cingătoarea cu care era încins la mijloc și pe încălțăminte din picioare.

³³*2 Sam. 3.39; 18.5,12,14; 19.5-7. ³⁴**2 Sam. 3.27. †2 Sam. 20.10.

6. Fă după înțelepciunea* ta, și să nu lași ca perii lui cei albi să se coboare în pace în Locuința morților.

³⁵*Vers. 9. Prov. 20.26.

7. Să te porți cu bunăvoință cu fiii lui Barzilai*, galaaditul, și ei să mănânce** la masă cu tine; căci tot așa s-au purtat și ei† cu mine, ieșindu-mi înainte, când fugeam de fratele tău Absalom.

³⁶*2 Sam. 19.31,38. ³⁷**2 Sam. 9.7,10; 19.28. †2 Sam. 17.27.

8. Iată că ai lângă tine pe Șimej*, fiul lui Ghera, beniamitul, din Bahurim. El a rostit împotriva mea mari blesteme în ziua când mă duceam la Mahanaim. Dar s-a coborât înaintea** mea la Iordan, și i-am jurat† pe Domnul, zicând: „Nu te voi omorî cu sabia.”

³⁸*2 Sam. 16.5. ³⁹**2 Sam. 19.18. †2 Sam. 19.23.

9. Acum, tu să nu-l lași nepedepsit*; căci ești un om înțelept și știi cum trebuie să te porți cu el. Să-i cobori perii albi însângerați** în Locuința morților.”

⁴⁰*Exod 20.7. Iov 9.28. ⁴¹**Gen. 42.38; 44.31.

10. David a adormit* cu părinții lui și a fost îngropat în cetatea** lui David.

⁴²*Cap. 1.21. Fapt. 2.29; 13.36. ⁴³**2 Sam. 5.7.

11. Vremea cât a împărățit* David peste Israel a fost de patruzeci de ani: la Hebron a împărățit șapte ani, iar la Ierusalim a împărățit treizeci și trei de ani.

⁴⁴*2 Sam. 5.4. 1 Cron. 29.26,27.

12. Solomon a șezut* pe scaunul de domnie al tatălui său, David, și împărăția lui s-a întărit foarte mult.

⁴⁵*1 Cron. 29.23. 2 Cron. 1.1.

Solomon omoară pe Adonia

13. Adonia, fiul Haghitei, s-a dus la Bat-Șeba, mama lui Solomon. Ea i-a zis: „Vii* cu gânduri pașnice?” El a răspuns: „Da.”

⁴⁶*1 Sam. 16.4,5.

14. Și a adăugat: „Am să-ți spun o vorbă.” Ea a zis: „Vorbește!”

15. Și el a zis: „Știi că împărăția era* a mea și că tot Israelul își îndrepta privirile spre mine ca să fiu împărat. Dar împărăția s-a întors și a căzut fratelui meu, pentru că Domnul i-a** dat-o.

⁴⁷*Cap. 1.5. ⁴⁸**1 Cron. 22.9,10; 28.5-7. Prov. 21.30. Dan. 2.21.

16. Acum îți cer un lucru: nu-ți întoarce fața!” Ea i-a răspuns: „Vorbește!”

17. Și el a zis: „Spune, te rog, împăratului Solomon – căci nu se poate să nu te asculte – să-mi dea de nevastă pe* Abișag, sunamita.”

⁴⁹*Cap. 1.3,4.

18. Bat-Șeba a zis: „Bine! Voi vorbi împăratului pentru tine.”

19. Bat-Șeba s-a dus la împăratul Solomon, să-i vorbească pentru Adonia. Împăratul s-a sculat s-o întâmpine, s-a închinat* înaintea ei și a șezut pe scaunul său de domnie. Au pus un scaun pentru mama împăratului, și ea a șezut** la dreapta lui.

⁵⁰*Exod 20.12. ⁵¹**Ps. 45.9.

20. Apoi a zis: „Am să-ți fac o mică rugămintă: să mă ascuți!” Și împăratul i-a zis: „Cere, mamă, căci te voi asculta.”

21. Ea a zis: „Abișag, sunamita, să fie dată de nevastă fratelui tău Adonia.”

22. Împăratul Solomon a răspuns mamei sale: „Pentru ce ceri numai pe Abișag, sunamita, pentru Adonia? Cere și împărăția pentru el – căci este fratele meu mai mare decât mine – pentru el, pentru preotul Abiatar* și pentru Ioab, fiul Țeruei.”

⁵²*Cap. 1.7.

23. Atunci împăratul a jurat pe Domnul, zicând: „Să mă pedepsească Dumnezeu cu toată* asprimea, dacă nu-l vor costa viața pe Adonia cuvintele acestea!

⁵³*Rut 1.17.

24. Acum, viu este Domnul, care m-a întărit și m-a suit pe scaunul de domnie al tatălui meu, David, și care mi-a făcut o casă, după făgăduința* Lui, că astăzi va muri Adonia!”

⁵⁴*2 Sam. 7.11,13. 1 Cron. 22.10.

25. Și împăratul Solomon a trimis pe Benaia, fiul lui Iehoiada, care l-a lovit; și Adonia a murit.

Abiatar scos din slujbă

26. Împăratul a zis apoi preotului Abiatar: „Du-te la Anatot*, la moșiile tale, căci ești vrednic de moarte; dar nu te voi omorî azi, pentru că ai purtat** chivotul Domnului Dumnezeu înaintea tatălui meu, David, și pentru că ai luat† parte la toate suferințele tatălui meu.”

⁵⁵*Ios. 21.18. ⁵⁶**1 Sam. 23.6. 2 Sam. 15.24,29. †1 Sam. 22.20,23. 2 Sam. 15.24.

27. Astfel Solomon a scos pe Abiatar din slujba de preot al Domnului, ca să împlinească* cuvântul rostit de Domnul asupra casei lui Eli, în Silo.

⁵⁷*1 Sam. 2.31-35.

Omorârea lui Ioab

28. Vestea aceasta a ajuns până la Ioab, care luase partea* lui Adonia, măcar că nu luase partea lui Absalom. Și Ioab a fugit la Cortul Domnului și s-a apucat** de coarnele altarului.

⁵⁸*Cap. 1.7. ⁵⁹**Cap. 1.50.

29. Au dat de știre împăratului Solomon că Ioaab a fugit la Cortul Domnului și că este la altar. Și Solomon a trimis pe Benaia, fiul lui Iehoiada, zicându-i: „Du-te și lovește-l!”

30. Benaia a ajuns la Cortul Domnului și a zis lui Ioaab: „Ieși! Căci așa poruncește împăratul.”

Dar el a răspuns: „Nu! Vreau să mor aici.” Benaia a spus lucrul acesta împăratului zicând: „Așa a vorbit Ioaab și așa mi-a răspuns.”

31. Împăratul a zis lui Benaia: „Fă* cum a zis, lovește-l și îngroapă-l; și ia** astfel de peste mine și de peste casa tatălui meu sângele pe care l-a vărsat Ioaab fără temeii.

*Exod 21.14. **Num. 35.33. Deut. 19.13; 21.8,9.

32. Domnul va face ca sângele lui să cadă* asupra capului lui, pentru că a lovit pe doi bărbați mai drepiți și mai buni** decât el și i-a ucis cu sabia, fără să fi știut tatăl meu, David; pe Abner†, fiul lui Ner, căpetenia oștirii lui Israel, și pe Amasa††, fiul lui Ieter, căpetenia oștirii lui Iuda. *Judc. 9.24,57. Ps. 7.16. **2 Cron. 21.13. †2 Sam. 3.27. ††2 Sam. 20.10.

33. Sângele lor să cadă peste capul lui Ioaab și peste capul urmașilor* lui pentru totdeauna; dar David**, sămânța lui, casa lui și scaunul lui de domnie, să aibă parte de pace pe vecie din partea Domnului.“ *2 Sam. 3.29. **Prov. 25.5.

34. Benaia, fiul lui Iehoiada, s-a suit, a lovit pe Ioaab și l-a omorât. El a fost îngropat în casa lui, în pustiu.

35. Împăratul a pus în fruntea oștirii pe Benaia, fiul lui Iehoiada, în locul lui Ioaab, iar în locul lui Abiatar* a pus pe preotul Țadoc**.

*Vers. 27. **Num. 25.11-13. 1 Sam. 2.35. 1 Cron. 6.53; 24.3.

Omorârea lui Șimei

36. Împăratul a chemat pe Șimei* și i-a zis: „Zidește-ți o casă la Ierusalim: să locuiești în ea și să nu ieși din ea ca să te duci într-o parte sau alta.

*2 Sam. 16.5. Vers. 8.

37. Să știi bine că în ziua când vei ieși și vei trece pârâul* Chedron, vei muri. Atunci sângele** tău va cădea asupra capului tău.

*2 Sam. 15.23. **Lev. 20.9. Ios. 2.19. 2 Sam. 1.16.

38. Șimei a răspuns împăratului: „Bine! Robul tău va face cum spune domnul meu, împăratul.” Și Șimei a locuit multă vreme la Ierusalim.

39. După trei ani, s-a întâmplat că doi slujitori ai lui Șimei au fugit la Achiș*,

fiul lui Maaca, împăratul Gatului. Au dat de știre lui Șimei, zicând: „Iată că slujitorii tăi sunt la Gat.“ *1 Sam. 27.2.

40. Șimei s-a sculat, a pus șaua pe măgar și s-a dus la Gat, la Achiș, să-și caute slujitorii. Șimei s-a dus și și-a adus înapoi slujitorii din Gat.

41. Au dat de veste lui Solomon că Șimei a plecat din Ierusalim la Gat și că s-a întors.

42. Împăratul a chemat pe Șimei și i-a zis: „Nu te-am pus eu să juri pe Domnul și nu ți-am spus eu hotărât: „Să știi că vei muri în ziua când vei ieși să te duci într-o parte sau alta“? Și nu mi-ai răspuns tu: „Bine! Am înțeles“?”

43. Pentru ce atunci n-ai ascultat de jurământul Domnului și de porunca pe care ți-o dădusem?*

44. Și împăratul a zis lui Șimei: „Știi înăuntrul inimii tale tot* răul pe care l-ai făcut tatălui meu, David; Domnul** a întors răutatea ta asupra capului tău. *2 Sam. 16.5. Ps. 7.16. **Ezec. 17.19.

45. Dar împăratul Solomon va fi binecuvântat, și scaunul* de domnie al lui David va fi întărit pe vecie înaintea Domnului.“ *Prov. 25.5.

46. Și împăratul a poruncit lui Benaia, fiul lui Iehoiada, care a ieșit și a lovit pe Șimei; și Șimei a murit.

Astfel, împărăția* s-a întărit în mâinile lui Solomon. *Vers. 12.

Căsătoria lui Solomon – Visul lui

31. Solomon* s-a încuscrit cu faraon, împăratul Egiptului. A luat de nevastă pe fata lui faraon și a adus-o în cetatea** lui David, până și-a isprăvit de zidit casa† lui, casa†† Domnului și zidul*† dimprejurul Ierusalimului. *Cap. 7.8; 9.24. **2 Sam. 5.7. †Cap. 7.1.

††Cap. 6. *†Cap. 9.15,19.

2. Poporul* nu aducea jertfe decât pe înălțimi, căci până pe vremea aceasta nu se zidise încă o casă în Numele Domnului. *Lev. 17.3-5. Deut. 12.2,4,5. Cap. 22.43.

3. Solomon iubea* pe Domnul și se ținea** de obiceiurile tatălui său, David. Numai că aducea jertfe și tămâie pe înălțimi. *Deut. 6.5; 30.16,20.

Ps. 31.23. Rom. 8.28. 1 Cor. 8.3. **Vers. 6.14.

4. Împăratul s-a dus* la Gabaon să aducă jertfe acolo, căci** era cea mai însemnată înălțime. Solomon a adus o mie de arderi de tot pe altar.

*2 Cron. 1.3. **1 Cron. 16.39. 2 Cron. 1.3.

5. La Gabaon*, Domnul S-a arătat în vis** lui Solomon noaptea și Dumnezeu i-a zis: „Cere ce vrei să-ți dau.“

*Cap. 9.2. 2 Cron. 1.7. **Num. 12.6. Mat. 1.20; 2.13,19.

6. Solomon* a răspuns: „Tu ai arătat o mare bunăvoință față de robul Tău David, tatăl meu, pentru că umbra** înaintea Ta în credințioșie, în dreptate și în curăție de inimă față de Tine; i-ai păstrat această mare bunăvoință și i-ai dat un fiu†, care șade pe scaunul lui de domnie, cum se vede astăzi.

*2 Cron. 1.8, etc. **Cap. 2.4; 9.4. 2 Împ. 20.3. Ps. 15.2. †Cap. 1.48.

7. Acum Doamne Dumnezeul meu, Tu ai pus pe robul Tău să împărătească în locul tatălui meu, David; și eu nu sunt decât un tânăr*, nu sunt încercat**.

*1 Cron. 29.1. **Num. 27.17.

8. Robul Tău este în mijlocul poporului pe care l-ai* ales, popor foarte mare, care nu poate fi nici** socotit, nici numărat, din pricina mulțimii lui.

*Deut. 7.6. **Gen. 13.16; 15.5.

9. Dă, dar*, robului Tău o inimă pricepută, ca să judece** pe poporul Tău, să deosebească binele de rău! Căci cine ar putea să judece pe poporul Tău, pe poporul acesta așa de mare la număr!?”

*2 Cron. 1.10. Prov. 2.3-9. Iac. 1.5. **Ps. 72.1,2. †Evr. 5.14.

10. Cererea aceasta a lui Solomon a plăcut Domnului.

11. Și Dumnezeul a zis: „Fiindcă lucrul acesta îl ceri, fiindcă nu ceri* pentru tine nici viață lungă, nici bogății, nici moartea vrăjmașilor tăi, ci ceri pricepere, ca să faci dreptate,

*Iac. 4.3.

12. voi* face după cuvântul tău. Îți voi** da o inimă înțeleaptă și pricepută, așa cum n-a fost nimeni înaintea ta și nu se va scula nimeni niciodată ca tine.

*1 Ioan 5.14,15. **Cap. 4.29-31; 5.12; 10.24. Ecl. 1.16.

13. Mai mult, îți voi da* și ce n-ai cerut: bogății** și slavă, așa încât în tot timpul vieții tale nu va fi nici un împărat ca tine.

*Mat. 6.33.

Efes. 3.20. **Cap. 4.21,24; 10.23,25, etc. Prov. 3.16.

14. Și dacă vei umbra în căile Mele, păzind legile și poruncile Mele, cum* a făcut David, tatăl tău, îți voi lungi** zilele.“

*Cap. 15.5. **Ps. 91.16. Prov. 3.2.

15. Solomon s-a* deșteptat. Acesta a fost visul. Solomon s-a întors la Ierusalim și s-a înfățișat înaintea chivotului legământului Domnului. A adus arderi de tot și jertfe de mulțumire și a

dat un ospăț** tuturor slujitorilor lui.

*Gen. 41.7. **Gen. 40.20. Cap. 8.65. Est. 1.3. Dan. 5.1. Marc. 6.21.

Judecata lui Solomon

16. Atunci au venit două femei curve la împărat și s-au înfățișat* înaintea lui.

*Num. 27.2.

17. Una din femei a zis: „Rogu-mă, domnul meu, eu și femeia aceasta locuim în aceeași casă, și am născut lângă ea în casă.

18. După trei zile, femeia aceasta a născut și ea. Locuiam împreună, nici un străin nu era cu noi în casă. Nu eram decât noi amândouă.

19. Peste noapte, fiul acestei femei a murit, pentru că se culcase peste el.

20. Ea s-a sculat pe la mijlocul nopții, a luat pe fiul meu de lângă mine, pe când dormea roaba ta, și l-a culcat la sânul ei: iar pe fiul ei, care murise, l-a culcat la sânul meu.

21. Dimineața, m-am sculat să dau țâță copilului; și iată că era mort. M-am uitat cu luare aminte la el dimineața; și iată că nu era fiul meu, pe care-l născusem.“

22. Cealaltă femeie a zis: „Ba nu; fiul meu este cel viu, iar fiul tău cel mort.“ Dar cea dintâi a răspuns: „Ba nicidecum! Fiul tău este cel mort, iar fiul meu este cel viu.“ Așa au vorbit ele înaintea împăratului.

23. Împăratul a zis: „Una zice: „Fiul meu este cel viu, iar fiul tău este cel mort.“ Și cealaltă zice: „Ba nicidecum! Fiul tău este cel mort, iar fiul meu este cel viu.“

24. Apoi a adăugat: „Aduceți-mi o sabie.“ Au adus o sabie înaintea împăratului.

25. Și împăratul a zis: „Țăiați în două copilul cel viu și dați o jumătate uneia și o jumătate celeilalte.“

26. Atunci femeia al cărei copil era viu a simțit că i* se rupe inima pentru copil și a zis împăratului: „Ah! domnul meu, dă-i mai bine ei copilul cel viu și nu-l omori!“ Dar cealaltă a zis: „Să nu fie nici al meu, nici al tău; tăiați-l!“

*Gen. 43.30. Isa. 49.15. Ier. 31.20. Osea 11.8.

27. Și împăratul, luând cuvântul, a zis: „Dați celei dintâi copilul cel viu și nu-l omorâți. Ea este mama lui.“

28. Tot Israelul a auzit de hotărârea pe care o rostise împăratul. Și s-au temut de împărat, căci au văzut că

înțelepciunea* lui Dumnezeu era în el, povățuindu-l în judecățile lui.

*Vers. 9,11,12.

Slujbașii cei mai înalți ai lui Solomon

4. Împăratul Solomon era împărat peste tot Israelul.

2. Iată căpeteniile pe care le avea în slujba lui: Azaria, fiul preotului Tadoc,

3. Elihoref și Ahia, fiii lui Șișa, erau logofeți; Iosafat*, fiul lui Ahilud, era scriitor;

*2 Sam. 8.16; 20.24.

4. Benaia*, fiul lui Iehoiada, era peste oștire; Tadoc și Abiatar** erau preoți.

*Cap. 2.35. **Cap. 2.27.

5. Azaria, fiul lui Natan, era mai mare* peste îngrijitori. Zabud, fiul lui Natan era slujbaș** de stat, cirac† al împăratului;

*Vers. 7.

**2 Sam. 8.18; 20.26. †2 Sam. 15.37; 16.16. 1 Cron. 27.33.

6. Ahișar era mai mare peste casa împăratului; și Adoniram*, fiul lui Abda, era mai mare peste dări.

*Cap. 5.14.

Numele celor doisprezece îngrijitori

7. Solomon avea doisprezece îngrijitori peste tot Israelul. Ei îngrijeau de hrana împăratului și a casei lui, fiecare timp de o lună din an.

8. Iată-le numele:

Fiul lui Hur, în muntele lui Efraim.

9. Fiul lui Decher, la Macaș, la Saalbim, la Bet-Șemeș, la Elon și la Bet-Hanan.

10. Fiul lui Hesed, la Arubot; el avea Soco și toată țara Hefer.

11. Fiul lui Abinadab avea tot ținutul Dorului. Tafat, fata lui Solomon, era nevasta lui.

12. Baana, fiul lui Ahilud, avea Taanac și Meghido și tot Bet-Șeanul de lângă Tartan sub Izreel, de la Bet-Șean până la Abel-Mehola, până dincolo de Iocmeam.

13. Fiul lui Gheber, la Ramot din Galaad; el avea târgurile* lui Iair, fiul lui Manase, în Galaad; mai avea și ținutul** Argob în Basan, șaizeci de cetăți mari cu ziduri și zăvoare de aramă.

*Num. 32.41. **Deut. 3.4.

14. Ahinadab, fiul lui Ido, la Mahanaim.

15. Ahimaat, în Neftali. El luase de nevastă pe Basmat, fata lui Solomon.

16. Baana, fiul lui Hușai, în Așer și la Bealot.

17. Iosafat, fiul lui Paruah, în Isahar.

18. Șiimei, fiul lui Ela, în Benjamin.

19. Gheber, fiul lui Uri, în țara Galaadului; el avea ținutul* lui Sihon, împăratul amoritilor și al lui Og, împăratul Basanului. Era un singur îngrijitor în țara aceasta.

*Deut. 3.8.

Mărirea lui Solomon

20. Iuda și Israel erau în număr foarte mare, ca nisipul* de pe țărmul mării. Ei mâncau**, beau și se veseleau.

*Gen. 22.17. Cap. 3.8. Prov. 14.28. **Ps. 72.3,7. Mica 4.4.

21. Solomon* mai stăpâna și toate împărățiile de la Râu** până în țara filistenilor și până la hotarul Egiptului. Ei îi aduceau† daruri și au fost supuși lui Solomon tot timpul vieții lui.

*2 Cron. 9.26.

Ps. 72.8. **Gen. 15.18. Ios. 1.4. †Ps. 68.29; 72.10,11.

22. În fiecare zi Solomon mânca: treizeci de cori de floare de făină și șaizeci de cori de altă făină.

23. zece boi grași, douăzeci de boi de păscut și o sută de oi, afară de cerbi, căprioare, ciute și păsări îngrășate.

24. Stăpâna peste toată țara de dincoace de Râu, de la Tifsah până la Gaza, peste toți împărații* de dincoace de Râu. Și avea pace** pretutindeni de jur împrejur.

*Ps. 72.11. **1 Cron. 22.9.

25. Iuda și Israel, de la Dan* până la Beer-Șeba, au locuit** în liniște fiecare† sub via lui și sub smochinul lui, în tot timpul lui Solomon.

*Ier. 23.6. **Mica 4.4. Zah. 3.10. †Jude. 20.1.

26. Solomon* avea patruzeci de mii de iesle pentru caii** de la carele lui, și douăsprezece mii de călăreți.

*Cap. 10.26. 2 Cron. 1.14; 9.25. **Deut. 17.16.

27. Îngrijitorii* îngrijeau de hrana împăratului Solomon și a tuturor celor ce se apropiau de masa lui, fiecare în luna lui; și nu lăsau să fie vreo lipsă.

*Vers. 7.

28. Aduceau și orz și paie pentru armăsari și fugari, în locul unde se afla împăratul, fiecare după poruncile pe care le primise.

Faima și înțelepciunea lui Solomon

29. Dumnezeu* a dat lui Solomon înțelepciune, foarte mare pricepere și cunoștințe multe ca nisipul de pe țărmul mării.

*Cap. 3.12.

30. Înțelepciunea lui Solomon întrecea înțelepciunea tuturor fiilor răsăritului* și toată înțelepciunea** egiptenilor.

*Gen. 25.6. **Fapt. 7.22.

31. El era mai înțelept* decât** orice

om, mai mult† decât Etan, ezrahitul, mai mult decât Heman, Calcol și Darda, fiii lui Mahol; și faima lui se răspândește printre toate neamurile dimprejur.

*Cap. 3.12. **1 Cron. 15.19.

Ps. 89, titlu. †1 Cron. 2.6; 6.33; 15.19. Ps. 88, titlu.

32. A rostit* trei mii de pilde și a alcătuit o mie cinci** cântări.

*Prov. 1.1. Ecl. 12.9. **Cânt. 1.1.

33. A vorbit despre copaci, de la cedrul din Liban până la isopul care crește pe zid, a vorbit de asemenea despre dobitoace, despre păsări, despre târătoare și despre pești.

34. Veneau* oameni din toate popoarele să asculte înțelepciunea lui Solomon, din partea tuturor împăraților pământului care auziseră vorbindu-se de înțelepciunea lui. *Cap. 10.1. 2 Cron. 9.1,23.

Zidirea Templului

5. Hiram*, împăratul Tirului, a trimis pe slujitorii săi la Solomon; căci auzise că fusese uns împărat în locul tatălui său, și el iubea** totdeauna pe David.

*Vers. 10,18.

2 Cron. 2.3. **2 Sam. 5.11. 1 Cron. 14.1. Amos 1.9.

2. Solomon* a trimis vorbă lui Hiram:

*2 Cron. 2.3.

3. „Știi că tatăl meu, David, n-a putut să zidească o Casă Domnului Dumnezeui lui, din pricina războaielor* cu care l-au înconjurat vrăjmașii lui, până ce Domnul i-a pus sub talpa picioarelor lui.

*1 Cron. 22.8; 28.3.

4. Acum Domnul Dumnezeui meu mi-a dat odihnă* din toate părțile; nu mai am nici potrivnic, nici nenorociri!

*Cap. 4.24. 1 Cron. 22.9.

5. Iată* că am de gând să zidesc o Casă Numelui Domnului Dumnezeui meu, cum** a spus Domnul, tatălui meu, David, zicând: „Fiul tău, pe care-l voi pune în locul tău pe scaunul lui de domnie, el va zidi o Casă Numelui Meu.“

*2 Cron. 2.4. **2 Sam. 7.13. 1 Cron. 17.12; 22.10.

6. Poruncește acum să se taie pentru mine cedri* din Liban. Slujitorii mei vor fi cu ai tăi și-ți voi plăti simbria slujitorilor tăi așa cum o vei hotărî tu; căci știi că dintre noi nimeni nu se pricepe să taie lemne ca sidonienii.“

*2 Cron. 2.8,10.

7. Când a auzit Hiram cuvintele lui Solomon, a avut o mare bucurie și a zis: „Binecuvântat să fie astăzi Domnul care a dat lui David un fiu înțelept drept căpetenie a acestui mare popor!“

8. Și Hiram a trimis răspuns lui Solomon: „Am auzit ce ai trimis să mi se spună. Voi face tot ce vei vrea în ce privește lemnele de cedru și lemnele de chiparos.

9. Slujitorii mei le vor coborî din Liban la mare și* le voi trimite pe mare în plute până la locul pe care mi-l vei arăta: acolo, voi pune să le dezlege, și le vei lua. Ceea ce cer în schimb este să trimiți merinde** casei mele.“

*2 Cron. 2.16. **Ezra 3.7. Ezec. 27.17. Fapt. 12.20.

10. Hiram a dat lui Solomon lemne de cedru și lemne de chiparos cât a voit.

11. Și Solomon* a dat lui Hiram douăzeci de mii de cori de grâu pentru hrana casei lui și douăzeci de cori de untdelemn curat; iată ce a dat Solomon în fiecare an lui Hiram.

*2 Cron. 2.10.

12. Domnul a dat înțelepciune lui Solomon, cum* îi făgăduise. Între Hiram și Solomon a fost pace, și au făcut legământ împreună.

*Cap. 3.12.

13. Împăratul Solomon a luat din tot Israelul oameni de corvoadă, în număr de treizeci de mii.

14. I-a trimis în Liban, câte zece mii pe lună, cu schimbul; o lună erau în Liban, și două luni erau acasă. Adoniram era mai mare peste* oamenii de corvoadă.

*Cap. 4.6.

15. Solomon* mai avea șaptezeci de mii de oameni care purtau poverile în optzeci de mii care țăiau pietrele în munți,

*Cap. 9.21. 2 Cron. 2.17,18.

16. afară de căpeteniile, în număr de trei mii trei sute, puse de Solomon peste lucrări și însărcinate cu privegherea lucrătorilor.

17. Împăratul a poruncit să se scoată pietre mari și mărețe, cioplite* pentru temelii Casei.

*1 Cron. 22.2.

18. Lucrătorii lui Solomon, ai lui Hiram și ghiblitiții, le-au cioplit și au pregătit lemnele și pietrele pentru zidirea Casei.

Zidirea Templului

6. În* al patru sute optzecilea an după ieșirea copiilor lui Israel din țara Egiptului, Solomon a** zidit Casa Domnului, în al patrulea an al domniei lui peste Israel, în luna Ziv, care este luna a doua.

*2 Cron. 3.1,2. **Fapt. 7.47.

2. Casa*, pe care a zidit-o împăratul Solomon Domnului, era lungă de șai-

zeci de coți, lată de douăzeci și înaltă de treizeci.

*Ezec. 41.1, etc.

3. Pridvorul dinaintea Templului casei avea o lungime de douăzeci de coți, în lățimea casei, și zece coți lărgime în fața casei.

4. Împăratul a făcut Casei ferestre* largi înăuntru și strânte afară.

*Ezec. 40.16; 41.16.

5. A zidit lipite de zidul Casei mai multe rânduri* de odăi, unul peste altul, de jur împrejur, care înconjurau zidurile Casei, Templul** și Sfântul Locaș; și a făcut astfel odăi lăturalnice de jur împrejur.

*Ezec. 41.6. **Vers. 16,19-21,31.

6. Catul de jos era lat de cinci coți, cel de la mijloc de șase coți, iar al treilea de șapte coți; căci pe partea de afară a Casei a făcut arcade strânte împrejur ca grinzile să nu fie prinse în zidurile Casei.

7. Când s-a zidit Casa*, s-au întrebuințat pietre cioplite gata înainte de a fi aduse acolo, așa că nici ciocan, nici secure, nici o unealtă de fier nu s-au auzit în Casă în timpul zidirii.

*Deut. 27.5,6. Cap. 5.18.

8. Intrarea odăilor din catul de jos era în partea dreaptă a Casei; în catul de la mijloc te suiai pe o scară cotită, și tot așa de la catul de mijloc la al treilea.

9. După ce a isprăvit* de zidit Casa, Solomon a acoperit-o cu scânduri și cu grinzii de cedru.

*Vers. 14,38.

10. A făcut de cinci coți de înalte fiecare din caturile dimprejurul întregii Case și le-a legat de Casă prin lemne de cedru.

11. Domnul a vorbit lui Solomon și i-a zis:

12. „Tu zidești Casa aceasta! Dacă vei* umbra după legile Mele, dacă vei împlini orânduiri Mele, dacă vei păzi și vei urma toate poruncile Mele, voi împlini față de tine făgăduința** pe care am făcut-o tatălui tău, David,

*Cap. 2.4; 9.4. **2 Sam. 7.13. 1 Cron. 22.10.

13. voi* locui în mijlocul copiilor lui Israel și nu voi părăsi** pe poporul Meu, Israel.“

*Exod 25.8. Lev. 26.11. 2 Cor. 6.16. Apoc. 21.3. **Deut. 31.6.

14. După ce a isprăvit* de zidit Casa,

*Vers. 38.

15. Solomon i-a îmbrăcat zidurile pe dinăuntru cu scânduri de cedru, de la pardoseală până la tavan; a îmbrăcat astfel în lemn partea dinăuntru și a

acoperit pardoseala Casei cu scânduri de chiparos.

16. A îmbrăcat cu scânduri de cedru cei douăzeci de coți ai fundului Casei de la pardoseală până în creștetul zidurilor și a păstrat locul acesta ca să facă din el Sfânta Sfintelor*, Locul Preasfânt.

*Exod 26.33.

Lev. 16.2. Cap. 8.6. 2 Cron. 3.8. Ezec. 45.3. Evr. 9.3.

17. Cei patruzeci de coți de dinainte alcătuiau Casa, adică Templul.

18. Lemnul de cedru dinăuntru avea săpături de colociți și flori deschise; totul era de cedru, nu se vedea nici o piatră.

19. Solomon a pregătit Locul Preasfânt înăuntru în mijlocul Casei, ca să așeze acolo chivotul legământului Domnului.

20. Locul Preasfânt avea douăzeci de coți lungime, douăzeci de coți lățime și douăzeci de coți înălțime. Solomon l-a căptușit cu aur curat. A făcut înaintea Locului Preasfânt un altar de lemn de cedru și l-a acoperit cu aur.

21. Partea dinăuntru a Casei a căptușit-o cu aur și a prins perdeaua dinăuntru în lăntișoare de aur înaintea Locului Preasfânt, pe care l-a acoperit cu aur.

22. A căptușit toată Casa cu aur, Casa întreagă, și a acoperit cu aur tot altarul* care era înaintea Locului Preasfânt.

*Exod 30.1,3,6.

23. În Locul Preasfânt a făcut* doi heruvimi de lemn de măslin sălbatic, înalți de zece coți.

24. Fiecare din cele două aripi ale unuia din heruvimi avea cinci coți, ceea ce făcea zece coți de la capătul uneia din aripile lui până la capătul celeilalte.

25. Al doilea heruvim avea tot zece coți. Măsura și chipul erau aceleași pentru amândoi heruvimii.

26. Înălțimea fiecăruia din cei doi heruvimi era de zece coți.

27. Solomon a așezat heruvimii în mijlocul Casei, în partea dinăuntru. Aripile lor erau întinse*, aripa celui dintâi atingeau un zid, și aripa celui de al doilea atingeau celălalt zid; iar celelalte aripi ale lor se întâlneau la capete, în mijlocul Casei.

*Exod 25.20; 37.9. 2 Cron. 5.8.

28. Solomon a acoperit și heruvimii cu aur.

29. Pe toate zidurile Casei, de jur

împrejur, în partea din fund și în față, a pus să sape chipuri de heruvimi, de finici și de flori deschise.

30. A acoperit pardoseala Casei cu aur, în partea din fund și în față.

31. La intrarea Locului Preasfânt a făcut două uși din lemn de măslin sălbatic; pragul de sus și ușorii ușilor erau în cinci muchii.

32. Cele două uși erau făcute din lemn de măslin sălbatic. A pus să sape pe ele chipuri de heruvimi, de finici și de flori deschise și le-a acoperit cu aur, a întins aurul și peste heruvimi și peste finici.

33. A făcut de asemenea pentru poarta Templului, niște ușori de lemn de măslin sălbatic, în patru muchii,

34. și cu două uși de lemn de chiparos; fiecare* ușă era făcută din două scânduri despărțite.

*Ezec. 41.23-25.

35. A pus să sape pe ele chipuri de heruvimi, de finici și de flori deschise și le-a acoperit cu aur, pe care l-a întins pe săpătura de chipuri.

36. A zidit și curtea dinăuntru din trei rânduri de pietre cioplite și dintr-un rând de grinzii de cedru.

37. În anul al* patrulea, în luna Ziv, s-au pus temelii Casei Domnului;

*Vers. 1.

38. și în anul al unsprezecelea, în luna Bul, care este a opta lună, Casa a fost isprăvită în toate părțile ei și așa cum trebuia să fie. În timp de șapte* ani a zidit-o Solomon.

*Vers. 1.

Zidirea casei lui Solomon

7.1. Solomon și-a mai zidit și casa lui și a ținut treisprezece* ani până când a isprăvit-o de tot.

*Cap. 9.10. 2 Cron. 8.1.

2. A zidit mai întâi casa din pădurea Libanului, lungă de o sută de coți, lată de cincizeci de coți și înaltă de treizeci de coți. Se sprijinea pe patru rânduri de stâlpi de cedru, și pe stâlpi erau grinzii de cedru.

3. A acoperit cu cedru odăile care erau sprijinite de stâlpi și care erau în număr de patruzeci și cinci, câte cincisprezece de fiecare cat.

4. Erau trei caturi, și fiecare din ele avea ferestrele față în față.

5. Toate ușile și toți ușorii erau din bărne în patru muchii, și la fiecare din cele trei caturi, ușile erau față în față.

6. A făcut un pridvor de stâlpi, lung de cincizeci de coți și lat de treizeci de

coți, și un alt pridvor înainte cu stâlpi și trepte în față.

7. A făcut pridvorul scaunului de domnie, unde judeca, pridvorul judecării; și l-a acoperit cu cedru, de la pardoseală până în tavan.

8. Casa lui de locuit a fost zidită în același fel, într-o altă curte, în dosul pridvorului. Și a făcut o casă la fel cu pridvorul acesta pentru fata lui faraon, pe care* o luase de nevastă.

*Cap. 3.1. 2 Cron. 8.11.

9. Pentru toate aceste clădiri a întrebuințat pietre minunate, cioplite după măsură, ferestruite cu ferăstrăul, înăuntru și în afară; și aceasta din temelii până la streșină, și afară până la curtea cea mare.

10. Temeliile erau de pietre foarte de preț și mari, pietre de zece coți și pietre de opt coți.

11. Deasupra erau iarăși pietre foarte de preț, tăiate după măsură, și lemn de cedru.

12. Curtea cea mare avea de jur împrejurul ei trei șiruri de pietre cioplite și un șir de bărne de cedru, ca și curtea dinăuntru a Casei Domnului și* ca și pridvorul Casei.

*Ioan 10.23. Fapt. 3.11.

Cei doi stâlpi de aramă

13. Împăratul Solomon a trimis și a adus din Tir pe Hiram*,

*2 Cron. 4.11.

14. fiul* unei văduve din seminția lui Neftali și al unui tată** din Tir, care lucra în aramă. Hiram era plinț de înțelepciune, de pricepere și de știință în săvârșirea oricărei lucrări de aramă. El a venit la împăratul Solomon și i-a făcut toate lucrările.

*2 Cron. 2.14. **2 Cron. 4.16. †Exod 31.3; 36.1.

15. A turnat cei doi* stâlpi de aramă. Cel dintâi avea optsprezece coți în înălțime, și un fir de doisprezece coți măsură grosimea celui de al doilea.

*2 Împ. 25.17. 2 Cron. 3.15; 4.12. Ier. 52.21.

16. A turnat două acoperișuri de aramă, ca să le pună pe vârful stâlpilor; cel dintâi era înalt de cinci coți, și al doilea era înalt de cinci coți.

17. A mai făcut niște împletituri în chip de rețea, niște ciucuri făcuți cu lăntișoare, pentru acoperișurile de pe vârful stâlpilor, șapte pentru acoperișul dintâi, și șapte pentru acoperișul al doilea.

18. A făcut câte două șiruri de rodii împrejurul uneia din rețele, ca să acopere

acoperișul de pe vârful unuia din stâlpi; tot așa a făcut și pentru al doilea.

19. Acoperișurile de pe vârful stâlpilor, în pridvor, erau lucrate așa de parcă erau niște crini și aveau patru coți.

20. Acoperișurile de pe cei doi stâlpi erau înconjurate de două sute de rodii, sus, lângă umflătura care era peste rețea; de asemenea, erau două sute* de rodii înșirate în jurul celui de la doilea acoperiș. *2 Cron. 3.16; 4.13. Ier. 52.23.

21. A așezat* stâlpii în pridvorul** Templului; a așezat stâlpul din dreapta și l-a numit Iachin; apoi a așezat stâlpul din stânga și l-a numit Boaz.

22. În vârful stâlpilor era o lucrătură în chip de crini. Astfel s-a isprăvit lucrarea stâlpilor. *2 Cron. 3.17. **Cap. 6.3.

Marea de aramă, lighenele de aramă

23. A făcut marea* turnată din aramă. Avea zece coți de la o margine până la cealaltă, era rotundă de tot, înaltă de cinci coți, și de jur împrejur se putea măsura cu un fir de treizeci de coți.

24. Sub buza ei erau săpați niște colociți, câte zece la fiecare cot, de jur* împrejurul mării; colociții, așezați pe două rânduri, erau turnați împreună cu ea dintr-o singură bucată. *2 Cron. 4.3.

25. Era așezată pe doisprezece boi, din care trei întorși spre miazănoapte, trei întorși spre apus; trei întorși spre miazăzi, și trei întorși spre răsărit; marea era deasupra lor, și toată partea dinapoi a trupurilor lor era înăuntru.

26. Grosimea ei era de un lat de mână; și marginea ei era ca marginea unui potir, făcută ca floarea crinului. Avea o încăpere de două* mii de vedre. *2 Cron. 4.5.

27. A mai făcut zece temelii de aramă. Fiecare temelie era lungă de patru coți, lată de patru coți și înaltă de trei coți.

28. Iată cum erau temeliele acestea. Erau făcute din tăblii, legate la colțuri cu încheieturi.

29. Pe tăbliile dintre încheieturi erau niște lei, boi și heruvimi; și pe încheieturi, deasupra și dedesubtul leilor și boilor, erau niște împletituri care atârnavau în chip de ciucuri.

30. Fiecare temelie avea patru roți de

aramă cu osii de aramă; și la cele patru colțuri erau niște polițe turnate, sub lighean și lângă ciucuri.

31. Gura temeliei dinăuntru acoperișului până sus era de un cot; gura aceasta era rotundă, ca pentru lucrările de felul acesta, și era lată de un cot și jumătate; avea și săpături. Tăbliile erau în patru muchii, nu rotunde.

32. Cele patru roți erau sub tăblii, și osiile roților erau prinse de temelie; fiecare era înaltă de un cot și jumătate.

33. Roțile erau făcute ca ale unui car. Osiile, obezile, spițele și butucii lor erau toate turnate.

34. La cele patru colțuri ale fiecărei temelii erau niște polițe dintr-o bucată cu temelia.

35. Partea de sus a temeliei se sfârșea cu un cerc înalt de o jumătate de cot și își avea proptelele cu tăbliile ei făcute dintr-o bucată cu ea.

36. Pe plăcile proptelelor și pe tăblii, a săpat heruvimi, lei și finici, după lucrurile goale, și ciucuri de jur împrejur.

37. Așa a făcut cele zece temelii; turnătura, măsura și chipul erau la fel pentru toate.

38. A mai* făcut zece lighene de aramă. Fiecare lighean avea o încăpere de patruzece de bați, fiecare lighean avea patru coți, fiecare lighean era pe câte una din cele zece temelii. *2 Cron. 4.6.

39. A pus cinci temelii pe partea dreaptă a Casei, și cinci temelii pe partea stângă a Casei; iar marea de aramă a pus-o în partea dreaptă a Casei, la miazăz-răsărit.

40. Hiram a făcut cenușarele, lopețile și lighenele.

Sfârșitul lucrării

Așa a sfârșit Hiram toată lucrarea pe care i-o dăduse împăratul Solomon s-o facă pentru Casa Domnului:

41. doi stâlpi cu cele două acoperișuri și cu cununile lor de pe vârful stâlpilor; cele două rețele* ca să acopere cele două cununi al acoperișurilor de pe vârful stâlpilor; *Vers. 17,18.

42. cele patru sute de rodii pentru cele două rețele, câte două rânduri de rodii de fiecare rețea, ca să acopere cele două cununi ale acoperișurilor de pe vârful stâlpilor;

43. cele zece temelii și cele zece lighene de pe temelii;

44. marea și cei doisprezece boi de sub mare;

45. cenușarele*, lopețile și lighenele. Toate aceste unelte, pe care le-a dat împăratul Solomon lui Hiram să le facă pentru Casa Domnului, erau de aramă lustruită. *Exod 27.3. 2 Cron. 4.16.

46. Împăratul a pus să le toarne în câmpia* Iordanului, într-un pământ humos, între Sucot** și Tartan†.

47. Solomon a lăsat toate aceste unelte necântărite, căci erau foarte multe, și greutatea aramei nu se putea socoti. *2 Cron. 4.17. **Gen. 33.17. †Ios. 3.16.

48. Solomon a mai făcut toate celelalte unelte pentru Casa Domnului: altarul* de aur; masa** de aur, unde se puneau pâinile† pentru punerea înaintea Domnului; *Exod 37.25, etc.

49. sfeșnicele de aur curat, cinci la dreapta, și cinci la stânga, înaintea Locului Preasfânt, cu florile, candelarele și mucările de aur;

50. lighenele, cuțitele, potirele, ceștile și căuile de aur curat; și țâțânilor de aur curat pentru ușa dinăuntru a Casei la intrarea în Locul Preasfânt și pentru ușa Casei de la intrarea Templului.

51. Astfel s-a isprăvit toată lucrarea, pe care a făcut-o împăratul Solomon pentru Casa Domnului. Apoi a adus argintul, aurul și uneltele, pe care le hărăzise* tatăl său, David, și le-a pus în vistierile Casei Domnului. *2 Sam. 8.11. 2 Cron. 5.1.

Mutarea chivotului și Cortului

81. Atunci împăratul Solomon* a adunat la el, la Ierusalim, pe bătrânii lui Israel și pe toate căpeteniile semințiilor, pe căpeteniile familiilor copiilor lui Israel, ca să mute din cetatea** lui David, adică Sionul, chivotul† legământului Domnului.

2. Toți bărbații lui Israel s-au strâns la împăratul Solomon, în luna lui Etanim, care este a șaptea lună, în timpul praznicului*. *2 Cron. 5.2, etc. **2 Sam. 6.17. †2 Sam. 5.7,9; 6.12,16. *Lev. 23.34. 2 Cron. 7.8.

3. Când au venit toți bătrânii lui Israel, preoții* au ridicat chivotul.

4. Au adus chivotul Domnului, Cortul* întâlnirii și toate uneltele sfinte care erau în Cort: preoții și leviii le-au adus. *Num. 4.15. Deut. 31.9. Ios. 3.3,6. 1 Cron. 15.14,15. *Cap. 3.4. 2 Cron. 1.3.

5. Împăratul Solomon și toată adunarea lui Israel chemată la el au stat înaintea chivotului. Au jertfit* oi

și boi, care n-au putut fi nici numărați, nici socotiți, din pricina mulțimii lor. *2 Sam. 6.13.

6. Preoții au dus* chivotul legământului Domnului la** locul lui, în Locul Preasfânt al Casei, în Sfânta Sfințelor, sub† aripile heruvimilor.

7. Căci heruvimii aveau aripile întinse peste locul chivotului și acopereau chivotul și drugii lui pe deasupra. *2 Sam. 6.17. **Exod 26.33,34. Cap. 6.19. †Cap. 6.27.

8. Se dăduse drugilor* o așa lungime încât capetele lor se vedeau din Locul Sfânt dinaintea Locului Preasfânt, dar nu se vedeau de afară. Ei au fost acolo până în ziua de azi. *Exod 25.14,15.

9. În chivot* nu erau decât** cele două table de piatră, pe care le-a† pus Moise în el la Horeb, când†† a făcut Domnul legământ cu copiii lui Israel, la ieșirea lor din țara Egiptului.

*Exod 25.21. Deut. 10.2. **Deut. 10.5. Evr. 9.4. †Exod 40.20. ††Exod 34.27,28. Deut. 4.13. Vers. 21.

10. În clipa când au ieșit preoții din Locul Sfânt, norul a umplut* Casa Domnului. *Exod 40.34,35. 2 Cron. 5.13,14; 7.2.

11. Preoții n-au putut să rămână acolo să facă slujba, din pricina norului; căci slava Domnului umpluse Casa Domnului.

Solomon binecuvântează adunarea

12. Atunci* Solomon a zis: „Domnul a zis că vrea să locuiască în întuneric**!

13. Eu am zidit* o Casă care va fi locuința Ta, un loc** unde vei locui pe vecie!“ *2 Cron. 6.1, etc. **Lev. 16.2. Ps. 18.11; 97.2. *2 Sam. 7.13. **Ps. 132.14.

14. Împăratul și-a întors fața și a binecuvântat* pe toată adunarea lui Israel. Toată adunarea lui Israel era în picioare. *2 Sam. 6.18.

15. Și el a zis: „Binecuvântat* să fie Domnul Dumnezeu lui Israel care a vorbit** cu gura Lui tatălui meu, David, și care împlinește, prin puterea Lui, ce spusese, când a zis: *Luca 1.68. **2 Sam. 7.5,25.

16. „Din* ziua când am scos din Egipt pe poporul Meu, Israel, n-am ales nici o cetate dintre toate semințiile lui Israel ca să Mi se zidească în ea o Casă unde** să locuiască Numele Meu, ci am ales pe David† și împărătească peste poporul Meu, Israel!“ *2 Sam. 7.6. 2 Cron. 6.5, etc. **Deut. 12.11. †1 Sam. 16.1. 2 Sam. 7.8. Vers. 29. 1 Cron. 28.4.

17. Tatăl meu, David, avea de gând* să zidească o Casă Numelui Domnului Dumnezeu lui Israel.

*2 Sam. 7.2. 1 Cron. 17.1.

18. Și Domnul* a zis tatălui meu David: „Fiindcă ai avut de gând să zidești o Casă Numelui Meu, bine ai făcut că ai avut acest gând.” *2 Cron. 6,8,9.

19. Numai că nu tu* vei zidi Casa; ci fiul tău ieșit din trupul tău, va zidi Casa Numelui Meu.“ *2 Sam. 7,5,12,13. Cap. 5,3,5.

20. Domnul a împlinit cuvintele pe care* le rostise. Eu m-am ridicat în locul tatălui meu, David, și am șezut pe scaunul de domnie al lui Israel, cum vestise Domnul, și am zidit casa Numelui Domnului Dumnezeuului lui Israel. *1 Cron. 28,5,6.

21. Am rânduit un loc pentru chivot, unde este legământul* Domnului, legământul pe care l-a făcut El cu părinții noștri, când i-a scos din țara Egiptului.“ *Deut. 31,26. Vers. 9.

Rugăciunea lui Solomon

22. Solomon s-a așezat înaintea altarului* Domnului, în fața întregii adunări a lui Israel. Și-a întins** mâinile spre cer,

*2 Cron. 6,12, etc. **Exod 9,33. Ezra 9,5. Isa. 1,15.

23. și a zis:

„Doamne Dumnezeu lui Israel! Nu* este Dumnezeu ca Tine, nici sus în ceruri, nici jos pe pământ: Tu ții** legământul și îndurarea față de robii Tăi, care umblă† înaintea Ta din toată inima lor! *Exod 15,11. 2 Sam. 7,22. **Deut. 7,9. Neem. 1,5. Dan. 9,4. †Gen. 17,1. Cap. 3,6. 2 Împ. 20,3.

24. Astfel, ai ținut cuvântul dat robului tău David, tatăl meu; și ce ai spus cu gura Ta împlinești în ziua aceasta cu puterea Ta.

25. Acum, Doamne Dumnezeu lui Israel, ține făgăduința pe care ai făcut-o tatălui meu, David, când ai zis: „Nu* vei fi lipsit niciodată înaintea Mea de un urmaș care să șadă pe scaunul de domnie al lui Israel, numai fiii tăi să ia seama la calea lor și să umble înaintea Mea, cum ai umblat tu înaintea Mea.“ *2 Sam. 7,12,16. Cap. 2,4.

26. O, Dumnezeu lui Israel, împlinească-se făgăduința* pe care ai făcut-o robului Tău David, tatăl meu!

*2 Sam. 7,25.

27. Dar ce! Va locui* oare cu adevărat Dumnezeu pe pământ? Iată că cerurile și cerurile** cerurilor nu pot să Te cuprindă: cu cât mai puțin Casa aceasta pe care Ți-am zidit-o eu!

*2 Cron. 2,6. Isa. 66,1. Ier. 23,24. Fapt. 7,49; 17,24. **2 Cor. 12,2.

28. Totuși, Doamne Dumnezeu meu,

ia aminte la rugăciunea robului Tău și la cererea lui, ascultă strigătul și rugăciunea pe care Ți-o face astăzi robul Tău.

29. Ochii Tăi să fie zi și noapte deschiși asupra Casei acesteia, asupra locului despre care ai zis: „Acolo va fi Numele Meu!“ Ascultă rugăciunea pe care Ți-o face robul Tău în locul* acesta. *Dan. 6,10.

30. Binevoește și ascultă* cererea robului Tău și a poporului Tău, Israel, când se vor ruga în locul acesta! Ascultă-i din locul locuinței Tale, din ceruri, ascultă-i și iartă-i! *2 Cron. 20,9. Neem. 1,6.

31. Dacă va păcătui cineva împotriva aproapelui său și va fi silit să* facă un jurământ și va veni să jure înaintea altarului Tău, în Casa aceasta –

*Exod 22,11.

32. ascultă-l din ceruri, lucrează* și fă dreptate robilor Tăi; osândește* pe cel vinovat și întoarce vina purtării lui asupra capului lui; dă dreptate celui nevinovat și fă-i după nevinovăția lui!

*Deut. 25,1.

33. Când* poporul Tău, Israel, va fi bătut de vrăjmaș, pentru că a păcăuit împotriva Ta: dacă se vor întoarce** la Ține și vor da slavă Numelui Tău, dacă Ți vor face rugăciuni și cereri în Casa aceasta –

*Lev. 26,17. Deut. 28,25. **Lev. 26,39,40. Neem. 1,9.

34. ascultă-i din ceruri, iartă păcatul poporului Tău, Israel, și întoarce-i în țara pe care ai dat-o părinților lor!

35. Când* se va închide cerul și nu va fi ploaie, din pricina păcatelor făcute de ei împotriva Ta: dacă se vor ruga în locul acesta și vor da slavă Numelui Tău și dacă se vor abate de la păcatele lor, pentru că-i vei pedepsi –

*Lev. 26,19. Deut. 28,23.

36. ascultă-i din ceruri, iartă păcatul robilor Tăi și al poporului Tău, Israel, învață-l* calea cea** bună pe care trebuie să umble și să trimiți ploaie pe pământul pe care l-ai dat de moștenire poporului Tău!

*Ps. 25,4; 27,11; 94,12; 143,8. **1 Sam. 12,23.

37. Când foamea*, ciurma, rugina, tăciunele, lăcustele, de un fel sau altul, vor fi în țară, când vrăjmașul va impresura pe poporul Tău în țara lui, în cetățile lui, când vor fi urgii sau boli de orice fel:

*Lev. 26,16,25,26. Deut. 28,21,22,27,38,42,52. 2 Cron. 20,9.

38. dacă un om, dacă tot poporul Tău, Israel, va face rugăciuni și cereri, și

fiecare își va cunoaște mustrea cugetului lui și va întinde mâinile spre casa aceasta –

39. ascultă-l din ceruri, din locul locuinței Tale, și iartă-l; lucrează și răspândește fiecăruia după căile lui, Tu care cunoști inima fiecăruia, căci numai Tu cunoști* inima tuturor copiilor oamenilor,

*1 Sam. 16,7. 1 Cron. 28,9. Ps. 11,4. Ier. 17,10. Fapt. 1,24.

40. ca să se teamă* de Tine în tot timpul cât vor trăi în țara pe care ai dat-o părinților noștri!

*Ps. 130,4.

41. Când străinul, care nu este din poporul Tău, Israel, va veni dintr-o țară depărtată, pentru Numele Tău,

42. căci se va ști că Numele Tău este mare, mâna* Ta este tare și brațul Tău este întins, când va veni să se roage în Casa aceasta, –

*Deut. 3,24.

43. ascultă-l din ceruri, din locul locuinței Tale, și dă străinului acelaia tot ce-Ți va cere, pentru ca toate popoarele pământului să cunoască* Numele Tău, să se teamă** de Tine, ca și poporul Tău, Israel, și să știe că Numele Tău este chemat peste Casa aceasta pe care am zidit-o eu!

*1 Sam. 17,46. 2 Împ. 19,19. Ps. 67,2. **Ps. 102,15.

44. Când poporul Tău va ieși la luptă împotriva vrăjmașului său, urmând calea pe care i-o vei porunci Tu: dacă vor face rugăciuni Domnului, cu privirile întoarse spre cetatea pe care ai ales-o Tu și spre Casa pe care am zidit-o eu Numelui Tău –

45. ascultă din ceruri rugăciunile și cererile lor și fă-le dreptate!

46. Când vor păcăui împotriva Ta – căci* nu este om care să nu păcătuiească – și Te vei mânia împotriva lor și-i vei da în mâna vrăjmașului, care-i va duce robii într-o țară** vrăjmașă, depărtată sau apropiată:

*2 Cron. 6,36. Prov. 20,9. Ecl. 7,20. Iac. 3,2. 1 Ioan 1,8,10. **Lev. 26,34,44. Deut. 28,36,64.

47. dacă* se vor coborî în ei înșiși, în țara unde vor fi robi, dacă se vor întoarce la Tine și-Ți vor face cereri în țara celor ce-i vor duce în robie și vor** zice: „Am păcăuit, am săvârșit fărădelegi, am făcut rău!“;

*Lev. 26,40. **Neem. 1,6. Ps. 106,6. Dan. 9,5.

48. dacă se vor întoarce* la Tine din toată inima lor și din tot sufletul lor, în țara vrăjmașilor lor care i-au luat robii, dacă-Ți vor face rugăciuni** cu privirile întoarse spre țara lor, pe care ai dat-o părinților lor, spre cetatea pe

care ai ales-o și spre Casa pe care am zidit-o eu Numelui Tău –

*Ier. 29,12-14. **Dan. 6,10.

49. ascultă din ceruri, din locul locuinței Tale, rugăciunile și cererile lor: și fă-le dreptate;

50. iartă poporului Tău păcatele lui și toate fărădelegile făcute împotriva Ta; trezește* mila celor ce-i vor ține robii, ca să se îndure de ei,

*Ezra 7,6. Ps. 106,46.

51. căci sunt* poporul Tău și moștenirea Ta, și Tu i-ai scos din Egipt, din mijlocul unui cuptor** de fier!

*Deut. 9,29. Neem. 1,10. **Deut. 4,20. Ier. 11,4.

52. Ochii Tăi să fie deschiși la cererea robului Tău și la cererea poporului Tău, Israel, ca să-i ascuți în tot ce-Ți vor cere!

53. Căci Tu i-ai ales din toate celelalte popoare ale pământului, ca să faci din ei moștenirea Ta, cum ai* spus prin robul Tău Moise, când ai scos din Egipt pe părinții noștri, Doamne Dumnezeule!“

*Exod 19,5. Deut. 9,26,29; 14,2.

54. Când a isprăvit Solomon de spus Domnului toată rugăciunea aceasta și cererea aceasta, s-a sculat dinaintea altarului Domnului, unde ingenunchese cu mâinile întinse spre cer.

55. Și, stând în picioare, a binecuvântat* cu glas tare toată adunarea lui Israel, zicând:

*2 Sam. 6,18.

56. „Binecuvântat să fie Domnul, care a dat odihnă poporului Său, Israel, după toate făgăduințele Lui! Din toate bunele cuvinte pe care le rostise prin robul Său Moise, nici unul n-a rămas* neimplinit.

*Deut. 12,10. Ios. 21,45; 23,14.

57. Domnul Dumnezeu nostru să fie cu noi, cum a fost cu părinții noștri; să* nu ne părăsească și să nu ne lase,

*Deut. 31,6. Ios. 1,5.

58. ci să* ne plece inimile spre El, ca să umblăm în toate căile Lui și să păzim poruncile Lui, legile Lui și rânduielile Lui, pe care le-a poruncit părinților noștri!

*Ps. 119,36.

59. Cuvintele acestea, cuprinse în cererile mele înaintea Domnului, să fie zi și noapte înaintea Domnului Dumnezeuului nostru și să facă în tot timpul dreptate robului Său și poporului Său, Israel,

60. pentru ca toate popoarele pământului să poată cunoaște* că Domnul** este Dumnezeu și că nu este alt Dumnezeu afară de El!

*Ios. 4,24. 1 Sam. 17,46. 2 Împ. 19,19. **Deut. 4,35,39.

61. Inima* voastră să fie în totul a Domnului Dumnezeuului nostru, cum este astăzi, ca să urmați legile Lui și să păziți poruncile Lui.⁴⁴

^{*Cap. 11.4; 15.3,14. 2 Împ. 20.3.}

Sfințirea Templului

62. Împăratul* și tot Israelul împreună cu el au adus jertfe înaintea Domnului.

^{*2 Cron. 7.4, etc.}

63. Solomon a înjunghiat douăzeci și două de mii de boi și o sută douăzeci de mii de oi pentru jertfa de mulțumire pe care a adus-o Domnului. Așa a făcut împăratul și toți copiii lui Israel sfințirea Casei Domnului.

64. În ziua* aceea, împăratul a sfințit mijlocul curții, care este înaintea Casei Domnului; căci acolo a adus arderile de tot, darurile de mâncare și grăsimile jertfelor de mulțumire, pentru că altarul de aramă** care este înaintea Domnului era prea mic ca să cuprindă arderile de tot, darurile de mâncare și grăsimile jertfelor de mulțumire.

^{*2 Cron. 7.7. **2 Cron. 4.1.}

65. Solomon a prăznuit atunci sărbătoare*, și tot Israelul a prăznuit împreună cu el. O mare mulțime, venită de la împrejurimile** Hamatului până la pâraul* Egiptului, s-a strâns înaintea Domnului Dumnezeuului nostru, timp de șapte zile†† și alte șapte zile, adică paisprezece zile.

^{*Lev. 23.34. Vers. 2. **Num. 34.8. Ios. 13.5. Judc. 3.3. 2 Împ. 14.25. †Gen. 15.18. Num. 34.5. ††2 Cron. 7.8.}

66. În ziua a opta*, a dat drumul poporului. Și ei au binecuvântat pe împărat și s-au dus în corturile lor, veseli și cu inima mulțumită pentru tot binele pe care-l făcuse Domnul robului Său David și poporului Său, Israel.

^{*2 Cron. 7.9,10.}

Dumnezeu Se arată a doua oară

91. Când a isprăvit* Solomon de zidit Casa Domnului, casa** împăratului și tot ce a găsit cu cale să facă,

^{*2 Cron. 7.11, etc. **Cap. 7.1. †2 Cron. 8.6.}

2. Domnul S-a arătat a doua oară lui Solomon, cum i Se arătase la* Gabaon.

^{*Cap. 3.5.}

3. Și Domnul i-a zis: „Îți* ascult rugăciunea și cererea pe care Mi-ai făcut-o, sfințesc Casa aceasta pe care ai zidit-o ca** să pui în ea pentru totdeauna Numele Meu, și ochii* Mei și inima Mea vor fi acolo pe vecie.

^{*2 Împ. 20.5. Ps. 10.17. **Cap. 8.29. †Deut. 11.12.}

4. Și tu, dacă vei umbla* înaintea Mea, cum** a umblat tatăl tău, David, cu inimă curată și cu neprihănire, făcând tot ce ți-am poruncit, dacă vei păzi legile și poruncile Mele,

^{*Gen. 17.1. **Cap. 11.4,6,38; 14.8; 15.5.}

5. voi întări pe vecie scaunul de domnie al împărăției tale în Israel, cum* am spus tatălui tău, David, când am zis: „Nu vei fi lipsit niciodată de un urmaș pe scaunul de domnie al lui Israel.“

^{*2 Sam. 7.12,16. Cap. 2.4; 6.12. 1 Cron. 22.10. Ps. 132.12.}

6. Dar* dacă vă veți abate de la Mine, voi și fiii voștri, dacă nu veți păzi poruncile Mele și legile Mele pe care vi le-am dat și dacă vă veți duce să sluiți altor dumnezei și să vă închinați înaintea lor,

^{*2 Sam. 7.14. 2 Cron. 7.19,20. Ps. 89.30, etc.}

7. voi* nimici pe Israel din țara pe care i-am dat-o, voi lepăda de la Mine Casa pe care am sfințit-o Numelui** Meu, și Israel va ajunge de răst* și de pomină printre toate popoarele.

^{*Deut. 4.26.}

2 Împ. 17.33; 25.21. **Ier. 7.14. †Deut. 28.37. Ps. 44.14.

8. Și oricât de înaltă este Casa* aceasta, oricine va trece pe lângă ea, va rămâne încremenit și va fluiera. Și va zice: „Pentru ce** a făcut Domnul așa țării acesteia și Casei acesteia?“

^{*2 Cron. 7.21. **Deut. 29.24-26. Ier. 22.8,9.}

9. Și i se va răspunde: „Pentru că au părăsit pe Domnul Dumnezeuul lor care a scos pe părinții lor din țara Egiptului, pentru că s-au alipit de alți dumnezei, s-au închinat înaintea lor și le-au slujit; de aceea a făcut Domnul să vină peste ei toate aceste rele.“

Cetățile zidite de Solomon

10. După douăzeci* de ani, Solomon zidise cele două case, Casa Domnului și casa împăratului.

^{*Cap. 6.37,38; 7.1. 1 Cron. 8.1.}

11. Atunci, fiindcă Hiram*, împăratul Tirului, dăduse lui Solomon lemne de cedru și lemne de chiparos și aur cât a voit, împăratul Solomon a dat lui Hiram douăzeci de cetăți în țara Galileii.

^{*2 Cron. 8.2.}

12. Hiram a ieșit din Tir, să vadă cetățile pe care i le dădea Solomon. Dar nu i-au plăcut

13. și a zis: „Ce cetăți mi-ai dat, frate?“ Și le-a numit* țara Cabul, nume pe care le-au păstrat până în ziua de azi.

^{*Ios. 19.27.}

14. Hiram trimisese împăratului o sută douăzeci de talanți de aur.

15. Iată cum stau lucrurile cu privire la oamenii de corvoadă* pe care i-a luat împăratul Solomon pentru zidirea Casei Domnului și a casei sale Milo** și a zidului Ierusalimului, Hațorului†, Meghidoului†† și Ghezerului*†:

^{*Cap. 5.13. **Vers. 24. 2 Sam. 5.9. †Ios. 19.36. ††Ios. 17.11. *Ios. 16.10. Judc. 1.29.}

16. Faraon, împăratul Egiptului, venise și cucerise Ghezerul, îi dăduse foc și omorâse pe canaanii* care locuiau în cetate. Apoi îl dăduse de zestre fetei lui, nevasta lui Solomon.

^{*Ios. 16.10.}

17. Și Solomon a zidit Ghezerul, Bet-Horonul* de jos,

18. Baalatul* și Tadmorul, în pustii țării,

^{*Ios. 19.44. 2 Cron. 8.4,6, etc.}

19. toate cetățile slujindu-i ca magazii și fiind ale lui, cetățile pentru* care, cetățile pentru călărime și tot ce a găsit cu** cale Solomon să zidească la Ierusalim, la Liban și în toată țara peste care împărătea.

^{*Cap. 4.26. **Vers. 1.}

20. Iar* pe tot poporul care mai rămăsese din amoriți, hetiti, fereziți, heviți și iebusiți, nefăcând parte din copiii lui Israel,

^{*2 Cron. 8.7, etc.}

21. pe urmașii lor, care mai rămăseră* după ei în țară și pe care** copiii lui Israel nu-i putuseră nimici cu desăvârșire, Solomon i-a luat† ca robi de corvoadă††, și așa au fost până în ziua de astăzi.

^{*Jude. 1.21,27,29; 3.1. **Ios. 15.63; 17.12. †Jude. 1.28. ††Gen. 9.25,26. Ezra 2.55,58. Neem. 7.57; 11.3.}

22. Dar Solomon n-a întrebuințat ca robi* de corvoadă pe copiii lui Israel; căci ei erau oameni de război, slujitorii lui, căpeteniile lui, căpitanii lui, cărmuitorii carelor și călărimii lui.

^{*Lev. 25.39.}

23. Căpeteniile puse de Solomon peste lucrări erau în număr de cinci sute cincizeci*, însărcinați să privegheze pe lucrători.

^{*2 Cron. 8.10.}

24. Fata* lui faraon s-a suit din cetatea lui David în casa** ei, pe care i-o zidise Solomon. Atunci a zidit el Milo†.

^{*Cap. 3.1. 2 Cron. 8.11.}

^{**Cap. 7.8. 2 Sam. 5.9. †Cap. 11.2. 2 Cron. 32.5.}

25. Solomon aducea* de trei ori pe an arderi de tot și jertfe de mulțumire pe altarul pe care-l zidise Domnului și ardea tămâie pe cel care era înaintea Domnului. Și a isprăvit astfel Casa.

^{*2 Cron. 8.12,13,16.}

26. Împăratul* Solomon a mai făcut și corăbii la Ețion-Gheber**, lângă

Elot, pe țărmul Mării Roșii, în țara Edomului.

^{*2 Cron. 8.17,18. **Num. 33.35. Deut. 2.8. Cap. 22.48.}

27. Și Hiram* a trimis cu aceste corăbii la slujitorii lui Solomon, pe înșiși slujitorii lui, marinari care cunoșteau marea.

^{*Cap. 10.11.}

28. S-au dus la Ofir* și au luat de acolo aur, patru sute douăzeci de talanți, pe care i-au adus împăratului Solomon.

^{*Iov 22.24.}

Împărăteasa din Seba la Ierusalim

10. Împărăteasa* din Seba a auzit de faima lui Solomon, în ce privește slava Domnului, și a venit să-l încerce** prin întrebări grele.

^{*2 Cron. 9.1, etc. Mat. 12.42. Luca 11.31. **Jude. 14.12. Prov. 1.6.}

2. A sosit la Ierusalim cu un alai foarte mare și cu cămile care aduceau mirodenii, aur foarte mult și pietre scumpe. S-a dus la Solomon și i-a spus tot ce avea pe inimă.

3. Solomon i-a răspuns la toate întrebările și n-a fost nimic pe care împăratul să nu fi știut să i-l lămurească.

4. Împărăteasa din Seba a văzut toată înțelepciunea lui Solomon și casa pe care o zidise,

5. și bucatele de la masa lui, și locuința slujitorilor lui, și slujbele și hainele celor ce-i slujeau, și paharnicii lui, și arderile de tot* pe care le aducea în Casa Domnului.

^{*1 Cron. 26.16.}

6. Uimită, a zis împăratului: „Deci era adevărat ce am auzit în țara mea despre faptele și înțelepciunea ta!

7. Dar nu credeam, până n-am venit și n-am văzut cu ochii mei. Și iată că nici pe jumătate nu mi s-a spus. Tu ai mai multă înțelepciune și propășire decât am auzit mergându-ți faima.

8. Ferice* de oamenii tăi, ferice de slujitorii tăi, care sunt necurmat înaintea ta, care aud înțelepciunea ta!

^{*Prov. 8.34.}

9. Binecuvântat* să fie Domnul Dumnezeuul tău care a binevoit să te pună pe scaunul de domnie al lui Israel! Pentru că Domnul iubește pentru totdeauna pe Israel, de aceea te-a pus împărat, ca să** judeci și să faci dreptate.“

^{*Cap. 5.7. **2 Sam. 8.15. Ps. 72.2. Prov. 8.15.}

10. Ea a dat împăratului* o sută douăzeci de talanți de aur, foarte multe mirodenii și pietre scumpe. N-au mai venit niciodată în urmă atâtea

mirodenii câte a dat împărăteasa din Seba împăratului Solomon. *Ps. 72.10,15.

11. Corăbiile* lui Hiram, care au adus aur din Ofir, au adus din Ofir și foarte mult lemn de santal și pietre scumpe. *Cap. 9.27.

12. Împăratul* a făcut cu lemnul mirositor** pălimare pentru Casa Domnului și pentru casa împăratului, și harpe și lăute pentru cântăreți. N-a mai venit de atunci lemn de acesta mirositor și nu s-a mai văzut până în ziua de azi. *2 Cron. 9.11. **2 Cron. 9.10.

13. Împăratul Solomon a dat împărătesei din Seba tot ce a dorit, tot ce a cerut și i-a mai dat și pe deasupra daruri vrednice de un împărat ca Solomon. Apoi ea s-a întors și s-a dus în țara ei, cu slujitorii ei.

Bogățiile lui Solomon

14. Greutatea aurului care venea lui Solomon, pe fiecare an, era de șase sute șazeci și șase de talași de aur, ...

15. afară de ce scotea de la negustorii cei mari și din negoțul* cu mărfuri, de la toți împărații Arabiei și de la dregătorii țării. *2 Cron. 9.24. Ps. 72.10.

16. Împăratul Solomon a făcut două sute de scuturi mari de aur bătut, și pentru fiecare din ele a întrebuințat șase sute de sicli de aur,

17. și alte trei* sute de scuturi mici de aur bătut, și pentru fiecare din ele a întrebuințat trei mine de aur; și împăratul le-a pus în casa** numită Pădurea Libanului. *Cap. 14.26. **Cap. 7.2.

18. Împăratul* a făcut un mare scaun de domnie de fildeș și l-a acoperit cu aur curat. *2 Cron. 9.17, etc.

19. Scaunul acesta de domnie avea șase trepte, și partea de sus era rotunjită pe dinapoi; de fiecare parte a scaunului erau rezemători: lângă rezemători stăteau doi lei,

20. și pe cele șase trepte stăteau doisprezece lei de o parte și de alta. Așa ceva nu s-a făcut pentru nici o împărăție.

21. Toate paharele* împăratului Solomon erau de aur, și toate vasele din casa Pădurii Libanului erau de aur curat. Nimic nu era de argint: pe vremea lui Solomon argintul n-avea nici o trecere. *2 Cron. 9.20, etc.

22. Căci împăratul avea pe mare corăbii* din Tars cu ale lui Hiram;

și corăbiile din Tars veneau la fiecare trei ani, aducând aur și argint, fildeș, maimuțe și păuni. *Gen. 10.4. 2 Cron. 20.36.

23. Împăratul Solomon a întrecut* pe toți împărații pământului în bogății și înțelepciune. *Cap. 3.12,13; 4.30.

24. Toată lumea căuta să vadă pe Solomon, ca să audă înțelepciunea pe care o pusea Dumnezeu în inima lui.

25. Și fiecare își aducea darul lui: lucruri de argint și lucruri de aur, haine, arme, mirodenii, cai și catări; așa era în fiecare an.

26. Solomon* a strâns** care și călărime; avea o mie patru sute de care și douăsprezece mii de călăreți, pe care i-a pus în cetățile unde își ținea carele și la Ierusalim, lângă împărat.

*Cap. 4.26. 2 Cron. 1.14; 9.25. **Deut. 17.16.

27. Împăratul* a făcut ca argintul să fie tot așa de obișnuit la Ierusalim ca pietrele, și cedrii tot așa de mulți ca smochinii din Egipt care cresc pe câmpie. *2 Cron. 1.15-17.

28. Solomon își aducea* caii din Egipt; o ceată de negustori de-ai împăratului se ducea să-i ia cu grămada pe un preț hotărât:

29. un car se aducea din Egipt cu șase sute de sicli de argint, și un cal cu o sută cincizeci de sicli. De asemenea* aduceau cai cu ei pentru toți împărații hetitilor și pentru împărații Siriei.

*Ios. 1.4. 2 Împ. 7.6.

Femeile străine

11 1. Împăratul* Solomon a iubit** multe femei străine, afară de fata lui faraon; moabite, amonite, edomite, sidoniene, hetite,

2. care făceau parte din neamurile despre care Domnul zisese copiilor lui Israel: „Să nu intrați* la ele, și nici ele să nu intre la voi; căci v-ar întoarce negreșit inimile înspre dumnezeii lor.“ De aceste neamuri s-a alipit Solomon, târât de iubire. *Exod 34.16. Deut. 7.3.4.

3. A avut de neveste șapte sute de crăiese împărătești și trei sute de fiitoare; și nevestele i-au abătut inima.

4. Când a îmbătrânit Solomon, nevestele* i-au plecat inima spre alți dumnezei; și inima** nu i-a fost în totul a Domnului Dumnezeului său, cum fusese inima tatălui său, David.

*Deut. 17.17. Neem. 13.26. **Cap. 8.61. †Cap. 9.4.

5. Solomon s-a dus după Astarteea*, zeita sidonienilor, și după Milcom, urâciunea amoniților.

*Vers. 33. Jude. 2.13. 2 Împ. 23.13. 6. Și Solomon a făcut ce erate rău înaintea Domnului și n-a urmat în totul pe Domnul, ca tatăl său David.

7. Atunci* Solomon a zidit pe muntele** din fața Ierusalimului un loc înalt pentru Chemoș†, urâciunea Moabului, pentru Moloc, urâciunea fiilor lui Amon.

*Num. 33.52. **2 Împ. 23.13. †Num. 21.29. Jude. 11.21.

8. Așa a făcut pentru toate nevestele lui străine, care aduceau tămâie și jertfe dumnezeilor lor.

9. Domnul S-a mâniat pe Solomon, pentru că își abătuse inima* de la Domnul Dumnezeu lui Israel care i Se arătase** de două ori.

*Vers. 2.3. **Cap. 3.5; 9.2. 10. În privința aceasta îi spusese* să nu meargă după alți dumnezei; dar Solomon n-a păzit poruncile Domnului.

Cap. 6.12; 9.6. 11. Și Domnul a zis lui Solomon: „Fiindcă ai făcut așa și n-ai păzit legământul Meu și legile Mele pe care ți le-am dat, voi rupe împărăția de la tine și o voi da slujitorului tău.

*Vers. 31. Dan. 12.15,16. 12. Numai, nu voi face lucrul acesta în timpul vieții tale, pentru tatăl tău, David. Ci din mâna fiului tău o voi rupe.

13. Nu voi* rupe însă toată împărăția; voi lăsa o seminție** fiului tău, din pricina robului Meu David și din pricina Ierusalimului, pe care l-am ales.“

*2 Sam. 7.15. Ps. 80.33. **Cap. 12.20. †Deut. 12.11.

Vrăjmășia lui Hadad și Rezon

14. Domnul* a ridicat un vrăjmaș lui Solomon: pe Hadad, edomitul, din neamul împărătesc al Edomului.

1 Cron. 5.26. 15. Pe vremea când a bătut David Edomul, Ioab, căpetenia oștirii, suindu-se să îngroape morții, a ucis toată partea** bărbătească din Edom; *2 Sam. 8.14. 1 Cron. 18.12,13. **Num. 24.19. Deut. 20.13.

16. a rămas acolo șase luni cu tot Israelul, până ce a nimicit toată partea bărbătească.

17. Atunci Hadad a fugit cu niște edomiți, slujitori ai tatălui său, și s-a dus în Egipt.

Hadad era încă un băiat pe atunci.

18. Plecând din Madian, s-au dus la Paran, au luat cu ei niște oameni din

Paran și au ajuns în Egipt la faraon, împăratul Egiptului. Faraon a dat o casă lui Hadad, i-a purtat grijă de mâncare și i-a dat moși.

19. Hadad a căpătat trecere înaintea lui faraon, până acolo încât faraon i-a dat de nevastă pe sora nevestei lui, sora împărătesei Tahpenes.

20. Sora Tehpenei i-a născut pe fiul său Ghenubat. Tahpenes l-a înțărcat în casa lui faraon; și Ghenubat a fost în casa lui faraon, în mijlocul copiilor lui faraon.

21. Când a auzit* Hadad în Egipt că David a adormit cu părinții lui și că Ioab, căpetenia oștirii, murise, a zis lui faraon: „Lasă-mă să mă duc în țara mea.“ *Cap. 2.10,34.

22. Și faraon i-a zis: „Ce-ți lipsește la mine, de dorești să te duci în țara ta?“ El a răspuns: „Nimic, dar lasă-mă să plec.“

23. Dumnezeu a ridicat un alt vrăjmaș lui Solomon: pe Rezon, fiul lui Eliada, care fugise de la stăpânul său Hadadezer¹*, împăratul din Țoba.

2 Sam. 8.3. 24. El strânsese niște oameni la el și se făcuse capul cetei, când a măcelărit David oștile stăpânului său. S-au dus la Damasc și s-au așezat acolo și au domnit la Damasc. *2 Sam. 8.3; 10.8,18.

25. El a fost un vrăjmaș al lui Israel în tot timpul vieții lui Solomon, în același timp când îi făcea rău Hadad și ura pe Israel. El a împărățit peste Siria.

Prorocul Ahia vestește lui Ieroboam dezbinarea

26. Și Ieroboam*, slujitorul lui Solomon, a ridicat mâna împotriva împăratului. El era fiul lui Nebat, efratit din Țereda, și avea ca mamă pe o văduvă numită Țerua. *Cap. 12.2. 2 Cron. 13.6.

27. Iată cu ce prilej a ridicat* el mâna împotriva împăratului: Solomon** zidea Milo și încheia spărturile cetății tatălui său, David. *2 Sam. 20.21. **Cap. 9.24.

28. Ieroboam era tare și viteaz; și Solomon, văzând pe tânărul acesta la lucru, i-a dat privegheria peste toți oamenii de corvoadă din casa lui Iosif.

29. În vremea aceea, Ieroboam, ieșind din Ierusalim, a fost înălțat pe drum de prorocul Ahia* din Silo, îmbrăcat cu o haină nouă. Erau amândoi singuri pe câmp. *Cap. 14.2.

1. Sau: Hadarezer

30. Ahia a apucat haina nouă pe care o avea pe el, a rupt-o* în douăsprezece bucăți *1 Sam. 15.27; 24.5.

31. și a zis lui Ieroboam: „Ia-ți zece bucăți! Căci așa vorbește* Domnul Dumnezeul lui Israel: „Iată, voi rupe împărăția din mâna lui Solomon și-ți voi da zece seminții. *Vers. 11,13.

32. Dar el va avea o seminție, din pricina robului Meu David și din pricina Ierusalimului, cetatea pe care am ales-o din toate semințiile lui Israel.

33. Și aceasta, pentru că* M-au părăsit și s-au închinat înaintea Astartei, zeița sidonienilor, înaintea lui Chemoș, dumnezeul Moabului, și înaintea lui Milcom, dumnezeul fiilor lui Amon, și pentru că n-au umblat în căile Mele ca să facă ce este drept înaintea Mea și să păzească legile și poruncile Mele, cum a făcut David, tatăl lui Solomon. *Vers. 5-7.

34. Nu voi lua din mâna lui toată împărăția, căci îl voi ține domn în tot timpul vieții lui, pentru robul Meu David, pe care l-am ales și care a păzit poruncile și legile Mele.

35. Dar* voi lua împărăția din mâna fiului său și-ți voi da zece seminții din ea; *Cap. 12.16,17.

36. voi lăsa o seminție fiului său, pentru că robul Meu David* să aibă totdeauna o lumină înaintea Mea la Ierusalim, cetatea pe care am ales-o să pun în ea Numele Meu. *Cap. 15.4. 2 Împ. 8.19. Ps. 132.17.

37. Pe tine te voi lua, și vei domni peste tot ce-ți va dori sufletul, vei fi împăratul lui Israel.

38. Dacă vei asculta de tot ce-ți voi porunci, dacă vei umbla în căile Mele și dacă vei face ce este drept înaintea Mea, păzind legile și poruncile Mele, cum a făcut robul Meu David, voi fi* cu tine, îți voi** zidi o casă trainică, așa cum am zidit lui David, și-ți voi da fie pe Israel. *Jos. 1.5. 2 Sam. 7.11,27.

39. Voi smeri prin aceasta sămânța lui David, dar nu pentru totdeauna.“

40. Solomon a căutat să omoare pe Ieroboam. Și Ieroboam s-a sculat și a fugit în Egipt la Șisac, împăratul Egiptului; a locuit în Egipt până la moartea lui Solomon.

Moartea lui Solomon

41. Celelalte* fapte ale lui Solomon, tot ce a făcut el, și înțelepciunea lui nu

sunt scrise oare în cartea faptelor lui Solomon? *2 Cron. 9.29.

42. Solomon a domnit patruzeci de ani* la Ierusalim peste tot Israelul. *2 Cron. 9.30.

43. Apoi Solomon a adormit* cu părinții lui și a fost îngropat în cetatea tatălui său, David. În locul lui a domnit fiul său Roboam**.

*2 Cron. 9.31. **Mat. 1.7.

ÎMPĂRAȚII LUI IUDA ȘI ÎMPĂRAȚII LUI ISRAEL, DE LA DEZBINAREA ÎMPĂRĂȚIEI PÂNĂ LA IOSAFAT, ÎMPĂRĂȚUL LUI IUDA, ȘI AHAB, ÎMPĂRĂȚUL LUI ISRAEL

(Capitolele 12-22. 2 Cronici 10-20. Osea 4.15,17; 6.10,11.)

Dezbinarea împărăției

12.1. Roboam* s-a dus la Sihem, căci tot Israelul venise la Sihem să-l facă împărat. *2 Cron. 10.1, etc.

2. Când a auzit lucrul acesta, Ieroboam*, fiul lui Nebat, era tot în Egipt**, unde fugise de împăratul Solomon, și în Egipt locuia. *Cap. 11.26. **Cap. 11.40.

3. Au trimis să-l cheme. Atunci Ieroboam și toată adunarea lui Israel au venit la Roboam și i-au vorbit așa:

4. „Tatăl tău ne-a îngreuiat jugul*; acum tu ușurează această aspră robie și jugul greu pe care l-a pus peste noi tatăl tău. Și îți vom sluji.“

5. El le-a zis: „Duceți-vă și întoarceți-vă la mine peste trei zile.“ Și poporul a plecat.

6. Împăratul Roboam s-a sfătuit cu bătrânii care fuseseră pe lângă tatăl său, Solomon, în timpul vieții lui, și a zis: „Ce mă sfătuiți să răspund poporului acestuia?“

7. Și iată ce i-au zis ei: „Dacă* vei îndatora astăzi pe poporul acesta, dacă le faci ce cer și dacă le vei răspunde cu vorbe binevoitoare, îți vor sluji pe vecie.“ *2 Cron. 10.7. Prov. 15.1.

8. Dar Roboam a lăsat sfatul pe care i-l dădeau bătrânii și s-a sfătuit cu tinerii care crescuseră cu el și care erau împrejurul lui.

9. El a zis: „Ce mă sfătuiți să răspund poporului acestuia, care-mi vorbește așa: „Ușurează-ne jugul pe care l-a pus peste noi tatăl tău?““

10. Și iată ce i-au zis tinerii care crescuseră cu el: „Să spui așa poporului acestuia care ți-a vorbit astfel: „Tatăl tău ne-a îngreuiat jugul, tu ușurează-ni-l!“ Să le vorbești așa: „Degetul meu v-a bătut cu bice, dar eu vă voi bate cu coapsele tatălui meu.“

11. Acum, tatăl meu a pus peste voi un jug greu, dar eu vi-l voi face și mai greu; tatăl meu v-a bătut cu bice, dar eu vă voi bate cu scorpioni.“

12. Ieroboam și tot poporul au venit la Roboam a treia zi, după cum zisese împăratul: „Întoarceți-vă la mine peste trei zile!“

13. Împăratul a răspuns aspru poporului. A lăsat sfatul pe care i-l dăduseră bătrânii

14. și le-a vorbit astfel, după sfatul tinerilor: „Tatăl meu v-a îngreuiat jugul, dar eu vi-l voi face și mai greu; tatăl meu v-a bătut cu bice, dar eu vă voi bate cu scorpioni.“

15. Astfel împăratul n-a ascultat pe popor; căci lucrul acesta a fost cârmuit* de Domnul, în vederea împlinirii cuvântului pe care-l spusese** Domnul prin Ahia din Silo lui Ieroboam, fiul lui Nebat. *Jude. 14.4. Vers. 24. 2 Cron. 10.15; 22.7; 25.20. **Cap. 11.11,31.

16. Când a văzut tot Israelul că împăratul nu-l ascultă, poporul a răspuns împăratului: „Ce* parte avem noi cu David? Noi n-avem moștenire cu fiul lui Isai! La corturile tale, Israele! Acum vezi-ți de casă, Davide!“ Și Israel s-a dus în corturile lui. *2 Sam. 20.1.

17. Copiii lui Israel* care locuiau în cetățile lui Iuda au fost singurii peste care a domnit Roboam. *Cap. 11.13,36.

18. Atunci împăratul Roboam a trimis* la ei pe Adoram, care era mai mare peste biruri. Dar Adoram a fost ucis cu pietre de tot Israelul, și a murit. Și împăratul Roboam s-a grăbit să se suie într-un car, ca să fugă la Ierusalim. *Cap. 4.6; 5.14.

19. Astfel s-a dezlipit* Israel de casa lui David până în ziua de azi. *2 Împ. 17.21.

20. Tot Israelul, auzind că Ieroboam s-a întors, au trimis să-l cheme în adunare și l-au făcut împărat peste tot Israelul. Seminția lui Iuda a fost singura* care a mers după casa lui David. *Cap. 11.13,32.

21. Roboam* ajungând la Ierusalim, a strâns toată casa lui Iuda și seminția lui Beniamin, o sută optzeci de mii de

oameni aleși, buni pentru război, ca să lupte împotriva casei lui Israel și s-o aducă înapoi sub stăpânirea lui Roboam, fiul lui Solomon. *2 Cron. 11.1.

22. Dar cuvântul* lui Dumnezeu a vorbit astfel lui Șemaia, omul lui Dumnezeu: *2 Cron. 11.2.

23. „Vorbește lui Roboam, fiul lui Solomon, împăratul lui Iuda, și întregii case a lui Iuda și a lui Beniamin și celuilalt popor și spune-le:

24. „Așa vorbește Domnul: „Nu vă suiți și nu faceți război împotriva fraților voștri, copiii lui Israel! Fiecare din voi să se întoarcă acasă, căci de la Mine* s-a întâmplat lucrul acesta.“ Ei au ascultat de cuvântul Domnului și s-au întors acasă, după cuvântul Domnului. *Vers. 15.

Cei doi viței de aur

25. Ieroboam a zidit Sihemul* pe muntele lui Efraim și a locuit acolo; apoi a ieșit de acolo și a zidit** Penuel. *Jude. 9.45. **Jude. 8.17.

26. Ieroboam a zis în inima sa: „Împărăția s-ar putea acum să se întoarcă la casa lui David.“

27. Dacă poporul acesta se va* sui la Ierusalim să aducă jertfe în Casa Domnului, inima poporului acestuia se va întoarce la domnul său, la Roboam, împăratul lui Iuda, și mă vor omorî și se vor întoarce la Roboam, împăratul lui Iuda.“ *Deut. 12.5,6.

28. După ce s-a sfătuit, împăratul a făcut* doi viței de aur și a zis poporului: „Destul v-ați suit la Ierusalim; Israele! Iată** Dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului.“ *2 Împ. 10.29; 17.16. **Exod 32.4,8.

29. A așezat unul din acești viței la Betel*, iar pe celălalt l-a pus în Dan. *Gen. 28.19. Osea 4.15.

30. Și fapta aceasta a fost un prilej* de păcăuire. Poporul se ducea să se închine înaintea unuia din viței până la** Dan. *Jude. 18.29. **Cap. 13.34. 2 Împ. 17.21.

31. Ieroboam a făcut o casă* de înălțimi și a pus** preoți luați din tot poporul, care nu făceau parte din fiii lui Levi. *Cap. 13.32. **Num. 3.10. Cap. 13.33. 2 Împ. 17.32. 2 Cron. 11.14,15. Ezech. 44.7,8.

32. A rânduit o sărbătoare în luna a opta, în ziua a cincisprezecea a lunii, ca sărbătoarea* care se prăznuia în Iuda, și a adus jertfe pe altar. Iată ce a făcut la Betel, ca să se aducă jertfe vițeilor pe care-i făcuse el. A pus** în

slujbă la Betel pe preoții înălțimilor ridicare de el.

*Lev. 23.33,34. Num. 29.12. Cap. 8.2,5. **Amos 7.13.

33. Și a jertfit pe altarul pe care-l făcuse la Betel, în ziua a cincisprezecea a lunii a opta, lună pe care o alesese* după bunul lui plac. A hotărât-o ca sărbătoare pentru copiii lui Israel și s-a suit la altar să ardă tămâie**.

*Num. 15.39. **Cap. 13.1.

Un om al lui Dumnezeu vorbește împotriva altarului

13. 1. Dar iată că un om al lui Dumnezeu a venit* din Iuda la Betel, trimis de cuvântul Domnului, tocmai pe când stătea** Ieroboam la altar să ardă tămâie.

*2 Împ. 23.17. **Cap. 12.32,33.

2. El a strigat împotriva altarului, după cuvântul Domnului, și a zis: „Altarele! Altarele! Așa vorbește Domnul: „Iată că se va naște un fiu casei lui David; numele lui va fi Iosia*; el va înjunghia pe tine pe preoții înălțimilor, care ard tămâie pe tine, și pe tine se vor arde oseminte omenești!“

*2 Împ. 23.15,16.

3. Și în aceeași zi a dat un* semn, zicând: „Acesta este semnul care arată că Domnul a vorbit: altarul se va despica, și cenușa de pe el se va vărsa.“

*Isa. 7.14. Ioan 2.18. 1 Cor. 1.22.

4. Când a auzit împăratul cuvântul pe care-l strigase omul lui Dumnezeu împotriva altarului din Betel, a întins mâna de pe altar, zicând: „Prindeți-l!“ Și mâna, pe care o întinsese Ieroboam împotriva lui, s-a uscat și n-a putut s-o întoarcă înapoi.

5. Altarul s-a despicat, și cenușa de pe el s-a vărsat, după semnul pe care-l dăduse omul lui Dumnezeu, potrivit cu cuvântul Domnului.

6. Atunci împăratul a luat cuvântul și a zis omului lui Dumnezeu: „Roagă-te* Domnului Dumnezeuului tău și cere-I să-mi pot trage mâna înapoi.“ Omul lui Dumnezeu s-a rugat Domnului, și împăratul a putut să-și tragă înapoi mâna, care s-a făcut sănătoasă ca mai înainte.

*Exod 8.8; 9.28; 10.17. Num. 21.7. Fapt. 8.24. Iac. 5.16.

7. Împăratul a zis omului lui Dumnezeu: „Intră cu mine în casă, să iei ceva de mâncare, și-ți voi da* un dar.“

*1 Sam. 9.7. 2 Împ. 5.15.

8. Omul lui Dumnezeu a zis împăratului: „Jumătate* din casa ta să-mi dai, și n-aș intra cu tine. Nu voi mânca

pâine și nu voi bea apă în locul acesta;

*Num. 22.18; 24.13.

9. căci iată ce poruncă mi-a fost dată, prin cuvântul Domnului: „Să* nu mănânci pâine, nici să bei apă și nici să nu te întorci pe drumul pe care te vei duce.“

*1 Cor. 5.11.

10. El a plecat pe un alt drum și nu s-a întors pe drumul pe care venise la Betel.

Omul lui Dumnezeu omorât de un leu

11. În Betel locuia un proroc bătrân. Fiii săi au venit și i-au istorisit toate lucrurile pe care le făcuse omul lui Dumnezeu la Betel în ziua aceea, precum și cuvintele pe care le spusese împăratului. După ce au istorisit tatălui lor toate,

12. el le-a zis: „Pe ce drum a plecat?“ Fiii săi văzuseră pe ce drum plecase omul lui Dumnezeu, care venise din Iuda.

13. Și a zis fiilor săi: „Puneți-mi șaua pe măgar.“ I-au pus șaua pe măgar, și a încălecat pe el.

14. S-a dus după omul lui Dumnezeu și l-a găsit stând sub un stejar. Și i-a zis: „Tu ești omul lui Dumnezeu care a venit din Iuda?“ El a răspuns: „Eu sunt.“

15. Atunci el i-a zis: „Vino cu mine acasă și să iei ceva să mănânci.“

16. Dar el a răspuns: „Nu pot* nici să mă întorc cu tine, nici să intru la tine. Nu voi mânca pâine și nici nu voi bea apă cu tine în locul acesta;

*Vers. 8,9.

17. căci mi s-a spus prin cuvântul* Domnului: „Să nu mănânci pâine, nici să nu bei apă acolo și nici să nu te întorci pe drumul pe care te vei duce.“

*Cap. 20.35. 1 Tes. 4.15.

18. Și el i-a zis: „Și eu sunt proroc ca tine; și un înger mi-a vorbit din partea Domnului și mi-a zis: „Adu-l acasă cu tine ca să mănânce pâine și să bea apă.“ Il mințea.

19. Omul lui Dumnezeu s-a întors cu el și a mâncat pâine și a băut apă în casa lui.

20. Pe când stăteau ei la masă, cuvântul Domnului a vorbit prorocului, care-l adusesse înapoi.

21. Și el a strigat omului lui Dumnezeu care venise din Iuda: „Așa vorbește Domnul: „Pentru că n-ai ascultat porunca Domnului și n-ai păzit porunca pe care ți-o dăduse Domnul Dumnezeuul tău;

fi sfințea preot al înălțimilor.

*Cap. 12.31,32. 2 Cron. 11.15; 13.9.

34. Și fapta aceasta a fost* un prilej de păcățuire pentru casa lui Ieroboam, și pentru aceasta a fost nimicită** ea și ștearsă de pe fața pământului.

*Cap. 12.30. **Cap. 14.10.

Nevasta lui Ieroboam la prorocul Ahia

14. 1. În vremea aceea, s-a îmbolnăvit Abiia, fiul lui Ieroboam.

2. Și Ieroboam a zis nevestei sale: „Scoală-te, te rog, și schimbă-ți hainele, ca să nu se știe că ești nevasta lui Ieroboam, și du-te la Silo. Iată că acolo este Ahia, prorocul; el mi-a spus că voi* fi împăratul poporului acestuia.

*Cap. 11.31.

3. Ia* cu tine zece pâini, turte și un vas cu miere și intră la el: el îți va spune ce va fi cu copilul.“

*1 Sam. 9.7,8.

4. Nevasta lui Ieroboam a făcut așa; s-a sculat, s-a dus* la Silo și a intrat în casa lui Ahia. Ahia nu mai putea să vadă, căci ochii i se întunecaseră de bătrânețe.

*Cap. 11.29.

5. Domnul spusese lui Ahia: „Nevasta lui Ieroboam are să vină să te întrebe de fiul ei, pentru că este bolnav. Să vorbești așa și așa. Ea, când va veni, se va da drept alta.“

6. Când a auzit Ahia vuietul pașilor ei, în clipa când intra pe ușă, a zis: „Intră nevasta lui Ieroboam; pentru ce vrei să te dai drept alta? Sunt însărcinat să-ți vestesc lucruri aspre.

7. Du-te și spune lui Ieroboam: „Așa vorbește Domnul Dumnezeuul lui Israel: „Te-am* ridicat din mijlocul poporului, te-am pus căpetenie peste poporul Meu, Israel, *2 Sam. 12.7,8. Cap. 16.2. 8. am* rupt împărăția de la casa lui David și ți-am dat-o ție, și n-ai fost ca robul Meu David, care** a păzit poruncile Mele și a umblat după Mine din toată inima lui, nefăcând decât ce este drept înaintea Mea.

*Cap. 11.31. **Cap. 11.33,38; 15.5.

9. Tu ai făcut* mai rău decât toți cei ce au fost înaintea ta: te-ai dus să-ți faci alți dumnezei și chipuri turnate ca să Mă mănii și M-ai lepădat** înapoi ta!

*Cap. 12.28.

2 Cron. 11.15. **Neem. 9.26. Ps. 50.17. Ezec. 23.35.

10. De aceea, voi trimite nenorocirea* peste casa lui Ieroboam, voi nimici** pe oricine este al lui Ieroboam, fie rob, fie slobod în Israel, și voi mătura

22. pentru că te-ai întors și ai mâncat pâine și ai băut apă – în locul despre care* îți spusese: „Să nu mănânci pâine și să nu bei apă acolo“ – trupul tău mort nu va intra în mormântul părinților tăi.“

*Vers. 9.

23. Și după ce a mâncat pâine și a băut apă, prorocul pe care-l întorsese, i-a pus șaua pe măgar.

24. Omul lui Dumnezeu a plecat; și a fost întâlnit pe drum de un leu*, care l-a omorât. Trupul lui mort era întins pe drum; măgarul a rămas lângă el, și leul stătea și el lângă trup.

*Cap. 20.36.

25. Și niște oameni care treceau pe acolo au văzut trupul întins în drum și leul stând lângă trup; și au spus lucrul acesta, la venirea lor în cetatea în care locuia prorocul cel bătrân.

26. Când a auzit lucrul acesta prorocul care întorsese de pe drum pe omul lui Dumnezeu, a zis: „Este omul lui Dumnezeu care n-a ascultat de porunca Domnului, și Domnul l-a dat în ghiarele leului, care l-a sfâșiat și l-a omorât, după cuvântul pe care i-l spusese Domnul.“

27. Apoi, îndreptându-se către fiii săi, a zis: „Puneți-mi șaua pe măgar.“ Au pus șaua pe măgar,

28. și el a plecat. A găsit trupul întins în drum, și măgarul și leul stând lângă trup. Leul nu mănecase trupul și nu sfâșiasse pe măgar.

29. Prorocul a ridicat trupul omului lui Dumnezeu, l-a pus pe măgar și l-a adus înapoi; și bătrânul proroc s-a întors în cetate să-l jelească și să-l îngroape.

30. I-a pus trupul în mormânt și l-au jelit, zicând: „Vai*, frate!“

*Ier. 22.18.

31. După ce l-a îngropat, a zis fiilor săi: „Când voi muri, să mă îngropați în mormântul în care este îngropat omul lui Dumnezeu; să-mi puneți oasele* lângă oasele lui.“

*2 Împ. 23.17,18.

32. Căci se* va împlini cuvântul pe care l-a strigat el din partea Domnului împotriva altarului din Betel și împotriva tuturor capiștilor de înălțimi din cetățile** Samariei.“

*Vers. 2. 2 Împ. 23.16,19. **Cap. 16.24.

Neascultarea lui Ieroboam

33. După întâmplarea* aceasta, Ieroboam nu s-a abătut de pe calea lui cea rea. A pus iarși preoți pentru înălțimi, luați din tot poporul: pe oricine dorea,

casa lui Ieroboam, cum se mătură murdăriile, până va pieri. *Cap. 15.29. **Cap. 21.21. 2 Împ. 9.8. †Deut. 32.36. 2 Împ. 14.36.

11. Cel* ce va muri în cetate din casa lui Ieroboam va fi mâncat de câini, și cel ce va muri pe câmp va fi mâncat de păsările cerului. Căci Domnul a vorbit. *Cap. 16.4; 21.24.

12. Tu, scoală-te și du-te acasă. Și cum îți vor pași* picioarele în cetate, copilul va muri. *Vers. 17.

13. Tot Israelul îl va plânge și-l vor îngropa; căci el este singurul din casa lui Ieroboam care va fi pus într-un mormânt, pentru că este singurul* din casa lui Ieroboam în care s-a găsit ceva bun înaintea Domnului Dumnezeului lui Israel. *2 Cron. 12.12; 19.3.

14. Domnul va pune peste Israel un împărat*, care va nimici casa lui Ieroboam în ziua aceea. Și nu se întâmplă oare chiar acum lucrul acesta? *Cap. 15.27-29.

15. Domnul va lovi pe Israel, și Israel va fi ca trestia clătinată în ape; va smulge* pe Israel din această țară bună**, pe care o dăduse părinților lor, și-i va împrăștiă dincolo de Râu, pentru căț și-au făcut idoli, mâniind pe Domnul. *2 Împ. 17.6. Ps. 52.5. **Ios. 23.15,16. †2 Împ. 15.29. ††Exod. 34.13. Deut. 12.3,4.

16. Va părăsi pe Israel, din pricina păcatelor* pe care le-a făcut Ieroboam și în care a târât și pe Israel. *Cap. 12.30; 13.34; 15.30,34; 16.2.

17. Nevasta lui Ieroboam s-a sculat și a plecat. A ajuns la Tirța*; și cum** a atins pragul casei, copilul a murit. *Cap. 16.6,8,15,23. Cânt. 6.4. **Vers. 12.

18. L-au îngropat, și tot Israelul l-a plâns, după cuvântul* Domnului, pe care-l spusese prin robul Său Ahia, prorocul. *Vers. 13.

Moartea lui Ieroboam

19. Celelalte fapte ale lui Ieroboam, cum a făcut* război și cum a domnit, sunt scrise în cartea Cronicilor împăraților lui Israel. *2 Cron. 13.2, etc.

20. Ieroboam a împărățit douăzeci și doi de ani; apoi a adormit cu părinții săi. Și în locul lui a împărățit fiul său Nadab.

Domnia lui Roboam

21. Roboam, fiul lui Solomon, a împărățit peste Iuda. Avea patruzeci* și unu de ani când s-a făcut împărat și a împărățit șaptesprezece ani la Ierusalim,

cetatea** pe care o alesese Domnul din toate semințiile lui Israel, ca să-și pună Numele în ea. Mama sa se chema† Naama, amonita. *2 Cron. 12.13. **Cap. 11.36. †Vers. 31.

22. Iuda* a făcut ce este rău înaintea Domnului; și, prin păcatele pe care le-au săvârșit, l-au stârnit** gelozia mai mult decât părinții lor. *2 Cron. 12.1. **Deut. 32.21. Ps. 78.58. 1 Cor. 10.22.

23. Și-au zidit și ei înălțimi* cu stâlpi închinați idolilor și Astartei** pe orice deal înalt și sub† orice copac verde. *Deut. 12.2. Ezech. 16.24,25. **2 Împ. 17.9,10. †Ilsa. 57.5.

24. Au fost chiar și sodomii* în țară. Au făcut de toate urâciunile neamurilor pe care le izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel. *Deut. 23.17. Cap. 15.12; 22.46. 2 Împ. 23.7.

25. În al cincilea an* al împărăției lui Roboam, Șișac, împăratul Egiptului, s-a suit împotriva Ierusalimului. *Cap. 11.40. 2 Cron. 12.2.

26. A luat vistieriile* Casei Domnului și vistieriile casei împăratului, a luat tot. A luat toate scuturile de aur pe care le făcuse** Solomon. *2 Cron. 12.9,10,11. **Cap. 10.17.

27. Împăratul Roboam a făcut în locul lor niște scuturi de aramă și le-a dat în grija căpeteniilor alergătorilor, care păzeau intrarea casei împăratului.

28. Ori de câte ori se ducea împăratul la Casa Domnului, alergătorii le purtau; apoi le aduceau iarăși în odaia alergătorilor.

29. Celelalte* fapte ale lui Roboam și tot ce a făcut el nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda? *2 Cron. 12.15.

30. Totdeauna a fost război* între Roboam și Ieroboam. *Cap. 12.24; 15.6. 2 Cron. 12.15.

31. Roboam* a adormit cu părinții lui și a fost îngropat cu părinții lui în cetatea lui David. Mama sa se numea** Naama, amonita. Și în locul lui a împărățit fiul său Abiam†. *2 Cron. 12.16. **Vers. 21. †2 Cron. 12.16.

Abiam

15. În al optsprezecelea* an al domniei lui Ieroboam, fiul lui Nebat, a început să împărătească peste Iuda, Abiam. *2 Cron. 13.1.

2. A împărățit trei ani la Ierusalim. Mama sa* se chema Maaca**, fata lui Abisalom. *2 Cron. 11.20-22. **2 Cron. 13.2.

3. El s-a datat la toate păcatele pe care le făcuse tatăl său înainte lui; și inima* lui n-a fost întregă a Domnului Dumnezeului său, cum fusese inima tatălui său David. *Cap. 11.4. Ps. 119.80.

4. Dar din pricina* lui David, Domnul Dumnezeul lui i-a dat o lumină la Ierusalim, punând pe fiul lui după el și lăsând Ierusalimul în picioare. *Cap. 11.32,36. 2 Cron. 21.7.

5. Căci David făcuse* ce este plăcut înaintea Domnului și nu se abătuse de la nici una din poruncile Lui în tot timpul vieții lui, afară** de întâmplarea cu Urie, hetitul. *Cap. 14.8. **2 Sam. 11.4,15; 12.9.

6. Între Roboam și Ieroboam a fost război* tot timpul cât a trăit Roboam. *Cap. 14.30.

7. Celelalte* fapte ale lui Abiam și tot ce a făcut el, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

Între Abiam și Ieroboam a fost război. *2 Cron. 13.2,3,22.

8. Abiam* a adormit cu părinții lui și l-au îngropat în cetatea lui David. Și în locul lui a domnit fiul său Asa. *2 Cron. 14.1.

Asa

9. În al douăzecilea an al lui Ieroboam, împăratul lui Israel, a început să domnească peste Iuda Asa.

10. El a domnit patruzeci și unu de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Maaca, fata lui Abisalom.

11. Asa* a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, ca tatăl său David. *2 Cron. 14.2.

12. A scos* din țară pe sodomii și a îndepărtat toți idoli pe care-i făcuseră părinții lui. *Cap. 14.24; 22.46.

13. Și chiar pe mama* sa, Maaca, n-a mai lăsat-o să fie împărăteasă, pentru că făcuse un idol Astartei. Asa i-a sfărâmat idolul și l-a ars** în pâraul Chedron. *2 Cron. 15.16. **Exod. 32.20.

14. Dar înălțimile* n-au pierit, măcar că inima** lui Asa a fost în totul a Domnului în tot timpul vieții lui. *Cap. 22.43. 2 Cron. 15.17,18. **Vers. 3.

15. El a pus în Casa Domnului lucrurile hărăzite de tatăl său și de el însuși: argint, aur și vase.

Războiul dintre Asa și Baeșă

16. Între Asa și Baeșă, împăratul lui Israel, a fost război în tot timpul vieții lor.

17. Baeșă*, împăratul lui Israel, s-a

suit împotriva lui Iuda; și a întărit Rama**, ca să împiedice pe ai lui Asa, împăratul lui Iuda, să iasă și să intre. *2 Cron. 16.1, etc. **Ios. 18.25. †Cap. 12.27.

18. Asa a luat tot argintul și tot aurul care rămăseseră în vistieriile Casei Domnului și vistieriile casei împăratului și le-a pus în mâinile slujitorilor lui, pe care i-a trimis la Ben-Hadad*, fiul lui Tabrimon, fiul lui Hezion, împăratul Siriei, care locuia la Damasc**. Împăratul Asa a trimis să-i spună: *2 Cron. 16.2. **Cap. 11.23,24.

19. „Să fie un legământ între mine și tine, cum a fost între tatăl meu și tatăl tău. Iată, îți trimit un dar în argint și în aur. Du-te, rupe legământul tău cu Baeșă, împăratul lui Israel, ca să se depărteze de la mine.“

20. Ben-Hadad a ascultat pe împăratul Asa; a trimis pe căpeteniile oștirii lui împotriva cetăților lui Israel, și au pustiit Lionul*, Dan**, Abel-Bet-Maaca†, tot Chinerotul și toată țara lui Neftali.

*2 Împ. 15.29. **Jude. 18.29. †2 Sam. 20.14.

21. Când a auzit Baeșă lucrul acesta, a încetat să mai întărească Rama și s-a întors la Tirța.

22. Împăratul Asa a chemat* pe tot Iuda, fără să lase la o parte pe cineva, și au ridicat pietrele și lemnul pe care-l întrebuința Baeșă la întărirea Ramei; și împăratul Asa le-a întrebuințat la întărirea Ghebei** lui Beniamin și Mițpei†. *2 Cron. 16.6. **Ios. 21.17. †Ios. 18.26.

23. Toate celelalte fapte ale lui Asa, toate isprăvile lui și tot ce a făcut și cetățile pe care le-a zidit nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda? Totuși, la bătrânețe*, a fost bolnav de picioare. *2 Cron. 16.12.

24. Asa a adormit cu părinții lui și a fost îngropat cu părinții lui în cetatea tatălui său David. Și în* locul lui a domnit fiul său Iosafat**. *2 Cron. 17.1. **Mat. 1.8.

Domnia lui Nadab

25. Nadab, fiul lui Ieroboam, a început să domnească peste Israel în al doilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda. El a domnit doi ani peste Israel.

26. El a făcut ce este rău înaintea Domnului și a umblat pe calea tatălui său, săvârșind păcatele** în care târâse tatăl său pe Israel. *Cap. 12.30; 14.16.

27. Baeșă*, fiul lui Ahia, din casa

lui Isahar, a uneltit împotriva lui și Baeșa l-a omorât la Ghibeton**, care era al filistenilor, pe când Nadab și tot Israelul împresurau Ghibetonul.

*Cap. 14.14. **Ios. 19.44; 21.23. Cap. 16.15.

28. Baeșa l-a omorât în al treilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, și a domnit el în locul lui.

29. Când s-a făcut împărat, a ucis toată casa lui Ieroboam, n-a lăsat să scape nimeni cu viață, ci a nimicit totul, după cuvântul* pe care-l spusese Domnul prin robul Său Ahia din Silo,

*Cap. 14.10,14.

30. din pricina păcatelor* pe care le făcuse Ieroboam și în care târâse și pe Israel, mâniind astfel pe Domnul Dumnezeu lui Israel.

*Cap. 14.9,16.

31. Celelalte fapte ale lui Nadab și tot ce a făcut el, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

32. Între Asa și Baeșa, împăratul lui Israel, a fost război* în tot timpul vieții lor.

*Vers. 16.

Domnia lui Baeșa

33. În al treilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste tot Israelul la Tirța, Baeșa, fiul lui Ahia. A domnit douăzeci și patru de ani.

34. El a făcut ce este rău înaintea Domnului și a umblat pe calea* lui Ieroboam, săvârșind păcatele în care târâse Ieroboam pe Israel.

*Cap. 12.28,29; 13.33; 14.16.

16 1. Cuvântul Domnului a vorbit astfel lui Iehu*, fiul lui Hanani, împotriva lui Baeșa:

*Vers. 7. 2 Cron. 19.2; 20.34.

2. „Eu te-am ridicat* din țărână și te-am pus mai mare peste poporul Meu, Israel; dar pentru că ai umblat pe calea** lui Ieroboam și ai făcut pe poporul Meu, Israel, să păcătuiască, pentru ca să Mă mâni prin păcatele lor,

*Cap. 14.7. **Cap. 15.34.

3. iată că voi mătura* pe Baeșa și casa lui, și casa ta o voi face ca și casa lui** Ieroboam, fiul lui Nebat.

*Vers. 11. **Cap. 14.10; 15.29.

4. Cine* va muri în cetate din casa lui Baeșa, va fi mâncat de câini, și cine va muri pe câmp dintr-ai lui, va fi mâncat de păsările cerului.“

*Cap. 14.11.

5. Celelalte fapte ale lui Baeșa, ce a făcut el și isprăvile lui, nu sunt scrise* oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

*2 Cron. 16.1.

6. Baeșa a adormit cu părinții săi și a

fost îngropat la Tirța*. Și în locul lui a domnit fiul său Ela.

*Cap. 14.17; 15.21.

7. Cuvântul Domnului vorbise prin prorocul Iehu*, fiul lui Hanani, împotriva lui Baeșa și împotriva casei lui, pe de o parte pentru tot răul pe care-l făcuse sub ochii Domnului, mâniindu-L prin lucrul mâinilor lui și ajungând ca și casa lui Ieroboam, iar pe de alta pentru că lovise** casa lui Ieroboam.

*Vers. 1. **Cap. 15.17,27,29. Osea 1.4.

Domnia lui Ela

8. În al douăzeci și șaselea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început să domnească Ela, fiul lui Baeșa. El a domnit peste Israel la Tirța. A domnit doi ani.

9. Slujitorul său Zimri, care era mai mare peste jumătate din carele lui, a uneltit* împotriva lui. Ela era la Tirța, chefuind și îmbătăndu-se în casa lui Arța, căpetenia casei împăratului, la Tirța.

*2 Împ. 9.31.

10. Zimri a intrat, l-a lovit și l-a ucis, în al douăzeci și șaptelea an al lui Asa, împăratul lui Iuda. Și a domnit el în locul lui.

11. Când s-a făcut împărat și a șezut pe scaunul lui de domnie, a omorât toată casa lui Baeșa, n-a lăsat să scape nimeni* din ai lui: nici rudă, nici prieten.

*1 Sam. 25.22.

12. Zimri a nimicit toată casa lui Baeșa, după* cuvântul pe care-l spusese Domnul împotriva lui Baeșa prin prorocul** Iehu,

*Vers. 3. **Vers. 1.

13. din pricina tuturor păcatelor pe care le săvârșise Baeșa și fiul său Ela, și în care târâseră și pe Israel, mâniind prin idolii* lor pe Domnul Dumnezeu lui Israel.

*Deut. 32.21.

1 Sam. 12.21. Isa. 41.29. Iona 2.8. 1 Cor. 8.4; 10.19.

14. Celelalte fapte ale lui Ela și tot ce a făcut el nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

Zimri

15. În al douăzeci și șaptelea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, Zimri a domnit șapte zile la Tirța.

Poporul tăbăra împotriva Ghibetonului*, care era al filistenilor.

*Cap. 15.27.

16. Și poporul a auzit în tabără vestea aceasta: „Zimri a uneltit și chiar a ucis pe împărat!“ Și în ziua aceea, tot Israelul a pus, în tabără, ca împărat al lui Israel pe Omri, căpetenia oștirii.

17. Omri și tot Israelul cu el au pornit din Ghibeton și au împresurat Tirța.

18. Zimri, văzând că cetatea este luată a intrat în cetățuia casei împăratului, și a dat foc casei împăratului peste el. Astfel a murit el,

19. din pricina păcatelor pe care le săvârșise, făcând ce este rău înaintea Domnului, umblând* pe calea lui Ieroboam, săvârșind păcatele pe care le făcuse Ieroboam și făcând și pe Israel să păcătuiască.

*Cap. 12.28; 15.26,34.

20. Celelalte fapte ale lui Zimri și uneltirea pe care a făcut-o el nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

21. Atunci poporul lui Israel s-a dezbinat în două părți; jumătate din popor voia să facă împărat pe Tibni, fiul lui Ghinat, și jumătate era pentru Omri.

22. Cei ce urmau pe Omri au biruit pe cei ce urmau pe Tibni, fiul lui Ghinat. Tibni a murit, și Omri a domnit.

Domnia lui Omri

23. În al treizeci și unulea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel Omri. A domnit doisprezece ani. După ce a domnit șase ani la Tirța,

24. a cumpărat de la Șemer muntele Samariei, cu doi talanți de argint; a întărit muntele și a pus cetății pe care a zidit-o numele Samaria*, după numele lui Șemer, domnul muntelui.

*Cap. 13.32. 2 Împ. 17.24. Ioan 4.4.

25. Omri* a făcut ce este rău înaintea Domnului și a lucrat mai rău decât toți cei ce fuseseră înaintea lui.

*Mica 6.16.

26. A umblat* în toată calea lui Ieroboam, fiul lui Nebat, și s-a datat la păcatele în care târâse Ieroboam pe Israel, mâniind prin idolii** lor pe Domnul Dumnezeu lui Israel.

*Vers. 19. **Vers. 13.

27. Celelalte fapte ale lui Omri, ce a făcut el și isprăvile lui, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

28. Omri a adormit cu părinții săi și a fost îngropat la Samaria. Și în locul lui a domnit fiul său Ahab.

Ahab și Izabela

29. Ahab, fiul lui Omri, a început să domnească peste Israel în al treizeci și optulea an al lui Asa, împăratul lui Iuda. Ahab, fiul lui Omri, a domnit

douăzeci și doi de ani peste Israel la Samaria.

30. Ahab, fiul lui Omri, a făcut ce este rău înaintea Domnului, mai mult decât toți cei ce fuseseră înaintea lui.

31. Și, ca și cum ar fi fost puțin lucru pentru el să se dedea la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, a mai luat de* nevastă și pe Izabela, fata lui Etbaal, împăratul sidonienilor**, și a slujit lui Baal și s-a închinat înaintea lui.

*Deut. 7.3. **Jude. 18.7. †Cap. 21.25,26. 2 Împ. 10.18; 17.16.

32. A ridicat un altar lui Baal în templul* lui Baal pe care l-a zidit la Samaria

*2 Împ. 10.21,26,27.

33. și a făcut* un idol Astarteii. Ahab** a făcut mai multe rele decât toți împărații lui Israel care fuseseră înaintea lui, ca să mânie pe Domnul Dumnezeu lui Israel.

*2 Împ. 13.6; 17.10; 21.3. Ier. 17.2. **Vers. 30. Cap. 21.25.

34. Pe vremea lui, Hiel din Betel a zidit iarăși Ierihonul; i-a pus temeliiile cu prețul lui Abiram, întâiul lui născut, și i-a pus porțile cu prețul lui Segub, cel mai tânăr fiu al lui, după* cuvântul pe care-l spusese Domnul prin Iosua, fiul lui Nun.

*Ios. 6.26.

Prorocul Ilie

17 1. Ilie, țîșbitul, unul din locuitorii Galaadului, a zis lui Ahab: „Viu* este Domnul Dumnezeu lui Israel al** cărui slujitor sunt, că înț anii aceștia nu ȳ va fi nici rouă, nici ploaie, decât după cuvântul meu.“

*2 Împ. 3.14. **Deut. 10.8. †Luca 3.25. ††Iac. 4.17.

2. Și cuvântul Domnului a vorbit lui Ilie cu aceste vorbe:

3. „Pleacă de aici, îndreaptă-te spre răsărit și ascunde-te lângă pârăul Cherit, care este în fața Iordanului.

4. Vei bea apă din pârău, și am poruncit corbilor să te hrănească acolo.“

5. El a plecat și a făcut după cuvântul Domnului. S-a dus și s-a așezat lângă pârăul Cherit, care este în fața Iordanului.

6. Corbii îi aduceau pâine și carne dimineața și pâine și carne seara, și bea apă din pârău.

7. Dar după câtăva vreme, pârăul a secat, căci nu căzuse ploaie în țară.

Văduva din Sarepta

8. Atunci cuvântul Domnului i-a vorbit astfel:

9. „Scoală-te, du-te la Sarepta*, care ține de Sidon, și rămâi acolo. Iată că am poruncit acolo unei femei văduve să te hrănească.“
*Obad. 20. Luca 4.26.

10. Ilie s-a sculat și s-a dus la Sarepta. Când a ajuns la poarta cetății, acolo era o femeie văduvă care strângea lemne. El a chemat-o și a zis: „Du-te și adu-mi, te rog, puțină apă într-un vas, ca să beau.“

11. Pe când se ducea ea să-i aducă, a chemat-o din nou și a zis: „Adu-mi, te rog, și o bucată de pâine în mâna ta.“

12. Și ea a răspuns: „Viu este Domnul Dumnezeuul tău, că n-am nimic copt, n-am decât un pumn de făină într-o oală și puțin untdelemn într-un ulcior. Și iată, strâng două bucăți de lemne, apoi mă voi întoarce și voi pregăti ce am pentru mine și pentru fiul meu: vom mânca și apoi vom muri.“

13. Ilie i-a zis: „Nu te teme, întoarce-te și fă cum ai zis. Numai, pregătește-mi întâi mie, cu untdelemnul și făina aceea, o mică turtă și adu-mi-o; pe urmă să faci și pentru tine și pentru fiul tău.“

14. Căci așa vorbește Domnul Dumnezeuul lui Israel: „Făina din oală nu va scădea, și untdelemnul din ulcior nu se va împușina până în ziua când va da Domnul ploaie pe fața pământului.“

15. Ea s-a dus și a făcut după cuvântul lui Ilie. Și multă vreme a avut ce să mănânce, ea și familia ei și Ilie.

16. Făina din oală n-a scăzut, și untdelemnul din ulcior nu s-a împușinat, după cuvântul pe care-l rostise Domnul prin Ilie.

Învieria fiului văduvei

17. După aceea, fiul femeii, stăpâna casei, s-a îmbolnăvit. Și boala lui a fost atât de cumplită, încât n-a mai rămas suflare în el.

18. Femeia a zis atunci lui Ilie: „Ce am* eu a face cu tine, omule al lui Dumnezeu? Ai venit la mine doar ca să aduci aminte lui Dumnezeu de nelegiuirea mea și să-mi omori astfel fiul?“
*Luca 5.8.

19. El i-a răspuns: „Dă-mi încoace pe fiul tău.“ Și l-a luat de la sânul femeii, l-a suit în odaia de sus unde locuia el și l-a culcat pe patul lui.

20. Apoi a chemat pe Domnul și a zis: „Doamne Dumnezeule, oare atât de mult să măhnești Tu chiar pe văduva

aceasta, la care am fost primit ca oaspete, încât să-i omori fiul?“

21. Și s-a întins* de trei ori peste copil, a chemat pe Domnul și a zis: „Doamne Dumnezeule, Te rog, fă să se întoarcă sufletul copilului în el!“
*2 Împ. 4.34,35.

22. Domnul a ascultat glasul lui Ilie, și sufletul copilului s-a întors în el, și a înviat.

23. Ilie a luat* copilul, l-a coborât jos în casă din odaia de sus și l-a dat mamei sale. Și Ilie a zis: „Iată, fiul tău este viu.“
*Evr. 11.35.

24. Și femeia a zis lui Ilie: „Cunosc* acum că ești un om al lui Dumnezeu, și cuvântul Domnului în gura ta este adevăr!“
*Ioan 3.2; 16.30.

Ilie înaintea lui Ahab

18. Au trecut multe* zile, și cuvântul Domnului a vorbit astfel lui Ilie, în al treilea an: „Du-te și înfățișează-te înaintea lui Ahab, ca să dau** ploaie pe fața pământului.“
*Luca 4.25. Iac. 5.17. **Deut. 28.12.

2. Și Ilie s-a dus să se înfățișeze înaintea lui Ahab.

Era mare foamete în Samaria.

3. Și Ahab a trimis să cheme pe Obadia, mai marele casei lui. – Obadia se temea mult de Domnul.

4. De aceea, când a nimicit Izabela pe prorocii Domnului, Obadia a luat o sută de proroci, i-a ascuns câte cincizeci într-o peșteră și i-a hrănit cu pâine și cu apă. –

5. Ahab a zis lui Obadia: „Haidem prin țară pe la toate izvoarele de apă și pe la toate pârâurile; poate că vom găsi iarbă ca să păstrăm viața cailor și catârilor, și să n-avem nevoie să omorăm vitele.“

6. Și-au împărțit țara s-o cutreiere, Ahab a plecat singur pe un drum, și Obadia a plecat singur pe un alt drum.

7. Pe când era Obadia pe drum, iată că l-a întâlnit Ilie. Obadia, cunoscându-l, a căzut cu fața la pământ și a zis: „Tu ești, domnul meu Ilie?“

8. El i-a răspuns: „Eu sunt; du-te și spune stăpânului tău: „Iată că a venit Ilie!“

9. Și Obadia a zis: „Ce păcat am săvârșit eu, ca să dai pe robul tău în mâinile lui Ahab, ca să mă omoare?“

10. Viu este Domnul, că n-a rămas popor sau împărăție unde să nu fi trimis stăpânul meu să te caute; și când

se spunea că nu ești acolo, punea pe împărăția și poporul acela să jure că nu te-a găsit.

11. Și acum zici: „Du-te și spune stăpânului tău: „Iată că a venit Ilie!“

12. Și apoi, când voi pleca de la tine, Duhul* Domnului te va duce nu știu unde. Dacă m-aș duce să dau de știre lui Ahab, și nu te-ar găsi, mă va omori. Și totuși robul tău se teme de Domnul din tinerețea lui.
*2 Împ. 2.16. Ezec. 3.12,14. Mat. 4.1. Fapt. 8.39.

13. Nu s-a spus oare domnului meu ce am făcut când a ucis Izabela pe prorocii Domnului? Cum am ascuns o sută de proroci ai Domnului, câte cincizeci într-o peșteră, și i-am hrănit cu pâine și cu apă?

14. Și acum tu zici: „Du-te și spune stăpânului tău: „Iată că a venit Ilie!“ El mă va ucide.“

15. Dar Ilie a zis: „Viu este Domnul oștirilor al cărui slujitor sunt, că astăzi mă voi înfățișa înaintea lui Ahab.“

Ilie și prorocii lui Baal

16. Obadia, ducându-se înaintea lui Ahab, l-a înștiințat despre lucrul acesta. Și Ahab s-a dus înaintea lui Ilie.

17. Abia a zărit Ahab pe Ilie și i-a zis: „Tu ești* acela care nenorocеști pe** Israel?“
*Cap. 21.20. **Ios. 7.25. Fapt. 16.20.

18. Ilie a răspuns: „Nu eu nenorocesc pe Israel; ci tu și casa tatălui tău, fiindcă* ați părăsit poruncile Domnului și te-ai dus după Baali.“
*2 Cron. 15.2.

19. Strânge acum pe tot Israelul la mine, la muntele Carmel*, pe cei patru sute cincizeci de proroci ai lui Baal și pe cei patru sute** de proroci ai Astarteii, care mânăncă la masa Izabelei.“
*Ios. 19.26. **Cap. 16.33.

20. Ahab a trimis soli la toți copiii lui Israel și a strâns* pe proroci la muntele Carmel.
*Cap. 22.6.

21. Atunci Ilie s-a apropiat de tot poporul și a zis: „Până* când vreți să schiopătați de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El; iar dacă este Baal, mergeți** după Baal!“ Poporul nu i-a răspuns nimic.
*2 Împ. 17.41. Mat. 6.24. **Ios. 24.15.

22. Și Ilie a zis poporului: „Eu singur* am rămas din prorocii Domnului, pe când proroci** ai lui Baal sunt patru sute cincizeci.
*Cap. 19.10,14. **Vers. 19.

23. Să ni se dea doi junci. Ei să-și aleagă un junc, pe care să-l taie în

bucăți și să-l pună pe lemne, fără să pună foc. Și eu voi pregăti celălalt junc și-l voi pune pe lemne, fără să pun foc.

24. Apoi voi să chemați numele dumnezeului vostru; și eu voi chema Numele Domnului. Dumnezeu care va răspunde prin* foc, acela să fie adevăratul Dumnezeu. Și tot poporul a răspuns și a zis: „Bine!“
*Vers. 38. 1 Cron. 21.26.

25. Ilie a zis prorocilor lui Baal: „Alegeți-vă un junc din cei doi, pregătiți-l voi întâi, căci sunteți mai mulți, și chemați numele dumnezeului vostru; dar să nu puneți foc.“

26. Ei au luat juncul pe care li l-au dat și l-au pregătit. Și au chemat numele lui Baal, de dimineață până la amiază, zicând: „Baale, auzi-ne!“ Dar nu s-a auzit nici glas*, nici răspuns. Și săreau împrejurul altarului pe care-l făcuseră.
*Ps. 115.5. Ier. 10.5. 1 Cor. 8.4; 12.2.

27. La amiază, Ilie și-a bătut joc de ei și a zis: „Strigați tare, fiindcă este Dumnezeu; se gândește la ceva, sau are treabă, sau este în călătorie, sau poate că doarme, și se va trezi.“

28. Ei au strigat tare și, după obiceiul lor, și-au făcut tăieturi* cu săbiile și cu sulițele, până ce a curs sânge pe ei.
*Lev. 19.28. Deut. 14.1.

29. Când a trecut amiaza, au auzit până în clipa când se aducea jertfa de seară. Dar nu s-a auzit nici glas*, nici răspuns, nici semn de luare aminte.
*Vers. 26.

30. Ilie a zis atunci întregului popor: „Apropiati-vă de mine!“ Tot* poporul s-a apropiat de el. Și Ilie a dres altarul Domnului care fusese sfărâmat.
*Cap. 19.10.

31. A luat douăsprezece pietre, după numărul semințiilor fiilor lui Iacov, căruia Domnul îi zisese: „Israel* îți va fi numele“
*Gen. 32.28; 35.10. 2 Împ. 17.34.

32. și a zidit cu pietrele acestea un altar în Numele Domnului. A făcut împrejurul altarului un șanț, în care încăpeau două măsurile de sămânță.

33. A așezat* apoi lemnele, a tăiat juncul în bucăți și l-a pus pe lemne. Apoi a zis: „Umpleți patru vedre cu apă și vărsați-le** pe arderea de tot și pe lemne.“ Și au făcut așa.
*Lev. 1.6-8. **Judec. 6.20.

34. Apoi a zis: „Mai faceți lucrul acesta o dată.“ Și l-au făcut încă o dată. Apoi a zis: „Mai faceți-l și a treia oară.“ Și l-au făcut și a treia oară.

35. Apa curgea în jurul altarului, și au umplut* cu apă și șanțul. *Vers. 32,38.

36. În clipa când se aducea jertfa de seară, prorocul Ilie s-a apropiat și a zis: „Doamne Dumnezeu! lui Avraam, Isaac și Israel! Fă să se** știe astăzi că Tu ești Dumnezeu în Israel, că eu sunt slujitorul Tău și că toate aceste lucruri le-am făcut după porunca Ta.

*Exod 3.6. **Cap. 8.43. 2 Împ. 19.19. Ps. 83.18. †Num. 16.28.

37. Ascultă-mă, Doamne, ascultă-mă, pentru ca să cunoască poporul acesta că Tu, Doamne, ești adevăratul Dumnezeu, și să le întorci astfel inima spre bine!“

38. Atunci a căzut foc* de la Domnul și a mistuit arderea de tot, lemnele, pietrele și pământul, și a supt și apa care era în șanț.

*Lev. 9.24. Judc. 6.21. 1 Cron. 21.26. 2 Cron. 7.1.

39. Când a văzut tot poporul lucrul acesta, au căzut cu fața la pământ și au zis: „Domnul* este adevăratul Dumnezeu! Domnul este adevăratul Dumnezeu!“

*Vers. 24.

40. „Puneți* mâna pe prorocii lui Baal“, le-a zis Ilie, „nici unul să nu scape!“ Și au pus mâna pe ei. Ilie i-a coborât la pârăul Chison și i-a înjunghiat** acolo. *2 Împ. 10.25. **Deut. 13.5; 18.20.

Ploaia

41. Apoi Ilie a zis lui Ahab: „Suie-te de mănâncă și bea; căci se aude vuiet de ploaie.“

42. Ahab s-a suit să mănânce și să bea. Dar Ilie s-a suit pe vârful Carmelului și, plecându-se* la pământ, s-a așezat cu fața între genunchii

*Iac. 5.17,18.

43. și a zis slujitorului său: „Suite-te și uită-te înspre mare.“ Slujitorul s-a suit, s-a uitat și a zis: „Nu este nimic!“ Ilie a zis de șapte ori: „Du-te iarăși.“

44. A șaptea oară, slujitorul a zis: „Iată că se ridică un mic nor din mare, ca o palmă de om.“ Ilie a zis: „Suie-te și spune lui Ahab: „Inhamă și coboară-te, ca să nu te oprească ploaia.“

45. Peste câteva clipe, cerul s-a înnegrit de nori, a început vântul și a venit o ploaie mare. Ahab s-a suit în car și a plecat la Izreel.

46. Și mâna Domnului a venit peste Ilie, care și-a încins* mijlocul și a alergat înaintea lui Ahab până la intrarea în Izreel.

*2 Împ. 4.29; 9.1.

Fuga lui Ilie în pustiu

19. Ahab a spus Izabelei tot ce făcuse Ilie și cum ucisese* cu sabia pe toți prorocii.

*Cap. 18.40.

2. Izabela a trimis un sol la Ilie, să-i spună: „Să mă* pedepsească zeii cu toată asprimea lor, dacă mâine, la ceasul acesta, nu voi face cu viața ta ce ai făcut tu cu viața fiecăruia din ei.“

*Rut 1.17. Cap. 20.10. 2 Împ. 6.31.

3. Ilie, când a văzut lucrul acesta, s-a sculat și a plecat, ca să-și scape viața. A ajuns la Beer-Șeba, care ține de Iuda, și și-a lăsat slujitorul acolo.

4. El s-a dus în pustiu unde, după un drum de o zi, a șezut sub un ienupăr și dorea* să moară, zicând: „Destul! Acum, Doamne, ia-mi sufletul, căci nu sunt mai bun decât părinții mei.“

*Num. 11.15. Iona 4.3,8.

5. S-a culcat și a adormit sub un ienupăr. Și iată, l-a atins un înger și i-a zis: „Scoală-te și mănâncă.“

6. El s-a uitat, și la căpătâiul lui era o turtă coaptă pe niște pietre încălzite și un ulcior cu apă. A mâncat și a băut, apoi s-a culcat din nou.

7. Îngerul Domnului a venit a doua oară, l-a atins și a zis: „Scoală-te și mănâncă, fiindcă drumul pe care-l ai de făcut este prea lung pentru tine.“

8. El s-a sculat, a mâncat și a băut; și, cu puterea pe care i-a dat-o mâncarea aceasta, a mers patruzeci* de zile și patruzeci de nopți până la muntele lui Dumnezeu, Horeb**.

*Exod 34.28. Deut. 9.9,18. Mat. 4.2. **Exod 3.1.

Dumnezeu Se arată

9. Și acolo, Ilie a intrat într-o peșteră și a rămas în ea peste noapte. Și cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: „Ce faci tu aici, Ilie?“

10. El a răspuns: „Am* fost plin de râvnă** pentru Domnul Dumnezeu oștirilor; căci copiii lui Israel au părăsit legământul Tău, au sfărâmat altarele Tale și au ucis cu sabia pe prorocii Tăi; am rămas†† numai eu singur, și caută să-mi ia viața!“

*Rom. 11.3 **Num. 25.11,13. Ps. 69.9. †Cap. 18.4. ††Cap. 18.22. Rom. 11.3.

11. Domnul i-a zis: „Ieși și stai pe munte* înaintea Domnului!“ Și iată că Domnul a trecut pe lângă peșteră. Și înaintea Domnului a trecut un vânt** tare și puternic, care despica munții și sfărâma stâncile. Domnul nu era în vântul acela. Și după vânt, a

venit un cutremur de pământ. Domnul nu era în cutremurul de pământ.

*Exod 24.12. **Ezec. 1.4; 37.7.

12. Și după cutremurul de pământ, a venit un foc: Domnul nu era în focul acela. Și după foc, a venit un susur blând și subțire.

13. Când l-a auzit Ilie, și-a acoperit fața* cu mantaua, a ieșit și a stat la gura peșterii.

Și** un glas i-a vorbit, zicând: „Ce faci tu aici, Ilie?“

*Exod 3.6. Isa. 6.2. **Vers. 9.

14. El a* răspuns: „Am fost plin de râvnă pentru Domnul Dumnezeu oștirilor, căci copiii lui Israel au părăsit legământul Tău, au sfărâmat altarele Tale și au ucis cu sabia pe prorocii Tăi; am rămas numai eu singur, și caută să-mi ia viața.“

*Vers. 10.

15. Domnul i-a zis: „Du-te, întoarce-te pe drumul tău prin pustiu până la Damasc; și când* vei ajunge, să ungi pe Hazael ca împărat al Siriei.“

*2 Împ. 8.12,13.

16. Să ungi și pe Iehu*, fiul lui Nimși, ca împărat al lui Israel; și să ungi pe Elisei**, fiul lui Șafat, din Abel-Mehola, ca proroc în locul tău.

*2 Împ. 9.1-3. **Luca 4.27.

17. Și se va întâmpla* că, pe cel ce va scăpa de sabia lui Hazael îl va omori Iehu; și pe cel ce va scăpa de sabia lui Iehu îl va omori** Elisei.

*2 Împ. 8.12; 9.14, etc.; 10.6, etc.; 13.3. **Osea 6.5.

18. Dar voi lăsa în Israel* șapte mii de bărbați, și anume pe toți cei ce nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal și a căror gură** nu l-au sărutat.“

*Rom. 11.4. **Osea 13.2.

Elisei, ucenicul lui Ilie

19. Ilie a plecat de acolo și a găsit pe Elisei, fiul lui Șafat, arând. Înaintea lui erau douăsprezece perechi de boi, și el era cu a douăsprezecea. Ilie s-a apropiat de el și și-a aruncat mantaua pe el.

20. Elisei a părăsit boii, a alergat după Ilie și a zis: „Lasă-mă să sărut* pe tatăl meu și pe mama mea și te voi urma.“ Ilie i-a răspuns: „Du-te, și apoi întoarce-te: dar gândește-te la ce ți-am făcut.“

*Mat. 8.21,22. Luca 9.61,62.

21. După ce s-a depărtat de Ilie, s-a întors și a luat o pereche de boi pe care i-a adus jertfă; cu untelele boilor le-a fiert* carnea și a dat-o oamenilor s-o mănânce. Apoi s-a sculat, a urmat pe Ilie și a fost în slujba lui.

*2 Sam. 24.22.

Biruința lui Ahab

20. Ben-Hadad, împăratul Siriei, și-a strâns toată oștirea: avea cu el treizeci și doi de împărați, cai și care. S-a suit, a împresurat Samaria și a început lupta împotriva ei.

2. A trimis în cetate soli la Ahab, împăratul lui Israel, să-i spună: „Așa vorbește Ben-Hadad:

3. „Argintul și aurul tău sunt ale mele, nevestele și cei mai frumoși copii ai tăi sunt tot ai mei.“

4. Împăratul lui Israel a răspuns: „Împărate, domnul meu, fie cum zici! Sunt al tău cu tot ce am.“

5. Solii s-au întors și au zis: „Așa vorbește Ben-Hadad: „Am trimis să-ți spună: „Să-mi dai argintul și aurul tău, nevestele și copiii tăi.“

6. De aceea, voi trimite mâine, la ceasul acesta, pe slujitorii mei la tine. Ei îți vor scormoni casa ta și casele slujitorilor tăi, vor pune mâna pe tot ce ai mai scump și vor lua.“

7. Împăratul lui Israel a chemat pe toți bătrânii țării și a zis: „Vedeți bine și înțelegeți că omul acesta ne vrea răul; căci a trimis să-mi ceară nevestele și copiii, argintul și aurul, și n-am zis că nu i le dau!“

8. Toți bătrânii și tot poporul au zis lui Ahab: „Nu-l asculta și nu te învoi.“

9. Și el a zis solilor lui Ben-Hadad: „Spuneți domnului meu, împăratul: „Voi face tot ce ai trimis să ceri robului tău întâia dată; dar lucrul acesta nu-l pot face.“ Solii au plecat și i-au dus răspunsul.

10. Ben-Hadad a trimis să spună lui Ahab: „Să* mă pedepsească zeii cu toată asprimea lor, de va ajunge praful Samariei să umple mâna întregului popor care mă urmează!“

*Cap. 19.2.

11. Și împăratul lui Israel a răspuns: „Cine încinge armele să nu se laude ca cel ce le pune jos!“

12. Când a primit Ben-Hadad răspunsul acesta, stătea la băut* cu împărații în corturi și a zis slujitorilor lui: „Pregătiți-vă!“ Și ei s-au pregătit de năvală împotriva cetății.

*Vers. 16.

13. Dar iată că un proroc s-a apropiat de Ahab, împăratul lui Israel, și a zis: „Așa vorbește Domnul: „Vezi toată această mulțime mare? O voi da* astăzi în mâinile tale, ca să cunoști că Eu sunt Domnul.“

*Vers. 28.

14. Ahab a zis: „Prin cine?“ Și el a

răspuns: „Așa vorbește Domnul: „Prin slujitorii mai marilor peste ținuturi.“ Ahab a zis: „Cine va începe lupta?“ Și el a răspuns: „Tu.“

15. Atunci Ahab a numărat slujitorii mai marilor peste ținuturi și s-au găsit două sute treizeci și doi; și după ei, a numărat tot poporul, pe toți copiii lui Israel, și erau șapte mii.

16. Au făcut o ieșire pe la miazăzi. Ben-Hadad bea și se îmbăta* în corturile lui cu cei treizeci și doi de împărați care-l ajutau. *Vers. 12. Cap. 16.9.

17. Slujitorii mai marilor peste ținuturi au ieșit cei dintâi. Ben-Hadad a cercetat, și i-au spus astfel: „Au ieșit niște oameni din Samaria.“

18. El a zis: „Dacă ies pentru pace, prindeți-i vii; și chiar dacă ies pentru luptă, prindeți-i vii.“

19. Când au ieșit din cetate slujitorii mai marilor peste ținuturi și armata care-i urma,

20. a lovit fiecare pe omul dinaintea lui, și sirienii au luat-o la fugă. Israel i-a urmărit. Ben-Hadad, împăratul Siriei, a scăpat pe un cal, cu niște călăreți.

21. Împăratul lui Israel a ieșit, a lovit caii și carele și a pricinuit sirienilor o mare înfrângere.

A doua biruință asupra lui Ben-Hadad

22. Atunci prorocul s-a apropiat de împăratul lui Israel și i-a zis: „Du-te, întărește-te, cercetează și vezi ce ai de făcut; căci, la anul viitor*, împăratul Siriei se va sui din nou împotriva ta.“ *2 Sam. 11.1.

23. Slujitorii împăratului Siriei i-au zis: „Dumnezeu lor este un Dumnezeu al munților; de aceea au fost mai tari decât noi. Dar ia să ne luptăm cu ei în câmpie, și se va vedea dacă nu vom fi mai tari decât ei.“

24. Fă și lucrul acesta: scoate pe fiecare din împărați de la locul lui și înlocuiește-i cu căpetenii;

25. și fă-ți o armată ca aceea pe care ai pierdut-o, cu tot atâția cai și tot atâtea care. Apoi să ne batem cu ei în câmpie, și se va vedea dacă nu vom fi mai tari decât ei.“ El i-a ascultat și a făcut așa.

26. În anul următor, Ben-Hadad a numărat pe sirieni și s-a suit la Afec* să lupte împotriva lui Israel. *Ios. 13.4.

27. Copiii lui Israel au fost numărați și ei; au primit merinde și au ieșit în

întâmpinarea sirienilor. Au tăbărât în fața lor, ca două turme mici de capre, pe când sirienii umpleau țara.

28. Omul lui Dumnezeu s-a apropiat și a zis împăratului lui Israel: „Așa vorbește Domnul: „Pentru că sirienii au zis: „Domnul este un Dumnezeu al munților, și nu un Dumnezeu al văilor“, voi da* toată această mare multime în mâinile tale, și veți ști că Eu sunt Domnul.“ *Vers. 13.

29. Au stat tăbărâți șapte zile unii în fața altora. În ziua a șaptea au început lupta, și copiii lui Israel au omorât sirienilor o sută de mii de oameni pedestri într-o zi.

30. Ceilalți au fugit în cetatea Afec, și a căzut zidul cetății peste douăzeci și șapte de mii de oameni care mai rămăseseră.

Ahab dă drumul lui Ben-Hadad

Ben-Hadad fugise și el în cetate și umbla din oadaie în oadaie.

31. Slujitorii lui i-au zis: „Iată, am auzit că împărații casei lui Israel sunt niște împărați miloși; să ne încingem deci coapsele* cu saci, să ne punem funii pe capetele noastre și să ieșim la împăratul lui Israel: poate că te va lăsa cu viață.“ *Gen. 37.34.

32. Și-au pus saci împrejurul coapselor și funii împrejurul capului, s-au dus la împăratul lui Israel și au zis: „Robul tău Ben-Hadad a zis: „Lasă-mă cu viață!“ Ahab a răspuns: „Mai este încă în viață? Este fratele meu!“

33. Oamenii aceștia au luat lucrul acesta ca un semn bun și s-au grăbit să-l ia pe cuvânt și să zică: „Ben-Hadad este fratele tău!“ Și el a zis: „Duceți-vă și aduceți-l!“ Ben-Hadad a venit la el, și Ahab l-a suit în carul lui.

34. Ben-Hadad i-a zis: „Îți voi da înapoi cetățile* pe care le-a luat tatăl meu de la tatăl tău; și-ți vei face ulițe în Damasc, cum făcuse tatăl meu în Samaria.“ „Și eu“, a răspuns Ahab, „îți voi da drumul, făcând un legământ.“ A făcut legământ cu el și i-a dat drumul. *Cap. 15.20.

35. Unul din fiii* prorocilor a zis tovarășului său, după porunca* Domnului: „Lovește-mă, te rog!“ Dar omul acela n-a vrut să-l lovească. *2 Imp. 2.3,5,7,15. **Cap. 13.17,18.

36. Atunci el i-a zis: „Pentru că n-ai ascultat de glasul Domnului, iată, când vei pleca de la mine, te va omori un

leu. Și când a plecat de la el, l-a întâlnit un leu* și l-a omorât. *Cap. 13.24.

37. A găsit pe un alt om și a zis: „Lovește-mă, te rog!“ Omul acela l-a lovit și l-a rănit.

38. Prorocul s-a dus și s-a așezat pe drumul împăratului și s-a legat la ochi.

39. Când a trecut împăratul*, prorocul a strigat și i-a zis: „Robul tău era în mijlocul luptei; și iată că un om se apropie și-mi aduce pe un alt om, zicând: „Păzește pe omul acesta; dacă va fugi, viața ta va răspunde pentru viața lui** sau vei plăti un talant de argint!“ *2 Sam. 12.1. etc. **2 Imp. 10.24.

40. Și pe când robul tău făcea câte ceva încoace și încolo, omul s-a făcut nevăzut.“ Împăratul lui Israel i-a zis: „Aceasta îți este osânda; tu însuși ai rostit-o.“

41. Îndată prorocul și-a scos legătura de la ochi, și împăratul lui Israel l-a cunoscut că făcea parte din proroci.

42. El a zis atunci împăratului: „Așa vorbește Domnul: „Pentru că* ai lăsat să-ți scape din mâini omul pe care-l sortisem nimicirii, viața ta va răspunde pentru viața lui, și poporul tău pentru poporul lui.“ *Cap. 22.31-37.

43. Împăratul lui Israel s-a dus* acasă, trist și mânios, și a ajuns la Samaria. *Cap. 21.4.

Via lui Nabot

21. După aceste lucruri, iată ce s-a întâmplat: Nabot din Izreel avea o vie la Izreel, lângă casa lui Ahab, împăratul Samariei.

2. Și Ahab a vorbit astfel lui Nabot: „Dă-mi mie via* ta, să fac din ea o grădină de verdeturi, căci este foarte aproape de casa mea. În locul ei îți voi da o vie mai bună sau, dacă-ți vine mai bine, îți voi plăti prețul ei în argint.“ *1 Sam. 8.14.

3. Dar Nabot a răspuns lui Ahab: „Să mă ferească Domnul să-ți dau moștenirea părinților mei!“

4. Ahab a intrat în casă, trist și mâniat, din pricina cuvintelor pe care i le spusese Nabot din Izreel: „Nu-ți voi da* moștenirea părinților mei!“ Și s-a culcat pe pat, și-a întors fața și n-a mâncat nimic.

*Lev. 25.23. Num. 36.7. Ezec. 46.18.

5. Nevasta sa, Izabela, a venit la el și i-a zis: „Pentru ce îți este tristă inima și nu mănânci?“

6. El i-a răspuns: „Am vorbit cu Nabot din Izreel și i-am zis: „Dă-mi via ta pe preț de argint; sau, dacă vrei, îți voi da o altă vie în locul ei.“ Dar el a zis: „Nu pot să-ți dau via mea!“

7. Atunci Izabela, nevasta lui, i-a zis: „Oare nu domnești tu acum peste Israel? Scoală-te, ia și mănâncă și fii cu inima veselă, căci eu îți voi da via lui Nabot din Izreel!“

8. Și ea a scris niște scrisori în numele lui Ahab, le-a pecetluit cu pecetea lui Ahab și le-a trimis bătrânilor și dregătorilor care locuiau cu Nabot în cetatea lui.

9. Iată ce a scris în aceste scrisori: „Vestiți un post; puneți pe Nabot în fruntea poporului“

10. și puneți-i în față doi oameni de nimic, care să mărturisească astfel împotriva lui: „Tu ai blestemat* pe Dumnezeu și pe împăratul!“ Apoi scoateți-l afară, împroșcați-l** cu pietre, și să moară.“

*Exod 22.28. Lev. 24.15,16. Fapt. 6.11. **Lev. 24.14.

11. Oamenii din cetatea lui Nabot, bătrânii și dregătorii care locuiau în cetate au făcut cum le spusese Izabela, după cum era scris în scrisorile pe care li le trimisese ea.

12. Au vestit* un post și au pus pe Nabot în fruntea poporului. *Isa. 58.4.

13. Cei doi oameni de nimic au venit și s-au așezat în fața lui; și acești oameni răi au mărturisit așa înaintea poporului, împotriva lui Nabot: „Nabot a blestemat pe Dumnezeu și pe împăratul!“ Apoi l-au scos* afară din cetate, l-au împroșcat cu pietre, și a murit. *2 Imp. 9.26.

14. Și au trimis să spună Izabelei: „Nabot a fost împroșcat cu pietre, și a murit.“

15. Când a auzit Izabela că Nabot fusese împroșcat cu pietre și că murise, a zis lui Ahab: „Scoală-te și ia în stăpânire via lui Nabot din Izreel, care n-a vrut să ți-o dea pe preț de argint; căci Nabot nu mai trăiește, a murit.“

16. Ahab, auzind că a murit Nabot, s-a sculat să se coboare la via lui Nabot din Izreel ca s-o ia în stăpânire.

Vestirea pedepsei

17. Atunci cuvântul* Domnului a vorbit lui Ilie, țîșbitul, astfel: *Ps. 9.12.

18. „Scoală-te și coboară-te înaintea lui Ahab, împăratul lui Israel, la Samaria*; iată-l este în via lui Nabot, unde s-a coborât s-o ia în stăpânire.

*Cap. 13.32. 2 Cron. 22.9.

19. Să-i spui: „Așa vorbește Domnul: „Nu ești tu un ucigaș și un hoț?“ Și să-i mai spui: „Așa vorbește Domnul: „Chiar în locul* unde au lins câinii sângele lui Nabot, vor linge câinii și sângele tău.“

*Cap. 22.38.

20. Ahab a zis lui Ilie: „M-ai găsit*, vrăjmașule?“ Și el a răspuns: „Te-am găsit, pentru că te-ai vândut** ca să faci ce este rău înaintea Domnului.

*Cap. 18.17. **2 Împ. 17.17. Rom. 7.14.

21. Iată ce zice Domnul: „Voi aduce nenorocirea* peste tine; te voi mătura, voi nimici pe oricine este** al lui Ahab, fie robț, fie slobod în Israel,

*Cap. 14.10. 2 Împ. 9.8. **1 Sam. 25.22. †Cap. 14.10.

22. și voi face casei tale cum am făcut casei* lui Ieroboam, fiul lui Nebat, și casei lui Baesa**, fiul lui Ahia, pentru că M-ai mâniat și ai făcut pe Israel să păcătuiască.“

*Cap. 15.29. **Cap. 16.3.11.

23. Domnul a vorbit și despre Izabela* și a zis: „Câinii vor mânca pe Izabela lângă întăritura Izreelului.

*2 Împ. 9.36.

24. Cine* va muri în cetate din casa lui Ahab va fi mâncat de câini, iar cine va muri pe câmp va fi mâncat de păsările cerului.“

*Cap. 14.11; 16.4.

25. N-a fost nimeni* care să se fi vândut, pentru ca să facă ce este rău înaintea Domnului, ca Ahab, pe care nevasta sa, Izabela, îl atâța** la aceasta.

*Cap. 16.30, etc. **Cap. 16.31.

26. El a lucrat în chipul cel mai urâcios, mergând după idoli, cum* făceau amoriții, pe care-i izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel.

*Gen. 15.16. 2 Împ. 21.11.

Smerirea lui Ahab

27. După ce a auzit cuvintele lui Ilie, Ahab și-a rupt hainele, și-a pus* un sac pe trup și a postit: se culca cu sacul acesta și mergea încet.

*Gen. 37.34.

28. Și cuvântul Domnului a vorbit lui Ilie, țîșbitul, astfel:

29. „Ai văzut cum s-a smerit Ahab înaintea Mea? Pentru că s-a smerit înaintea Mea, nu voi aduce nenorocirea în timpul vieții lui; ci în timpul vieții* fiului său voi aduce nenorocirea casei lui!“

*2 Împ. 9.25.

Legământul cu Iosafat

22. 1. Au stat trei ani liniștiți, fără să fie război între Siria și Israel.

2. În anul al treilea, Iosafat*, împăratul lui Iuda, s-a coborât la împăratul lui Israel.

*2 Cron. 18.2, etc.

3. Împăratul lui Israel a zis slujitorilor săi: „Știți că Ramot din* Galaad este al nostru. Și noi stăm fără grijă, în loc să-l luăm înapoi din mâinile împăratului Siriei.“

*Deut. 4.43.

4. Și a zis lui Iosafat: „Vrei să vii cu mine să luptăm împotriva Ramotului din Galaad?“ Iosafat a răspuns împăratului lui Israel: „Eu* voi fi ca tine, poporul meu ca poporul tău, caii mei ca ai tăi.“

*2 Împ. 3.7.

5. Apoi Iosafat a zis împăratului lui Israel: „Întrebă acum, te rog, cuvântul Domnului.“

6. Împăratul lui Israel a strâns* pe proroci, în număr de aproape patru sute, și le-a zis: „Să merg să lupt împotriva Ramotului din Galaad sau să mă las?“ Și ei au răspuns: „Suie-te, și Domnul îl va da în mâinile împăratului.“

*Cap. 18.19.

7. Dar Iosafat* a zis: „Nu mai este aici nici un proroc al Domnului, ca să-L putem întreba?“

*2 Împ. 3.11.

8. Împăratul lui Israel a răspuns lui Iosafat: „Mai este un om prin care am putea să întrebăm pe Domnul; dar îl urâsc, căci nu-mi procește nimic bun, nu procește decât rău: este Mica, fiul lui Imla.“ Și Iosafat a zis: „Să nu vorbească împăratul așa!“

9. Atunci împăratul lui Israel a chemat un dregător și a zis: „Trimite și adu îndată pe Mica, fiul lui Imla.“

10. Împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, ședeau fiecare pe scaunul lui de domnie, îmbrăcați cu hainele lor împăratești, în locul de la intrarea porții Samariei. Și toți prorocii proceau înaintea lor.

11. Zedechia, fiul lui Chenaana, își făcuse niște coarne de fier și a zis: „Așa vorbește Domnul: „Cu coarnele acestea vei bate pe sirieni până îi vei nimici.“

12. Și toți prorocii proceau la fel, zicând: „Suie-te la Ramot din Galaad! Căci vei izbândi, și Domnul îl va da în mâinile împăratului.“

13. Solul care se duse să cheme pe Mica i-a vorbit așa: „Iată că prorocii, într-un glas, proceesc bine împă-

ratului; să fie, dar, și cuvântul tău ca al fiecăruia din ei! Vestește-i bine!“

14. Mica a răspuns: „Viu este Domnul, că voi vesti ce-mi* va spune Domnul.“

*Num. 22.38.

15. Când a ajuns la împărat, împăratul i-a zis: „Mica, să mergem să luptăm împotriva Ramotului din Galaad sau să ne lăsăm?“ El a răspuns: „Suie-te, căci vei izbândi, și Domnul îl va da în mâinile împăratului.“

16. Și împăratul i-a zis: „De câte ori trebuie să te pun să juri că nu-mi vei spune decât adevărul în Numele Domnului?“

17. Mica a răspuns: „Văd* tot Israelul risipit pe munți, ca niște oi care n-au păstor. Și Domnul zice: „Oamenii aceștia n-au stăpân; să se întoarcă fiecare acasă în pace.“

*Mat. 9.36.

18. Împăratul lui Israel a zis lui Iosafat: „Nu ți-am spus că el nu procește nimic bun despre mine, ci procește numai rău?“

19. Și Mica a zis: „Ascultă, dar, cuvântul Domnului! Am văzut* pe Domnul stând pe scaunul Lui de domnie și toată ostirea** cerurilor stând lângă El, la dreapta și la stânga Lui.

*Isa. 6.1. Dan. 7.9. **Iov 1.6; 2.1. Ps. 103.20,21. Dan. 7.10. Mat. 18.10. Evr. 1.7,14.

20. Și Domnul a zis: „Cine va amăgi pe Ahab, ca să se suie la Ramot din Galaad și să piară acolo?“ Și au răspuns unul într-un fel, altul într-altul.

21. Și un duh a venit și s-a înfățișat înaintea Domnului și a zis: „Eu îl voi amăgi.“

22. Domnul i-a zis: „Cum?“ „Voi ieși“, a răspuns el, „și voi fi un duh de minciună în gura tuturor prorociilor lui.“ Domnul a zis: „Îl vei* amăgi și-ți vei ajunge ținta; ieși și fă așa!“

*Jude. 9.23. Iov 12.16. Ezec. 14.9. 2 Tes. 2.11.

23. Și acum*, iată că Domnul a pus un duh de minciună în gura tuturor prorociilor tăi care sunt de față. Dar Domnul a hotărât lucruri rele împotriva ta.“

*Ezec. 14.9.

24. Atunci Zedechia, fiul lui Chenaana, apropiindu-se, a lovit pe Mica peste obraz și a zis: „Pe unde* a ieșit Duhul Domnului din mine ca să-ți vorbească?“

*2 Cron. 18.23.

25. Mica a răspuns: „Vei vedea în ziua când vei umbla din odaie în odaie ca să te ascunzi.“

26. Împăratul lui Israel a zis: „Ia

pe Mica, du-l la Amon, mai marele cetății, și la Ioaș, fiul împăratului,

27. și să le spui: „Așa vorbește împăratul: „Puneți pe omul acesta la închisoare și hrăniți-l cu pâinea și cu apa întristării, până când mă voi întoarce în pace.“

28. Și Mica a zis: „Dacă te vei întoarce în pace, Domnul n-a* vorbit prin mine.“ Apoi a mai zis: „Auziți, popoare, toate!“

*Num. 16.29. Deut. 18.20-22.

Moartea lui Ahab

29. Împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, s-au suit la Ramot din Galaad.

30. Împăratul lui Israel a zis lui Iosafat: „Vreau să-mi schimb* hainele ca să merg la luptă; dar tu, îmbracă-te cu hainele tale împăratești.“ Și împăratul lui Israel și-a schimbat hainele și s-a dus la luptă.

*2 Cron. 35.22.

31. Împăratul Siriei dăduse următoarea poruncă celor treizeci și două de căpetenii ale carelor lui: „Să nu vă luptați nici cu cei mici, nici cu cei mari, ci să vă luptați numai cu împăratul lui Israel.“

32. Când au zărit căpeteniile carelor pe Iosafat, au zis: „Negreșit, acesta este împăratul lui Israel.“ Și s-au apropiat de el să-l lovească. Iosafat a scos* un țipăt.

*2 Cron. 18.31. Prov. 13.20.

33. Căpeteniile carelor văzând că nu este împăratul lui Israel, s-au depărtat de el.

34. Atunci un om a tras cu arcul la întâmplare și a lovit pe împăratul lui Israel la încheietura platoșei. Împăratul a zis cărașului său: „Întoarce și scoate-mă din câmpul de bătaie, căci sunt greu rănit.“

35. Lupta a fost din ce în ce mai crâncenă în ziua aceea. Împăratul a stat drept în carul lui în fața sirienilor, și seara a murit. Sângele a curs din rană înăuntrul carului.

36. La apusul soarelui, s-a strigat prin toată tabăra: „Să plece fiecare în cetatea lui și să plece fiecare în țara lui, 37. căci a murit împăratul.“ S-au întors la Samaria, și împăratul a fost îngropat la Samaria.

38. Când au spălat carul în iazul Samariei, câinii au lins sângele lui Ahab, și curvele s-au scăldat în el, după* cuvântul pe care-l spusese Domnul.

*Cap. 21.19.

39. Celelalte fapte ale lui Ahab, tot ce a făcut el, casa* de fildes pe care a zidit-o și toate cetățile pe care le-a zidit nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

*Amos 3.15.

40. Ahab a adormit cu părinții săi. Și în locul lui, a domnit fiul său Ahazia.

Iosafat, împăratul lui Iuda

41. Iosafat*, fiul lui Asa, a început să domnească peste Iuda în al patrulea an al lui Ahab, împăratul lui Israel.

*2 Cron. 20.31.

42. Iosafat era de treizeci și cinci de ani când s-a făcut împărat și a domnit douăzeci și cinci de ani la Ierusalim. Mama sa se numea Azuba, fata lui Șilhi.

43. El a umblat* în toată calea tatălui său, Asa, și nu s-a abătut deloc de la ea, făcând ce este plăcut înaintea Domnului. Numai că înălțimile** n-au fost îndepărtate: poporul tot mai aducea jertfe și tămâie pe înălțimi.

*2 Cron. 17.3. **Cap. 14.23; 15.14. 2 Împ. 12.3.

44. Iosafat* a trăit în pace cu împăratul lui Israel.

*2 Cron. 19.2. 2 Cor. 6.14.

45. Celelalte fapte ale lui Iosafat, isprăvile și războaiele lui nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

46. El a scos din țară pe sodomiții* care mai rămăseseră de pe vremea tatălui său, Asa.

*Cap. 14.24; 15.12.

47. În Edom* nu era împărat pe atunci: cârmuia un dregător.

*Gen. 25.23. 2 Sam. 8.14. 2 Împ. 3.9; 8.20.

48. Iosafat* a** făcut corăbii din Tars ca să meargă la Ofir să aducă aur; dar† nu s-au dus, căci corăbiile s-au sfărâmat la Ețion-Gheber††.

*2 Cron. 20.35, etc. **Cap. 10.22. †2 Cron. 20.37. ††Cap. 9.26.

49. Atunci Ahazia, fiul lui Ahab, a zis lui Iosafat: „Vrei ca slujitorii mei să meargă împreună cu ai tăi pe corăbii?” Dar Iosafat n-a voit.

50. Iosafat* a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi, în cetatea tatălui său David. Și în locul lui a domnit fiul său Ioram.

*2 Cron. 21.1.

Domnia lui Ahazia

51. Ahazia*, fiul lui Ahab, a început să domnească peste Israel la Samaria, în al șaptesprezecelea an al lui Iosafat, împăratul lui Iuda. A domnit doi ani peste Israel.

*Vers. 40.

52. El a făcut ce este rău înaintea Domnului și a umblat în calea* tatălui său și în calea mamei sale și în calea lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască.

*Cap. 15.26.

53. A slujit* lui Baal și s-a închinat înaintea lui și a mâniat pe Domnul Dumnezeu lui Israel, cum făcuse și tatăl său.

*Jude. 2.11. Cap. 16.31

A DOUA CARTE A ÎMPĂRAȚILOR

SAU A PATRA A ÎMPĂRAȚILOR¹

(Deuteronom 29.18-28. 1 Samuel 12.25. Isaia 23.)

ȘIRUL ÎMPĂRAȚILOR LUI IUDA ȘI ÎMPĂRAȚILOR LUI ISRAEL, DE LA IOSAFAT ȘI MOARTEA LUI AHAB PÂNĂ LA NIMICIREA ÎMPĂRĂȚIEI LUI ISRAEL

(Capitolele 1-17. 2 Cronici 21-28. Ieremia 3.6,7. Osea 7; 10.1-11; 13.1-13.)

Boala lui Ahazia și moartea lui

1. Moab s-a răzvrătit* împotriva lui Israel, după moartea** lui Ahab.

*Cap. 3.5. **2 Sam. 8.2.

2. Ahazia a căzut prin zăbrelile odăii lui de sus, în Samaria, și s-a îmbolnăvit. A trimis niște soli și le-a zis: „Duceți-vă și întrebați pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului*, ca să știu dacă mă voi vindeca de boala aceasta.”

*1 Sam. 5.10.

3. Dar îngerul Domnului a zis lui Ilie, tișbitul: „Scoală-te, suie-te înaintea solilor împăratului Samariei și spune-le: „Oare nu este Dumnezeu în Israel, de vă duceți să întrebați pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului?”

4. De aceea, așa vorbește Domnul: „Nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei muri.” Și Ilie a plecat.

5. Solii s-au întors la Ahazia. Și el le-a zis: „Pentru ce v-ați întors?”

6. Ei i-au răspuns: „Un om s-a suit înaintea noastră și ne-a zis: „Întoarceți-vă la împăratul care v-a trimis și spuneți-i: „Așa vorbește Domnul: „Oare nu este Dumnezeu în Israel, de trimiteți să întrebe pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului? De aceea, nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei muri.”

7. Ahazia le-a zis: „Ce înfățișare avea omul acela care s-a suit înaintea voastră și v-a spus aceste cuvinte?”

8. Ei au răspuns: „Era un om îmbrăcat cu o manta de păr* și încins cu o curea la mijloc.” Și Ahazia a zis: „Este Ilie, tișbitul.”

*Zah. 13.4. Mat. 3.4.

9. A trimis la el pe o căpetenie de cincizeci cu cei cincizeci de oameni ai lui. Căpetenia aceasta s-a suit la Ilie, care ședea pe vârful muntelui, și i-a zis: „Omule al lui Dumnezeu, împăratul a zis: „Coboară-te!”

10. Ilie a răspuns căpeteniei peste cincizeci: „Dacă sunt un om al lui Dumnezeu, să se coboare* foc din cer și să te mistuie, pe tine și pe cei cincizeci de oameni ai tăi!” Și s-a coborât foc din cer și l-a mistuit pe el și pe cei cincizeci de oameni ai lui.

*Luca 9.54.

11. Ahazia a trimis din nou la el altă căpetenie peste cincizeci cu cei cincizeci de oameni ai lui. Căpetenia aceasta a luat cuvântul și a zis lui Ilie: „Omule al lui Dumnezeu, așa a zis împăratul: „Grăbește-te de te coboară!”

12. Ilie le-a răspuns: „Dacă sunt un om al lui Dumnezeu, să se coboare foc din cer și să te mistuie, pe tine și pe cei cincizeci de oameni ai tăi!” Și s-a coborât foc din cer și l-a mistuit, pe el și pe cei cincizeci de oameni ai lui.

13. Ahazia a trimis din nou o a treia căpetenie peste cincizeci, împreună cu cei cincizeci de oameni ai săi. Această a treia căpetenie peste cincizeci s-a suit; și, la sosire, și-a plecat genunchii înaintea lui Ilie și i-a zis, rugându-l: „Omule al lui Dumnezeu, te rog, viața mea și viața acestor cincizeci de oameni, slujitorii tăi, să fie scumpă* înaintea ta!”

*1 Sam. 26.21. Ps. 72.14.

14. Iată, s-a coborât foc din cer și a mistuit pe cele dintâi două căpetenii peste cincizeci și pe cei cincizeci de oameni ai lor: dar acum, viața mea să fie scumpă înaintea ta!”

15. Îngerul Domnului a zis lui Ilie: „Coboară-te împreună cu el, n-ai nici o frică de el.” Ilie s-a sculat și s-a coborât cu el la împăratul.

16. El i-a zis: „Așa vorbește Domnul: „Pentru că ai trimis soli să întrebe pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului, ca și cum n-ar fi în Israel Dumnezeu al cărui cuvânt să-l poți întreba, nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei muri.”

17. Ahazia a murit, după cuvântul Domnului, rostit prin Ilie. Și în locul lui, a început să domnească Ioram, în al doilea an al lui Ioram, fiul lui Iosafat, împăratul lui Iuda; căci n-avea fiu.

18. Celelalte fapte ale lui Ahazia și ce a făcut el nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

Înălțarea lui Ilie la cer

21. Când a voit Domnul să ridice* pe Ilie la cer într-un vârtej de vânt, Ilie pleca din Ghilgal cu** Elisei.

*Gen. 5.24. **1 Împ. 19.21.

2. Ilie a zis lui Elisei: „Rămâi aici*, te rog, căci Domnul mă trimite până la Betel.” Elisei a răspuns: „Viu este Domnul și viu este sufletul** tău că nu te voi părăsi.” Și s-au coborât la Betel.

*Rut 1.15,16. **1 Sam. 1.26. Vers. 4.6. Cap. 4.30.

3. Fiii prorocilor*, care erau la Betel, au ieșit la Elisei și i-au zis: „Știi că Domnul răpește astăzi pe stăpânul tău deasupra capului tău?” Și el a răspuns: „Știu și eu, dar tăceți.”

*1 Împ. 20.35. Vers. 5,7,15. Cap. 4.1,38; 9.1.

4. Ilie i-a zis: „Eliseie, rămâi aici, te rog, căci Domnul mă trimite la Ierihon.” El a răspuns: „Viu este Domnul și viu este sufletul tău, că nu te voi părăsi!” Și au ajuns la Ierihon.

5. Fiii prorocilor, care erau la Ierihon, s-au apropiat de Elisei și i-au zis: „Știi că Domnul răpește azi pe stăpânul tău deasupra capului tău?” Și el a răspuns: „Știu și eu; dar tăceți.”

6. Ilie i-a zis: „Rămâi aici, te rog, căci Domnul mă trimite la Iordan.” El a răspuns: „Viu este Domnul și viu este sufletul tău, că nu te voi părăsi.” Și amândoi și-au văzut de drum.

7. Cincizeci de inși dintre fiii prorocilor au sosit și s-au oprit la o depărtare oarecare în fața lor, și ei amândoi s-au oprit pe malul Iordanului.

1. Așa se numește în Septuaginta

8. Atunci Ilie și-a luat mantaua, a făcut-o sul și a lovit cu ea apele, care s-au despărțit* într-o parte și într-alta, și au trecut amândoi pe uscat.

*Exod 14.21. Ios. 3.16. Vers. 14.

9. După ce au trecut, Ilie a zis lui Elisei: „Cere ce vrei să-ți fac, înainte ca să fiu răpit de la tine.” Elisei a răspuns: „Te rog să vină peste mine o indoită măsură din duhul tău!”

10. Ilie a zis: „Greu lucru ceri. Dar dacă mă vei vedea când voi fi răpit de la tine, așa și se va întâmpla; dacă nu, nu și te va întâmpla așa.”

11. Pe când mergeau ei vorbind, iată că un car* de foc și niște cai de foc i-au despărțit pe unul de altul, și Ilie s-a înălțat la cer într-un vârtej de vânt.

*Cap. 6.17. Ps. 104.4.

12. Elisei se uita și striga: „Părinte*! Părinte! Carul lui Israel și călărima lui!” Și nu l-a mai văzut. Apucându-și hainele, le-a sfâșiat în două bucăți

*Cap. 13.14.

13. și a ridicat mantaua, căreia îi dăduse drumul Ilie. Apoi s-a întors și s-a oprit pe malul Iordanului;

14. a luat mantaua, căreia îi dăduse Ilie drumul, și a lovit apele cu ea și a zis: „Unde este acum Domnul Dumnezeu al lui Ilie?” Și a lovit apele, care s-au despărțit* într-o parte și în alta, și Elisei a trecut.

*Vers. 8.

Fiii prorocilor trimiți să caute pe Ilie

15. Fiii prorocilor care erau în fața* Ierihonului, când l-au văzut, au zis: „Duhul lui Ilie a venit peste Elisei.” Și i-au ieșit înainte și s-au închinat până la pământ înaintea lui.

*Vers. 7.

16. Ei i-au zis: „Iată că între slujitorii tăi sunt cincizeci de oameni viteji; vrei să se ducă să caute pe stăpânul tău? Poate* că Duhul Domnului l-a dus și l-a aruncat pe vreun munte sau în vreo vale.” El a răspuns: „Nu-i trimiteți.”

*1 Împ. 18.12. Ezec. 8.3. Fapt. 8.39.

17. Dar ei au stăruit multă vreme de el. Și el a zis: „Trimiteți-i.” Au trimis pe cei cincizeci de oameni, care au căutat pe Ilie trei zile și nu l-au găsit.

18. Când s-au întors la Elisei, care era la Ierihon, el le-a zis: „Nu v-am spus să nu vă duceți?”

Vindecarea apelor de la Ierihon

19. Oamenii din cetate au zis lui Elisei: „Iată, așezarea cetății este bună,

după cum vede domnul meu; dar apele sunt rele, și țara este stearpă.”

20. El a zis: „Aduceți-mi un blid nou și puneți sare în el.” Și i-au adus.

21. Apoi s-a dus la izvorul apelor și a aruncat* sare în el și a zis: „Așa vorbește Domnul: „Vindec apele acestea; nu va mai veni din ele nici moarte, nici sterpiciune.”

*Exod 15.25. Cap. 4.41; 6.6. Ioan 9.6.

22. Și apele au fost vindecate până în ziua aceasta, după cuvântul pe care-l rostise Domnul.

Pedepsirea copiilor

23. De acolo s-a suit la Betel. Și pe când mergea pe drum, niște băiețaiși au ieșit din cetate și și-au bătut joc de el. Ei îi ziceau: „Suie-te, pleșuvule! Suie-te, pleșuvule!”

24. El s-a întors să-i privească și i-a blestemat în Numele Domnului. Atunci au ieșit doi urși din pădure și au sfâșiat patruzeci și doi din acești copii.

25. De acolo s-a dus pe muntele Carmel, de unde s-a întors la Samaria.

Ioram, împăratul lui Israel

31. Ioram*, fiul lui Ahab, a început să domnească peste Israel la Samaria, în al optsprezecelea an al lui Iosafat, împăratul lui Iuda. A domnit doisprezece ani.

*Cap. 1.17.

2. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, totuși nu ca tatăl său și ca mama sa. A răsturnat stâlpii lui Baal, pe* care-i făcuse tatăl său;

*1 Împ. 16.31,32.

3. dar s-a dedat la păcatele* lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască, și nu s-a abătut de la ele.

*1 Împ. 12.28,31,32.

4. Meșa, împăratul Moabului, avea turme mari și plătea împăratului lui Israel un bir de o sută de mii de miei* și de o sută de mii de berbeci cu lâna lor.

*Isa. 16.1.

5. La moartea* lui Ahab, împăratul Moabului s-a răsculat împotriva împăratului lui Israel.

*Cap. 1.1.

6. Împăratul Ioram a ieșit atunci din Samaria și a numărat pe tot Israelul.

7. A pornit și a trimis să spună lui Iosafat, împăratul lui Iuda: „Împăratul Moabului s-a răsculat împotriva mea; vrei să vii cu mine să luptăm împotriva Moabului?” Iosafat a răspuns: „Voi merge, eu ca* tine, poporul meu

ca poporul tău, caii mei ca ai tăi.”

*1 Împ. 22.4.

8. Și a zis: „Pe care drum să ne suim?” Ioram a zis: „Pe drumul care duce în pustiu Edomului.”

9. Împăratul lui Israel, împăratul lui Iuda și împăratul Edomului au plecat; și, după un drum de șapte zile, n-au avut apă pentru oștire și pentru vitele care veneau după ea.

10. Atunci împăratul lui Israel a zis: „Vai! Domnul a chemat pe acești trei împărați ca să-i dea pe mâinile Moabului!”

11. Dar Iosafat* a zis: „Nu este aici nici un proroc al Domnului, prin care să putem întreba pe Domnul?” Unul din slujitorii împăratului lui Israel a răspuns: „Este aici Elisei, fiul lui Șafat, care turna apă în mâinile lui Ilie.”

*1 Împ. 22.7.

12. Și Iosafat a zis: „Cuvântul Domnului este cu el.” Împăratul lui Israel, Iosafat și împăratul Edomului s-au coborât* la el.

*Cap. 2.25.

13. Elisei a zis împăratului lui Israel: „Ce am* eu a face cu tine? Du-te** la prorocii tatălui tău și la prorocii mamei tale.” Și împăratul lui Israel i-a zis: „Nu! căci Domnul a chemat pe acești trei împărați ca să-i dea în mâinile Moabului!”

*Ezec. 14.3. **Judc. 10.14. Rut 1.15. †1 Împ. 18.19.

14. Elisei a zis: „Viu este* Domnul oștirilor, al cărui slujitor sunt, că, dacă n-aș avea în vedere pe Iosafat, împăratul lui Iuda, pe tine nu te-aș băga deloc în seamă și nici nu m-aș uita la tine.

*1 Împ. 17.1. Cap. 5.16.

15. Acum aduceți-mi un cântăreț* cu harpa.” Și pe când cânta cântărețul din harpă, mâna Domnului a fost** peste Elisei.

*1 Sam. 10.5. **Ezec. 1.3; 3.14,22; 8.1.

16. Și a zis: „Așa vorbește Domnul: „Faceți gropi* în valea aceasta, groapă lângă groapă!”

*Cap. 4.3.

17. Căci așa vorbește Domnul: „Nu veți vedea vânt și nu veți vedea ploaie, dar totuși valea aceasta se va umple de apă și veți bea voi, turmele voastre și vitele voastre.

18. Dar aceasta este puțin lucru înaintea Domnului. El va da pe Moab în mâinile voastre;

19. veți sfărâma toate cetățile întărite și toate cetățile alese, veți tăia toți copacii cei buni, veți astupa toate izvoarele de apă și veți strica cu pietre toate ogoarele cele mai bune.”

20. Și dimineața, în clipa când se aducea* jertfa, iată că a venit apa de pe drumul Edomului și s-a umplut țara de apă.

*Exod 29.39,40.

21. Însă, toți moabiții, auzind că împărații se suie să lupte împotriva lor, au chemat pe toți cei în vârstă să poarte armele și mai mari chiar și au stat la hotar.

22. S-au sculat dis-de-dimineață și, când a strălucit soarele peste ape, moabiții au văzut în fața lor apele roșii ca sângele.

23. Ei au zis: „Este sânge! Împărații au scos sabia între ei, s-au tăiat unii pe alții; acum, la pradă, moabiți!”

24. Și au mers împotriva taberei lui Israel. Dar Israel s-a sculat și a bătut pe Moab, care a luat-o la fugă dinaintea lor. Au pătruns în țară și au bătut pe Moab.

25. Au sfărâmat cetățile, au aruncat fiecare piatră în toate ogoarele cele mai bune și le-au umplut cu pietre, au astupat toate izvoarele de apă și au tăiat toți copacii cei buni; prăstiașii au înconjurat și au bătut Chir-Hareset*, din care n-au lăsat decât pietrele.

*Isa. 16.7,11.

26. Împăratul Moabului, văzând că fusese înfrânt în luptă, a luat cu el șapte sute de oameni, care scoteau sabia, să-și croiască drum până la împăratul Edomului; dar n-au putut.

27. A luat atunci pe fiul său întâi născut, care trebuia să domnească în locul lui, și l-a adus ca ardere de tot pe zid. Și o mare mânia a cuprins pe Israel, care s-a depărtat de împăratul Moabului și s-a întors în țară.

Înmulțirea untdelemnului

41. O femeie dintre nevestele fiilor* prorocilor a strigat lui Elisei: „Robul tău, bărbatul meu, a murit, și știu că robul tău se teme de Domnul; și cel ce l-a împrumutat a venit să ia cei doi** copii ai mei și să-i facă robi.”

*1 Împ. 20.35. **Lev. 25.39. Mat. 18.25.

2. Elisei i-a zis: „Ce pot să fac pentru tine? Spune-mi ce ai acasă?” Ea a răspuns: „Roaba ta n-are acasă decât un vas cu untdelemn.”

3. Și el a zis: „Du-te de cere vase de afară de la toți vecinii tăi, vase goale, și nu cere* puține.

*Cap. 3.16.

4. Când te vei întoarce, închide ușa după tine și după copiii tăi; toarnă

din untdelemn în toate aceste vase și pune deoparte pe cele pline.“

5. Atunci ea a plecat de la el. A închis ușa după ea și după copiii ei; ei îi apropiu vasele, și ea turna din untdelemn în ele.

6. Când s-au umplut vasele, ea a zis fiului său: „Mai dă-mi un vas.“ Dar el i-a răspuns: „Nu mai este nici un vas.“ Și n-a mai curs untdelemn.

7. Ea s-a dus de a spus omului lui Dumnezeu lucrul acesta. Și el a zis: „Du-te de vinde untdelemnul și plătește-ți datoria; iar cu ce va rămâne, vei trăi tu și fiii tăi.“

Fiul sunamitei

8. Într-o zi, Elisei trecea prin Sunem*. Acolo era o femeie bogată. Ea a stăruit de el să primească să mănânce la ea. Și ori de câte ori trecea, se ducea să mănânce la ea. *Ios. 19.18.

9. Ea a zis bărbatului ei: „Iată, știu că omul acesta care trece întotdeauna pe la noi este un om sfânt al lui Dumnezeu. 10. Să facem o mică odaie sus, cu ziduri, și să punem în ea un pat pentru el, o masă, un scaun și un sfeșnic, ca să stea acolo când va veni la noi.“

11. Elisei, întorcându-se la Sunem, s-a dus în odaia de sus și s-a culcat acolo.

12. El a zis slujitorului său, Ghehazi: „Cheamă pe sunamita aceasta!“ Ghehazi a chemat-o, și ea a venit înaintea lui.

13. Și Elisei a zis lui Ghehazi: „Spune-i: „Iată, pentru noi tu ți-ai făcut toată tulburarea aceasta, noi ce putem face pentru tine? Trebuie să vorbim pentru tine împăratului sau căpeteniei oștirii?“ Ea a răspuns: „Eu locuiesc liniștită în mijlocul poporului meu.“

14. Și el a zis: „Ce să fac pentru ea?“ Ghehazi a răspuns: „Ea n-are fiu, și bărbatul ei este bătrân.“

15. Și el a zis: „Cheam-o!“ Ghehazi a chemat-o, și ea a venit la ușa.

16. Elisei i-a zis: „La anul*, pe vremea aceasta, vei ține în brațe un fiu.“ Și ea a zis: „Nu! domnul meu, omule al lui Dumnezeu, nu amăgi** pe roaba ta!“ *Gen. 18.10,14. **Vers. 28.

17. Femeia a rămas însărcinată și a născut un fiu chiar pe vremea aceea, în anul următor, cum îi spusese Elisei.

18. Copilul s-a făcut mare. Și într-o zi, când se dusese pe la tatăl său la secerători,

19. a zis tatălui său: „Capul meu! Capul meu!“ Tatăl a zis slujitorului său: „Du-l la mama sa!“

20. Slujitorul l-a luat și l-a dus la mama sa. Și copilul a stat pe genunchii mamei sale până la amiază, și apoi a murit.

21. Ea s-a suit, l-a culcat pe patul omului lui Dumnezeu, a închis ușa după ea și a ieșit.

22. A chemat pe bărbatul ei și a zis: „Trimite-mi, te rog, un slujitor și o măgăriță; vreau să mă duc în grabă la omul lui Dumnezeu, și apoi mă voi întoarce.“

23. Și el a zis: „Pentru ce vrei să te duci astăzi la el? Doar nu este nici lună nouă, nici Sabat.“ Ea a răspuns: „Fii pe pace!“

24. Apoi a pus șaua pe măgăriță și a zis slujitorului său: „Mână și pleacă, să nu oprești pe drum decât când ți-oi spune.“

25. Ea a plecat deci și s-a dus la omul lui Dumnezeu, pe muntele* Carmel.

Omul lui Dumnezeu a văzut-o de departe și a zis slujitorului său, Ghehazi: „Iată pe sunamita aceea!“ *Cap. 2.25.

26. Acum, aleargă, dar, înaintea ei și spune-i: „Ești bine? Bărbatul tău și copilul sunt bine?“ Ea a răspuns: „Bine.“

27. Și cum a ajuns la omul lui Dumnezeu pe munte, i-a îmbrățișat picioarele. Ghehazi s-a apropiat s-o dea înapoi. Dar omul lui Dumnezeu a zis: „Las-o, căci este tare amărâtă, și Domnul mi-a ascuns lucrul acesta și nu mi l-a făcut cunoscut.“

28. Atunci ea a zis: „Am cerut eu oare domnului meu un fiu? N-am zis* eu: „Nu mă amăgi?““ *Vers. 16.

29. Și Elisei a zis lui Ghehazi: „Încinge-ți* mijlocul, ia toiajul meu în mână și pleacă. Dacă vei întâlni pe cineva, să nu-l întrebi** de sănătate; și dacă te va întreba cineva de sănătate, să nu-i răspunzi. Să pui toiajul* meu pe fața copilului.“ *1 Împ. 18.46. Cap. 9.1. **Luca 10.4. †Exod 7.19; 14.16. Cap. 2.8,14. Fapt. 19.12.

30. Mama copilului a zis: „Viu* este Domnul și viu este sufletul tău, că nu te voi părăsi.“

Și el s-a sculat și a mers după ea.

31. Ghehazi le-o luase înainte și pusese toiajul pe fața copilului, dar n-a

dat nici glas, nici semn de simțire. S-a întors înaintea lui Elisei, i-a spus lucrul acesta și a zis: „Copilul nu* s-a trezit.“ *Ioan 11.11.

32. Când a ajuns Elisei în casă, iată că murise copilul, culcat în patul lui.

33. Elisei a intrat* și a închis ușa după ei amândoi și s-a rugat** Domnului. *Vers. 4. Mat. 6.6. **1 Împ. 17.20.

34. S-a suit și s-a culcat pe copil; și-a pus gura pe gura lui, ochii lui pe ochii lui, mâinile lui pe mâinile lui, și s-a întins* peste el. Și trupul copilului s-a încălzit. *1 Împ. 17.21. Fapt. 20.10.

35. Elisei a plecat, a mers încoace și încolo prin casă, apoi s-a suit iarăși și s-a întins* peste copil. Și copilul a strănutat** de șapte ori și a deschis ochii. *1 Împ. 17.21. **Cap. 8.1,5.

36. Elisei a chemat pe Ghehazi și a zis: „Cheamă pe sunamita.“ Ghehazi a chemat-o, și ea a venit la Elisei, care a zis: „Ia-ți fiul!“

37. Ea s-a dus și s-a aruncat la picioarele lui și s-a închinat până la pământ. Și și-a luat* fiul și a ieșit afară. *1 Împ. 17.23. Evr. 11.35.

Moartea în oală

38. Elisei s-a întors la Ghilgal*, și în țară băntuia o foamete**. Pe când fiii prorocilor ședeau înaintea lui, a zis slujitorului său: „Pune oala cea mare și fierbe o ciorbă pentru fiii prorocilor!“

*Cap. 2.1. **Cap. 8.1. †Cap. 2.3. Luca 10.39. Fapt. 22.3. 39. Unul din ei a ieșit pe câmp să culeagă verdețuri; a găsit viță sălbatică și a cules din ea curcubețe¹ sălbatică, până și-a umplut haina. Când s-a întors, le-a tăiat în bucăți în oala cu ciorbă, căci nu le cunoștea.

40. Au dat oamenilor acelora să mănânce. Dar, cum au mâncat din ciorba aceea, au strigat: „Omule al lui Dumnezeu, moartea* este în oală!“ Și n-au putut să mănânce. *Exod 10.17.

41. Elisei a zis: „Luați făină.“ A aruncat făină* în oală și a zis: „Dă oamenilor acestora să mănânce.“ Și nu mai era nimic vătămător în oală. *Exod 15.25. Cap. 2.21. Ioan 9.6.

Cele douăzeci de pâini de orz

42. A venit un om din Baal-Șalișa*. A adus** pâine din cele dintâi roade omului lui Dumnezeu, și anume douăzeci de pâini de orz și spice noi în sac.

1. Un fel de castraveți

Elisei a zis: „Dă oamenilor acestora să mănânce.“

*1 Sam. 9.4. **1 Sam. 9.7. 1 Cor. 9.11. Gal. 6.6. 43. Slujitorul său a răspuns: „Cum* pot să dau din ele la o sută de inși?“ Dar Elisei a zis: „Dă oamenilor să mănânce; căci așa vorbește Domnul: „Vor** mânca și va mai rămâne.“ *Luca 9.13. Ioan 6.9. **Luca 9.17. Ioan 6.11.

44. Atunci le-a pus pâinile înaintea; și au mâncat și le-a mai* și rămas, după cuvântul Domnului. *Mat. 14.20; 15.37. Ioan 6.13.

Naaman vindecat de lepră

51. Naaman*, căpetenia oștirii împăratului Siriei, avea trecere** înaintea stăpânului său și mare vază; căci prin el izbăvise Domnul pe sirieni. Dar omul acesta tare și viteaz era lepros. *Luca 4.27. **Exod 11.3.

2. Și sirienii ieșiseră în cete la o luptă și aduseseră roabă pe o fetiță din țara lui Israel. Ea era în slujba nevestei lui Naaman.

3. Și ea a zis stăpânei sale: „Of, dacă domnul meu ar fi la prorocul acela din Samaria, prorocul l-ar tămădui de lepra lui!“

4. Naaman s-a dus și a spus stăpânului său: „Fata aceea din țara lui Israel a vorbit așa și așa.“

5. Și împăratul Siriei a zis: „Du-te la Samaria, și voi trimite o scrisoare împăratului lui Israel.“ A plecat, luând cu el zece* talanți de argint, șase mii de sicli de aur și zece haine de schimb. *1 Sam. 9.8. Cap. 8.8,9.

6. A dus împăratului lui Israel scrisoarea, care glăsuia așa: „Acum, când vei primi scrisoarea aceasta, vei ști că îți trimit pe slujitorul meu Naaman, ca să-l vindeci de lepra lui.“

7. După ce a citit scrisoarea, împăratul lui Israel și-a rupt hainele și a zis: „Oare sunt eu Dumnezeu*, ca să omor și să înviez, de-mi spune să vindec pe un om de lepra lui? Să știți dar, și să înțelegeți că el caută prilej de ceartă cu mine.“ *Gen. 30.2. Deut. 32.39. 1 Sam. 2.6.

8. Când a auzit Elisei, omul lui Dumnezeu, că împăratul lui Israel și-a sfășiat hainele, a trimis să spună împăratului: „Pentru ce ți-ai sfășiat hainele? Lasă-l să vină la mine și va ști că este un proroc în Israel.“

9. Naaman a venit cu caii și cu carul lui și s-a oprit la poarta casei lui Elisei.

10. Elisei a trimis să-i spună printr-un sol: „Du-te și scaldă-te* de șapte ori în Iordan; și carnea ți se va face sănătoasă și vei fi curat.“ *Cap. 4.41. Ioan 9.7.

11. Naaman s-a mâniat și a plecat, zicând: „Eu credeam că va ieși la mine, se va înfățișa el însuși, va chema Numele Domnului Dumnezeuului lui, își va duce mâna pe locul rânii și va vindeca lepra.“

12. Nu sunt oare râurile Damascului, Abana și Parpar, mai bune decât toate apele lui Israel? N-aș fi putut oare să mă spăl în ele și să mă fac curat?“ Și s-a întors și a plecat plin de mânie.

13. Dar slujitorii lui s-au apropiat să-i vorbească și au zis: „Părinte, dacă prorocul ți-ar fi cerut un lucru greu, nu l-ai fi făcut? Cu atât mai mult trebuie să faci ce ți-a spus: „Scaldă-te, și vei fi curat.“

14. S-a coborât atunci și s-a cufundat de șapte ori în Iordan, după cuvântul omului lui Dumnezeu; și carnea* lui s-a făcut iarăși cum este carnea unui copilăș, și s-a** curățat. *Iov 33.25. **Luca 4.27.

15. Naaman s-a întors la omul lui Dumnezeu cu tot alaiul lui. Când a ajuns, s-a înfățișat înaintea lui și a zis: „Iată, cunosc acum că nu este Dumnezeu* pe tot pământul, decât în Israel. Și acum, primește, rogu-te, un dar** din partea robului tău.“

*Dan. 2.47; 3.29; 6.26,27. **Gen. 33.11.

16. Elisei a răspuns: „Viu este* Domnul, al cărui slujitor sunt, că nu** voi primi.“ Naaman a stăruit de el să primească, dar el n-a vrut.

*Cap. 3.14. **Gen. 14.23. Mat. 10.8. Fapt. 8.18,20.

17. Atunci Naaman a zis: „Fiindcă nu vrei să primești tu, îngăduie să se dea robului tău pământ cât pot duce doi catâri; căci robul tău nu mai vrea să mai aducă altor dumnezei nici ardere de tot, nici jertfă, ci va aduce numai Domnului.“

18. Iată totuși ce rog pe Domnul să ierte robului tău: când stăpânul meu intră în casa lui Rimon să se închine acolo și se sprijină* pe mâna mea, mă închin și eu în casa lui Rimon: să ierte Domnul pe robul tău, când mă voi închina în casa lui Rimon!“ *Cap. 7.2,17.

19. Elisei i-a zis: „Du-te în pace.“

Ghehazi lovit cu lepra

După ce a plecat Naaman de la Elisei și a fost la o depărtare bunicică,

20. Ghehazi, slujitorul lui Elisei, omul lui Dumnezeu, a zis în sine: „Iată că stăpânul meu a cruțat pe sirianul acela, Naaman, și n-a primit din mâna lui ce adusese. Viu este Domnul, că voi alerga după el și voi căpăta ceva de la el.“

21. Și Ghehazi a alergat după Naaman. Naaman, când l-a văzut alergând după el, s-a dat jos din car ca să-i iasă înaintea și a zis: „Este bine totul?“

22. El a răspuns: „Totul este bine. Stăpânul meu mă trimite să-ți spun: „Iată că au venit la mine doi tineri din muntele lui Efraim, dintre fiii prorocilor; dă-mi pentru ei, te rog, un talant de argint și două haine de schimb.“

23. Naaman a zis: „Fă-mi plăcerea și ia doi talanți.“ A stăruit de el și a legat doi talanți de argint în doi saci, împreună cu două haine de schimb, și a pus pe doi din slujitorii săi să le ducă înaintea lui Ghehazi.

24. Ajungând la deal, Ghehazi le-a luat din mâinile lor și le-a pus în casă. Apoi a dat drumul oamenilor acelora care au plecat.

25. După aceea s-a dus și s-a înfățișat înaintea stăpânului său. Elisei i-a zis: „De unde vii, Ghehazi?“ El a răspuns: „Robul tău nu s-a dus nicăieri.“

26. Dar Elisei i-a zis: „Oare n-a fost duhul meu cu tine, când a lăsat omul acela carul și a venit înaintea ta? Este oare acum vremea de luat argint, haine, măslini, vii, oi, boi, robi și roabe?“

27. Lepra lui Naaman se va lipi* de tine și de sămânța ta pentru totdeauna.“ Și Ghehazi a ieșit dinaintea lui Elisei plin** de lepră, alb ca zăpada.

*1 Tim. 6.10. **Exod 4.10. Num. 12.10. Cap. 15.5.

Securea unui fiu al prorocilor

6. Fiii* prorocilor au zis lui Elisei: „Iată că locul unde locuim noi cu tine este prea strâmt pentru noi.“

*Cap. 4.38.

2. Haidem până la Iordan; ca să luăm de acolo fiecare câte o bârnă și să ne facem acolo un loc de locuit.“ Elisei a răspuns: „Duceți-vă.“

3. Și unul din ei a zis: „Fii bun și vino cu slujitorii tăi.“ El a răspuns: „Voi merge!“

4. A plecat deci cu ei. Ajungând la Iordan, au tăiat lemne.

5. Și pe când tăia unul din ei o bârnă,

a căzut fierul de la secure în apă. El a strigat: „Ah! domnul meu, era împrumutat!“

6. Omul lui Dumnezeu a zis: „Unde a căzut?“ Și i-a arătat locul. Atunci Elisei a tăiat* o bucată de lemn, a aruncat-o în locul acela, și fierul de la secure a plutit pe apă. *Cap. 2.21.

7. Apoi a zis: „Ridică-l!“ Și a întins mâna și l-a luat.

Orbirea sirienilor

8. Împăratul Siriei era în război cu Israel. Și, într-un sfat pe care l-a ținut cu slujitorii săi, a zis: „Tabăra mea va fi în cutare loc.“

9. Dar omul lui Dumnezeu a trimis să spună împăratului lui Israel: „Ferește-te să treci pe lângă locul acela, căci acolo sunt ascunși sirienii.“

10. Și împăratul lui Israel a trimis niște oameni să stea la pândă spre locul pe care i-l spusese și despre care îl înștiințase omul lui Dumnezeu. Aceasta s-a întâmplat nu o dată, nici de două ori.

11. Împăratului Siriei i s-a tulburat inima. A chemat pe slujitorii săi și le-a zis: „Nu voiți să-mi spuneți care din noi este pentru împăratul lui Israel?“

12. Unul din slujitorii săi a răspuns: „Nimeni, împărate, domnul meu; dar prorocul Elisei, care este în Israel, spune împăratului lui Israel cuvintele pe care le rostești în odaia ta de culcare.“

13. Și împăratul a zis: „Duceți-vă și vedeți unde este, ca să trimit să-l prindă.“ Au venit și i-au spus: „Iată că este la* Dotan.“ *Gen. 37.17.

14. A trimis acolo cai, care și o oaste puternică. Au ajuns noaptea și au înconjurat cetatea.

15. Slujitorul omului lui Dumnezeu s-a sculat dis-de-dimineată și a ieșit. Și iată că o oaste înconjură cetatea, cu cai și care. Și slujitorul a zis omului lui Dumnezeu: „Ah! domnul meu, cum vom face?“

16. El a răspuns: „Nu te teme, căci mai mulți* sunt cei cu noi decât cei cu ei.“ *2 Cron. 32.7. Ps. 55.18. Rom. 8.31.

17. Elisei s-a rugat și a zis: „Doamne, deschide-i ochii să vadă.“ Și Domnul a deschis ochii slujitorului, care a văzut muntele plin de cai și de care* de foc împrejurul lui Elisei.

*Cap. 2.11. Ps. 34.7; 68.17. Zah. 1.8; 6.1-7.

18. Sirienii s-au coborât la Elisei. El a făcut atunci următoarea rugăciune către Domnul: „Lovește, rogu-Te, pe poporul acesta cu orbire.“ Și Domnul i-a lovit* cu orbire, după cuvântul lui Elisei. *Gen. 19.11.

19. Elisei le-a zis: „Nu este aceasta calea și nu este aceasta cetatea; veniți după mine, și vă voi duce la omul pe care-l căutați.“ Și i-a dus la Samaria.

20. Când au intrat în Samaria, Elisei a zis: „Doamne, deschide ochii oamenilor acestora să vadă!“ Și Domnul le-a deschis ochii și au văzut că erau în mijlocul Samariei.

21. Împăratul lui Israel, văzându-i, a zis lui Elisei: „Să-i măcelăresc? Să-i măcelăresc, părinte?“

22. „Să nu-i măcelărești“, a răspuns Elisei. „Obișnuiești tu oare să măcelărești pe aceia pe care îi iei prinși cu sabia și cu arcul tău? Dă-le* pâine și apă, ca să mănânce și să bea; apoi să se ducă la stăpânul lor.“ *Rom. 12.20.

23. Împăratul lui Israel le-a dat un prânz mare, și ei au mâncat și au băut; apoi le-a dat drumul, și au plecat la stăpânul lor. Și oștile sirienilor nu s-au* mai întors pe ținutul lui Israel. *Vers. 8.9. Cap. 5.2.

Împresurarea Samariei

24. După aceea, Ben-Hadad, împăratul Siriei, strângându-și toată oștirea, s-a suit și a împresurat Samaria.

25. În Samaria a fost o mare foamete, și atât de mult au strâmtorat-o încât un cap de măgar prețuia optzeci de sicli de argint, și un sfert de cab de găinaț de porumbel cinci sicli de argint.

26. Și, pe când trecea împăratul pe zid, o femeie i-a strigat: „Scapă-mă, împărate, domnul meu!“

27. El a răspuns: „Dacă nu te scapă Domnul, cu ce să te scap eu? Cu venitul ariei sau al teascului?“

28. Și împăratul i-a zis: „Ce ai?“ Ea a răspuns: „Femeia aceea mi-a zis: „Dă-mi pe fiul tău să-l mâncăm astăzi, și mâine vom mânca pe fiul meu.“

29. Noi am* fiert pe fiul meu și l-am mâncat. Și în ziua următoare i-am zis: „Dă pe fiul tău să-l mâncăm.“ Dar ea a ascuns pe fiul ei.“ *Lev. 26.29. Deut. 28.53,57.

30. Cum a auzit împăratul cuvintele acestei femei, și-a rupt* hainele, când

stătea pe zid. Și poporul a văzut că pe dinăuntru avea un sac de pâr pe trup.

*1 Împ. 21.27.

31. Împăratul a zis: „Să mă* pedepsească Dumnezeu cu toată asprimea, dacă va rămâne astăzi capul lui Elisei, fiul lui Șafat, pe trupul lui!”

*Rut 1.17. 1 Împ. 19.2.

32. Elisei ședea în casă, și bătrânii* ședea lângă el. Împăratul a trimis pe cineva înainte. Dar înainte ca să ajungă solul, Elisei a zis bătrânilor: „Vedeți** că acest fiu de ucigaș trimite pe cineva să-mi ia capul? Ascultați! Când va veni solul, închideți ușa și opriți-l la ușă; nu se aude oare sunetul pașilor stăpânului său în urma lui?”

*Ezec. 8.1; 20.1. **Luca 13.32. †1 Împ. 18.4.

33. Pe când le vorbea el încă, solul se și coborâse la el, și împăratul a zis: „Iată, răul acesta vine de la Domnul; ce mai am* de nădăjduit de la Domnul?”

*Iov 2.9.

Vestirea lui Elisei

71. Elisei a zis: „Ascultați cuvântul Domnului! Așa vorbește Domnul: „Măine*, la ceasul acesta, se va vinde la poarta Samariei o măsură de floare de făină cu un siclu, și două măsuri de orz, cu un siclu.”

*Vers. 18,19.

2. Călărețul pe brațul căruia se rezema împăratul a răspuns* omului lui Dumnezeu: „Chiar** dacă ar face Domnul ferestre în cer, cum s-ar putea întâmpla un asemenea lucru?” Și Elisei a zis: „Vezi vedea cu ochii tăi: dar tu nu vei mânca din ele.”

*Vers. 17,19,20. **Mal. 3.10.

3. La intrarea* porții erau patru leproși, care au zis unul către altul: „La ce să ședem aici până vom muri?”

*Lev. 13.46.

4. Dacă ne vom gândi să intrăm în cetate, în cetate este foamete, și vom muri; și dacă vom sta aici, de asemenea vom muri. Haidem, dar, să ne aruncăm în tabăra Sirienilor; dacă ne vor lăsa cu viață, vom trăi, iar dacă ne vor omorî, vom muri.”

5. Au plecat, dar, în amurg să se ducă în tabăra sirienilor. Și când au ajuns la intrarea taberei sirienilor, iată că nu era nimeni.

6. Domnul făcuse să se audă* în tabăra sirienilor un vuiet de care și un vuiet de cai, vuietul unei mari oștiri, și își ziseseră unul către altul: „Împăratul lui Israel a tocmit împotriva

noastră pe împărății hetitilor** și pe împărății egiptenilor ca să vină să lupte împotriva noastră.”

*2 Sam. 5.24. Cap. 19.7. Iov 15.21. **1 Împ. 10.29.

7. Și s-au sculat* și au luat-o la fugă în amurg. Și-au lăsat corturile, caii și măgarii, tabăra așa cum era, și au fugit ca să-și scape viața. *Ps. 48.4-6. Prov. 28.1.

8. Leproșii, ajungând la intrarea taberei, au pătruns într-un cort, au mâncat și au băut, au luat din el argint, aur și haine, și s-au dus și le-au ascuns. S-au întors iarăși, au pătruns într-un alt cort și au luat și de acolo lucruri pe care s-au dus și le-au ascuns.

9. Apoi și-au zis unul altuia: „Nu facem bine! Ziua aceasta este o zi de veste bună. Dacă vom tăcea și dacă vom aștepta până la lumina zilei de mâine, vom fi pedepsiți. Veniți acum și haidem să dăm de știre casei împăratului.”

10. Au plecat și au chemat pe străjerii de la poarta cetății și le-au spus așa: „Am intrat în tabăra sirienilor, și iată că nu este nimeni, nu se aude nici un glas de om; n-am găsit decât cai legați și măgari legați, și corturile așa cum erau.”

11. Străjerii de la poartă au strigat și au trimis vestea aceasta înăuntrul casei împăratului.

12. Împăratul s-a sculat noaptea și a zis slujitorilor săi: „Vreau să vă spun ce ne fac sirienii. Fiindcă știu că suntem flămânzi, au părăsit tabăra ca să se ascundă în ogoare și și-au zis: „Când vor ieși din cetate, îi vom prinde vii și vom intra în cetate.”

13. Unul din slujitorii împăratului a răspuns: „Să se ia cinci din caii care au mai rămas în cetate – liise va întâmpla doar cum s-a întâmplat la toată mulțimea lui Israel care a mai rămas, toată mulțimea lui Israel care se istovește – și să trimitem să vedem ce se petrece.”

14. Au luat două care cu caii lor, și împăratul a trimis niște soli pe urmele oștirii sirienilor, zicând: „Duceți-vă și vedeți.”

15. S-au dus după ei până la Iordan; și iată că tot drumul era plin cu haine și lucruri pe care le aruncaseră sirienii în goana lor. Solii s-au întors și au spus împăratului.

16. Poporul a ieșit și a jefuit tabăra sirienilor. Și s-a vândut o măsură de

floare de făină cu un siclu, și două măsuri de orz, cu un siclu, după* cuvântul Domnului.

*Vers. 1.

17. Împăratul încredințase paza porții în mâna călărețului pe brațul căruia se rezemase atunci. Dar călărețul acesta a fost călcat în picioare de popor la poartă și a murit, după cuvântul* pe care-l rostise omul lui Dumnezeu, când se coborâse împăratul la el. *Vers. 2. Cap. 6.32.

18. Omul lui Dumnezeu spusese atunci împăratului: „Măine, la ceasul acesta, se vor vinde la poarta Samariei două* măsuri de orz cu un siclu, și o măsură de floare de făină, cu un siclu.”

*Vers. 1.

19. Iar călărețul răspunsese omului lui Dumnezeu: „Chiar dacă ar face Domnul ferestre în cer, cum s-ar putea întâmpla un asemenea lucru?” Și Elisei zisese: „Vezi vedea cu ochii tăi; dar tu nu vei mânca din ele.”

20. În adevăr așa i s-a și întâmplat: a fost călcat în picioare la poartă de popor și a murit.

Sunamita e ajutată de Elisei

81. Elisei a zis femeii pe al cărei* fiu îl înviase: „Scoală-te, du-te, tu și casa ta, și locuiește pentru o vreme unde vei putea; căci Domnul va trimite o foamete** de șapte ani peste țară, și foametea a și început.”

*Cap. 4.35. **Ps. 105.16. Hag. 1.11.

2. Femeia s-a sculat și a făcut după cuvântul omului lui Dumnezeu: a plecat, ea și casa ei, și a locuit șapte ani în țara filistenilor.

3. După șapte ani, femeia s-a întors din țara filistenilor și s-a dus să roage pe împărat pentru casa și ogorul ei.

4. Împăratul stătea de vorbă cu Ghehazi*, slujitorul omului lui Dumnezeu, și zicea: „Istorisește-mi, te rog, toate lucrurile mari pe care le-a făcut Elisei.”

*Cap. 5.27.

5. Și pe când istorisea împăratului cum înviase* pe un mort, tocmai a venit femeia pe al cărei fiu îl înviase Elisei să roage pe împărat pentru casa și ogorul ei. Ghehazi a zis: „Împărate, domnul meu, iată femeia și iată fiul ei, pe care l-a înviat Elisei.”

*Cap. 4.35.

6. Împăratul a întrebat pe femeie, și ea i-a istorisit faptul. Apoi împăratul i-a dat un dregător, căruia i-a zis: „Vezi să se dea înapoi tot ce este al femeii acesteia, cu toate veniturile

ogorului, din ziua când a părăsit țara și până acum!”

Hazael, împărat al Siriei

7. Elisei s-a întors la Damasc. Ben-Hadad, împăratul Siriei, era bolnav. Și l-au înștiințat, zicând: „Omul lui Dumnezeu a venit aici!”

8. Împăratul a zis lui Hazael*: „Ia cu tine** un dar și du-te înaintea omului lui Dumnezeu. Întreabă prin el pe Domnul și zi: „Mă voi tămădui de boala aceasta?”

*1 Împ. 19.15. **1 Sam. 9.7. 1 Împ. 14.3. Cap. 5.5. †Cap. 1.2.

9. Hazael s-a dus înaintea lui Elisei, luând cu el un dar, tot ce era mai bun în Damasc, patruzeci de cămile încărcate. Când a ajuns, s-a înfățișat înaintea lui și a zis: „Fiul tău Ben-Hadad, împăratul Siriei, mă trimite la tine să te întreb: „Mă voi tămădui de boala aceasta?”

10. Elisei i-a răspuns: „Du-te și spune-i: „Te vei tămădui”, măcar că Domnul mi-a descoperit că va* muri.”

*Vers. 15.

11. Omul lui Dumnezeu și-a pironit privirea asupra lui Hazael și s-a uitat țintă la el multă vreme; apoi a* plâns.

*Luca 19.41.

12. Hazael a zis: „Pentru ce plânge domnul meu?” Și Elisei a răspuns: „Pentru că știu răul* pe care-l vei face copiilor lui Israel; vei pune foc cetăților întărite ale lor; vei ucide cu sabia pe tinerii lor, vei zdrobi pe pruncii** lor și vei spinteca pântecul femeilor însărcinate.”

*Cap. 10.32; 12.17;

13.3.7. Amos 1.3. **Cap. 15.16. Osea 13.16. Amos 1.13.

13. Hazael a zis: „Dar ce este robul tău*, căinele acesta, ca să facă lucruri așa de mari?” Și Elisei a zis: „Domnul** mi-a descoperit că vei fi împărat al Siriei.”

*1 Sam. 17.43. **1 Împ. 19.15.

14. Hazael a plecat de la Elisei și s-a întors la stăpânul său, care i-a zis: „Ce ți-a spus Elisei?” Și el a răspuns: „Mi-a spus că te vei tămădui!”

15. A doua zi, Hazael a luat o învelitoare, pe care a înmuiat-o în apă și a întins-o pe fața împăratului, care a murit. Și în locul lui a domnit Hazael.

Domnia lui Ioram

16. În al cincilea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, împăratul lui Israel, a început să domnească Ioram*, fiul lui Iosafat, împăratul lui Iuda. *2 Cron. 21.3,4.

17. Avea treizeci și doi* de ani când s-a făcut împărat și a domnit opt ani la Ierusalim. *2 Cron. 21.5, etc.

18. El a umblat în calea împăraților lui Israel, cum făcuse casa lui Ahab, căci avea de nevastă pe o fată* a lui Ahab, și a făcut ce este rău înaintea Domnului. *Vers. 26.

19. Dar Domnul n-a voit să nimească pe Iuda, din pricina robului Său David, după făgăduința* pe care i-o făcuse că-i va da totdeauna o lumină printre fiii săi.

*2 Sam. 7.13. 1 Împ. 11.36; 15.4. 2 Cron. 21.7.

20. Pe vremea sa, Edom* s-a răscolat împotriva stăpânirii lui Iuda, și au pus** un împărat peste ei.

*Gen. 27.40. 2 Cron. 21.8-10. **1 Împ. 22.47.

21. Ioram a trecut la Țair, cu toate carele lui. Sculându-se noaptea, a bătut pe edomiți, care-l înconjurau, și pe căpeteniile carelor, și poporul a fugit în corturi.

22. Răscoala Edomului împotriva stăpânirii lui Iuda a ținut până în ziua de azi. Libna* s-a răscolat tot în același timp.

*2 Cron. 21.10.

23. Celelalte fapte ale lui Ioram și tot ce a făcut el nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

24. Ioram a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ahazia*.

*2 Cron. 22.1.

Ahazia

25. În al doisprezecelea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, împăratul lui Israel, a început să domnească Ahazia, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda.

26. Ahazia* avea douăzeci și doi de ani când a ajuns împărat și a domnit un an la Ierusalim. Mama sa se chema Atalia, fata lui Omri, împăratul lui Israel.

*2 Cron. 22.2.

27. El a umblat* în calea casei lui Ahab și a făcut ce este rău înaintea Domnului, ca și casa lui Ahab, căci era ginerele casei lui Ahab.

*2 Cron. 22.3,4.

28. El a mers cu Ioram*, fiul lui Ahab, la război împotriva lui Hazael, împăratul Siriei, la Ramot din Galaad. Și sirienii au rănit pe Ioram.

*2 Cron. 22.5.

29. Împăratul Ioram s-a întors* să se tîmăduiască la Izreel de rănile pe care i le făcuseră sirienii la Rama, când se bătea împotriva lui Hazael, împăratul Siriei. Ahazia**, fiul lui Ioram, împă-

ratul lui Iuda, s-a coborât să vadă pe Ioram, fiul lui Ahab, la Izreel, pentru că era bolnav.

*Cap. 9.15. **Cap. 9.16. 2 Cron. 22.6,7.

Împărații lui Israel și Iuda uciiși de Iehu

91. Prorocul Elisei a chemat pe unul din fiii* prorocilor și i-a zis: „Încinge-ți** mijlocul, ia cu tine sticluța aceasta cu untdelemn și du-te ț la Ramot în Galaad.

*1 Împ. 20.35. **Cap. 4.29. Ier. 1.17. †Cap. 8.28,29.

2. Când vei ajunge acolo, să cauți să vezi pe Iehu, fiul lui Iosafat, fiul lui Nimși. Să te duci să-l ridici din mijlocul fraților săi* și să-l aduci într-o odaie deoparte.

*Vers. 5,11.

3. Să iei* sticluța cu untdelemn, să-l torni pe capul lui și să zici: „Așa** zice Domnul: „Te ung împărat al lui Israel!“ Apoi să deschizi ușa și să fugi fără să te oprești.“

*1 Împ. 19.16. **1 Împ. 19.16. 2 Cron. 22.7.

4. Tânărul, slujitorul prorocului, a plecat în Ramot din Galaad.

5. Când a ajuns, căpeteniile oștirii ședeau jos. El a zis: „Căpetenie, am să-ți spun o vorbă.“ Și Iehu a zis: „Căruiă dintre noi toți?“ El a răspuns: „Ție, căpetenie.“

6. Iehu s-a sculat și a intrat în casă, și tânărul i-a turnat untdelemnul pe cap, zicându-i: „Așa zice Domnul, Dumnezeu lui Israel: „Te ung împărat al lui Israel, al poporului Domnului.“

7. Să nimicești casa stăpânului tău Ahab, și voi răzbuna asupra Izabelei* sângele robilor Mei, prorocii, și sângele tuturor slujitorilor Domnului.

*1 Împ. 18.4; 21.15.

8. Toată casa lui Ahab va pieri; voi nimici* pe oricine ține** de Ahab, fie rob ț, fie slobod în Israel,

*1 Împ. 14.10; 21.21. **1 Sam. 25.22. †Deut. 32.36.

9. și voi face casa lui Ahab asemenea casei lui Ieroboam*, fiul lui Nebat, și casei lui Baesa**, fiul lui Ahia.

*1 Împ. 14.10; 15.29; 21.22. **1 Împ. 16.3,11.

10. Căinii vor mânca pe Izabela* în ogorul din Izreel și nu va fi cine s-o îngroape.“ Apoi tânărul a deschis ușa și a fugit.

*1 Împ. 21.23. Vers. 35,36.

11. Când a ieșit Iehu la slujitorii stăpânului său, ei i-au zis: „Toate bune? Pentru ce a venit nebunul* acesta la tine?“ Iehu le-a răspuns: „Voi

cunoașteți bine pe omul acesta și ce poate spune.“

*Ier. 29.26. Ioan 10.20. Fapt. 26.24. 1 Cor. 4.10.

12. Dar ei au zis: „Minciună! Spune-ne, dar!“ Și el a zis: „Mi-a vorbit așa și așa, zicând: „Așa zice Domnul: „Te ung împărat al lui Israel.“

13. Îndată și-au luat fiecare* hainele și le-au pus sub Iehu pe treptele goale. Apoi au sunat din trâmbiță și au zis: „Iehu este împărat!“

*Mat. 21.7.

14. Astfel a uneltit Iehu, fiul lui Iosafat, fiul lui Nimși, împotriva lui Ioram. – Și Ioram și tot Israelul apărău Ramotul din Galaad împotriva lui Hazael, împăratul Siriei.

15. Dar împăratul Ioram* se întorsese să se vîdece la Izreel de rănile pe care i le făcuseră sirienii, când se bătea împotriva lui Hazael, împăratul Siriei. – Iehu a zis: „Dacă voiți, să nu lăsați pe nimeni să scape din cetate, ca să se ducă să dea de veste la Izreel.“

*Cap. 8.29.

16. Și Iehu s-a suit în carul lui și a plecat la Izreel; căci Ioram era bolnav în pat acolo, și Ahazia*, împăratul lui Iuda, se coborâse să-l vadă.

*Cap. 8.29.

17. Caraula pusă pe turnul lui Izreel a văzut ceata lui Iehu venind și a zis: „Văd o ceată de oameni.“ Ioram a zis: „Ia un călăreț și trimite-l înaintea lor să întrebe dacă este pace.“

18. Călărețul s-a dus înaintea lui Iehu și a zis: „Așa zice împăratul: „Veniți cu pace?“ Și Iehu a răspuns: „Ce-ți pasă de pace? Treci înapoia mea.“ Caraula a dat de știre și a zis: „Solul s-a dus până la ei și nu se mai întoarce.“

19. Ioram a trimis un al doilea călăreț, care a ajuns la ei și a zis: „Așa zice împăratul: „Veniți cu pace?“ Și Iehu a răspuns: „Ce-ți pasă de pace? Treci înapoia mea.“

20. Caraula a dat de știre și a zis: „S-a dus până la ei și nu se întoarce. Și alaiul este ca al lui Iehu, fiul lui Nimși, căci mână ca un nebun.“

21. Atunci Ioram a zis: „Înhamă!“ Și au pus caii la car. Ioram*, împăratul lui Israel, și Ahazia, împăratul lui Iuda, au ieșit fiecare, în carul lui, înaintea lui Iehu; și l-au întâlnit în ogorul lui Nabot din Izreel.

*2 Cron. 22.7.

22. Cum a văzut Ioram pe Iehu, a zis: „Pace, Iehu?“ Iehu a răspuns: „Ce, pace! Câtă vreme dăinuiesc curviile

mamei tale, Izabela, și mulțimea vrăjitoriiilor ei!“

23. Ioram a sucit frânele și a fugit, zicând lui Ahazia: „Vânzare, Ahazia!“

24. Dar Iehu a pus mâna pe arc și a lovit pe Ioram între umeri. Săgeata a ieșit prin inimă, și Ioram a căzut în car.

25. Iehu a zis căpeteniei sale Bidcar: „Ia-l și aruncă-l în ogorul lui Nabot din Izreel; căci adu-ți aminte că atunci când stăteam împreună, eu și tu, călare pe cai înapoia tatălui său, Ahab, Domnul* a rostit împotriva lui hotărârea aceasta:”

*1 Împ. 21.29.

26. „Am văzut ieri sângele lui Nabot și sângele fiilor lui“, zice Domnul, „și-ți voi face la fel chiar în ogorul* acesta“, zice Domnul! Ia-l, dar, și aruncă-l în ogor, după cuvântul Domnului.“

*1 Împ. 21.19.

27. Ahazia, împăratul lui Iuda, când a văzut lucrul acesta, a fugit pe drumul care duce la casa din grădină. Iehu l-a urmărit și a zis: „Lovește-l și pe el în car!“ Și l-au lovit la suișul Gur, lângă Ibleam. El a fugit la Meghido* și a murit acolo.

*2 Cron. 22.9.

28. Slujitorii lui l-au dus într-un car la Ierusalim și l-au îngropat în mormântul lui, cu părinții lui, în cetatea lui David.

29. Ahazia se făcuse împărat al lui Iuda în anul al unsprezecelea al lui Ioram, fiul lui Ahab.

Izabela aruncată de pe fereastră

30. Iehu a intrat în Izreel. Izabela, auzind lucrul acesta, și-a uns sprâncenele*, și-a împodobit capul și se uita pe fereastră.

*Ezec. 23.40.

31. Pe când intra Iehu pe poartă, ea a zis: „Pace*, noule Zimri, ucigașul stăpânului său?“

*1 Împ. 16.9-20.

32. El a ridicat fața spre fereastră și a zis: „Cine este pentru mine? Cine?“ Și doi sau trei dregători s-au uitat la el, apropiindu-se de fereastră.

33. El a zis: „Aruncați-o jos!“ Ei au aruncat-o jos, și i-a țâșnit sângele pe zid și pe cai. Iehu a călcat-o în picioare.

34. Apoi a intrat, a mâncat și a băut, și a zis: „Duceți-vă de vedeți pe blestemata aceea și îngropați-o, căci este fată* de împărat.“

*1 Împ. 16.31.

35. S-au dus s-o îngroape; dar n-au găsit din ea decât țeasta capului, picioarele și palmele mâinilor.

36. S-au întors și au spus lui Iehu, care a zis: „Așa spusese Domnul prin robul său Ilie, tișbitul: „Câinii vor mânca în ogorul din Izreel* carnea Izabelei; *1 Împ. 21.23.

37. și hoitul Izabelei va fi ca gunoiul* pe fața ogoarelor, în ogorul din Izreel, așa încât nu se va mai putea zice: „Aceasta este Izabela!“ *Ps. 83.10.

Iehu, împărat al lui Israel

10 1. În Samaria erau șaptezeci de fii ai lui Ahab. Iehu a scris scrisori și le-a trimis la Samaria căpeteniilor din Izreel, bătrânilor și îngrijitorilor copiilor lui Ahab. În ele zicea:

2. „Acum, când veți primi scrisoarea aceasta – fiindcă aveți cu voi pe fiii stăpânului vostru, carele și caii, o cetate întărită și arme –

3. vedeți care din fiii stăpânului vostru este cel mai bun și mai vrednic, puneți-l pe scaunul de domnie al tatălui său și luptați pentru casa stăpânului vostru!“

4. Ei s-au temut foarte mult și au zis: „Iată că doi împărați n-au putut să-i stea împotriva; cum îi vom sta noi împotriva?“

5. Și căpetenia casei împărătești, căpetenia cetății, bătrânii și îngrijitorii copiilor au trimis să spună lui Iehu: „Noi suntem slujitorii tăi și vom face tot ce ne vei spune; nu vom pune pe nimeni împărat, fă ce vei crede.“

6. Iehu le-a scris o a doua scrisoare în care spunea: „Dacă sunteți ai mei și dacă ascultați de glasul meu, luați capetele oamenilor acelora, fiii stăpânului vostru, și veniți la mine mâine la ceasul acesta, la Izreel.“ Și cei șaptezeci de fii ai împăratului erau la mai marii cetății, care-i creșteau.

7. Când au primit scrisoarea, au luat pe fiii împăratului și au tăiat* pe acești șaptezeci de oameni; apoi le-au pus capetele în coșuri și le-au trimis lui Iehu, la Izreel. *1 Împ. 21.21.

8. Solul a venit să-i spună, zicând: „Au adus capetele fiilor împăratului.“ Și el a zis: „Faceți-le două grămezi la intrarea porții, până dimineată.“

9. Dimineța a ieșit; și, venind înaintea întregului popor, a zis: „Voi sunteți fără vină! Eu am* uneltit împotriva stăpânului meu și l-am omorât; dar cine a lovit pe toți aceștia? *Cap. 9.14,24.

10. Să știți*, dar, că nu va cădea nimic la pământ din cuvântul Domnului, din cuvântul pe care l-a rostit Domnul împotriva casei lui Ahab; Domnul împlinește ce a spus prin robul** Său Ilie.“ *1 Sam. 3.19, **1 Împ. 21.19,21,29.

11. Și Iehu a lovit pe toți cei ce mai rămăseseră din casa lui Ahab la Izreel, pe toți mai marii lui, pe prietenii și pe preoții lui, și n-a lăsat să scape nici unul.

12. Apoi s-a sculat și a plecat la Samaria. Când a ajuns la coliba de întâlnire a unor ciobani, pe drum,

13. Iehu a dat* peste frații lui Ahazia, împăratul lui Iuda, și a zis: „Cine sunteți voi?“ Ei au răspuns: „Suntem frații lui Ahazia și ne coborâm să urăm de bine fiilor împăratului și fiilor împărătesei.“ *Cap. 8.29, 2 Cron. 22.8.

14. Iehu a zis: „Prindeți-i de vii.“ Și i-au prins de vii și i-au tăiat în număr de patruzeci și doi, la fântâna colibeii de întâlnire. Iehu n-a lăsat să scape nici unul.

15. Plecând de acolo, a întâlnit pe Ionadab*, fiul lui Recab**, care venea înaintea lui. L-a întrebat de sănătate și i-a zis: „Inima ta este tot așa de curată, cum este inima mea față de a ta?“ Și Ionadab a răspuns: „Este.“ „Dacă este“, a zis Iehu, „dă-mi* mâna.“ Ionadab i-a dat mâna. Și Iehu l-a suit la el în car

*1er. 35.6, etc. **1 Cron. 2.55. †Ezra 10.19.
16. și a zis: „Vino cu mine și vei vedea râvna mea pentru Domnul*.“ L-a luat astfel în carul său. *1 Împ. 19.10.

Familia lui Ahab și prorocii lui Baal nimiciți

17. Când a ajuns Iehu la Samaria, a ucis* pe toți cei rămași din Ahab în Samaria și i-a nimicit cu desăvârșire, după cuvântul pe** care-l spusese lui Ilie, Domnul. *Cap. 9.8, 2 Cron. 22.8. **1 Împ. 21.21.

18. Apoi a strâns tot poporul și le-a zis: „Ahab* a slujit puțin lui Baal, Iehu însă îi va sluji mult. *1 Împ. 16.31,32.

19. Acum, chemați la mine pe toți prorocii* lui Baal, pe toți slujitorii lui și pe toți preoții lui, fără să lipsească unul, căci vreau să aduc o mare jertfă lui Baal: oricine va lipsi va muri.“ Iehu lucra cu violență, ca să omoare pe toți slujitorii lui Baal.

*1 Împ. 22.6.

20. El a zis: „Vestiți o sărbătoare în cinstea lui Baal!“ Și au vestit-o.

21. A trimis soli în tot Israelul. Și au venit toți slujitorii lui Baal; n-a fost unul care să nu fi venit. Au intrat în templul lui Baal*, așa încât templul lui Baal s-a umplut de la un capăt până la celălalt. *1 Împ. 16.32.

22. Iehu a zis celui ce păzea odaia cu veșmintele: „Scoate veșminte pentru toți slujitorii lui Baal.“ Și omul acela a scos veșminte pentru ei.

23. Atunci Iehu a venit în templul lui Baal cu Ionadab, fiul lui Recab, și a zis slujitorilor lui Baal: „Căutați și vedeți să nu fie nici un slujitor al Domnului aici, ci să fie numai slujitori de ai lui Baal.“

24. Și au intrat să aducă jertfe și ardere de tot.

Iehu pusese afară optzeci de oameni și le zisese: „Cine va lăsa să scape vreunul din oamenii pe care-i dau pe mâna voastră va răspunde* de viața lui cu a sa.“ *1 Împ. 20.39.

25. Când au isprăvit de adus arderile de tot, Iehu a zis alergătorilor și căpeteniilor: „Intrați și loviți-i: unul să nu iasă.“ Și i-au lovit cu ascuțișul sabiei. Alergătorii și căpeteniile i-au aruncat acolo și s-au dus până la odaia din fund a templului lui Baal.

26. Au scos afară stâlpii* Astarteei din casa lui Baal și i-au ars. *1 Împ. 14.23.

27. Au sfărâmat stâlpul lui Baal, au dărâmat și templul lui Baal și l-au prefăcut într-o hazna* de gunoi, care a rămas în picioare până în ziua de azi.

*Ezra 6.11. Dan. 2.5; 3.29.

Iehu și închinarea la idoli

28. Iehu a nimicit pe Baal din mijlocul lui Israel,

29. dar nu s-a abătut de la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască, n-a părăsit viței* de aur din Betel și Dan.

*1 Împ. 12.28,29.

30. Domnul a zis lui Iehu: „Pentru că ai adus bine la îndeplinire ce este plăcut înaintea Mea și ai făcut casei lui Ahab tot ce era după voia Mea, fiii tăi* până la al patrulea neam vor ședea pe scaunul de domnie al lui Israel.“

*Vers. 35. Cap. 13.1,10; 14.23; 15.8,12.

31. Totuși Iehu n-a luat seama să umble din toată inima lui în Legea Domnului Dumnezeului lui Israel; și

nu s-a abătut de la păcatele* în care târâse Ieroboam pe Israel. *1 Împ. 14.16.

32. Pe vremea aceea, Domnul a început să taie câte o bucată din ținutul lui Israel; și Hazael* i-a bătut la toate hotarele lui Israel. *Cap. 8.12.

33. De la Iordan, spre soare-răsare, a bătut toată țara Galaadului, pe gadiți, rubeniți și manasiți, de la Aroer, care este pe pârâul Arnon, până la Galaad* și Basan. *Amos 1.3.

34. Celelalte fapte ale lui Iehu, tot ce a făcut el și toate isprăvile lui nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

35. Iehu a adormit cu părinții săi și a fost îngropat la Samaria. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ioahaz.

36. Iehu domnise douăzeci și opt de ani peste Israel la Samaria.

Uneltirea Ataliei

11 1. Atalia*, mama** lui Ahazia, văzând că fiul ei a murit, s-a sculat și a omorât pe toți cei de neam împărătesc. *2 Cron. 22.10. **Cap. 8.26.

2. Dar Ioșeba, fata împăratului Ioram, sora lui Ahazia, a luat pe Ioas, fiul lui Ahazia, și l-a ridicat din mijlocul fiilor împăratului, când i-au omorât: l-a pus împreună cu doica lui în odaia paturilor. Astfel a fost ascuns de privirile Ataliei și n-a fost omorât.

3. A stat șase ani ascuns cu Ioșeba în Casa Domnului. Și în țară domnea Atalia.

Ioas este uns împărat

4. În anul* al șaptelea, Iehoiada a trimis și a luat pe suteții cheretților și alergătorilor și i-a adus la el în Casa Domnului. A făcut legământ cu ei, i-a pus să jure în Casa Domnului și le-a arătat pe fiul împăratului.

*2 Cron. 23.1, etc.

5. Apoi le-a poruncit astfel: „Iată ce aveți să faceți. O treime din voi, care intră de slujbă în ziua Sabatului*, să facă de strajă la casa împăratului,

*1 Cron. 9.25.

6. o treime la poarta Sur, și o treime la poarta dinapoia alergătorilor: să păziți bine casa, așa încât să nu lăsați pe nimeni să intre.

7. Celelalte două cete ale voastre, toți cei ce ies din slujbă în ziua Sabatului, vor păzi Casa Domnului de lângă împărat;

8. să înconjurați pe împărat de toate

părțile, fiecare cu armele în mână, și să omorâți pe oricine va intra în șirurile voastre; să fiți lângă împărat când va ieși și când va intra.“

9. Sutașii* au îndeplinit toate poruncile pe care le dăduse preotul Iehoiada. Și-au luat fiecare oamenii, pe cei ce intrau în slujbă și pe cei ce ieșeau din slujbă în ziua Sabatului, și s-au dus la preotul Iehoiada. *2 Cron. 23.8.

10. Preotul a dat sutașilor sulițele și scuturile care veneau de la împăratul David și care se aflau în Casa Domnului.

11. Alergătorii, fiecare cu armele în mână, au înconjurat pe împărat, așezându-se de la latura dreaptă până la latura stângă a casei, lângă altar și lângă casă.

12. Preotul a adus înainte pe fiul împăratului și i-a pus cununa împărătească și mărturia. L-au pus împărat, l-au uns și, bătând din palme, au zis: „Trăiască* împăratul!“ *1 Sam. 10.24.

13. Atalia a auzit* vuietul alergătorilor și poporului și a venit la popor în Casa Domnului. *2 Cron. 23.12, etc.

14. S-a uitat. Și iată că împăratul stătea pe scaunul împărătesc*, după datină. Căpeteniile și trâmbițele erau lângă împărat: tot poporul țării se bucura și sunau din trâmbițe. Atalia și-a sfâșiat hainele și a strigat: „Vânzare! Vânzare!“ *Cap. 23.3. 2 Cron. 34.31.

15. Atunci preotul Iehoiada a dat următoarea poruncă sutașilor care erau în fruntea oștirii: „Scoateți-o afară din șiruri și ucideți cu sabia pe oricine va merge după ea.“ Căci preotul zisese: „Să nu fie omorâtă în Casa Domnului!“

16. I-au făcut loc, și s-a dus la casa împăratului pe drumul pe care intrau caii: acolo a fost omorâtă.

17. Iehoiada* a făcut un legământ între Domnul, împărat și popor, prin care ei aveau să fie poporul Domnului; a încheiat și un legământ între împărat** și popor. *2 Cron. 23.16. **2 Sam. 5.3.

18. Tot poporul țării a intrat în templul lui Baal* și l-au dărâmat, i-au sfărâmat** cu desăvârșire altarele și icoanele, și au ucis înaintea altarelor pe Matan, preotul lui Baal. Preotul Iehoiada a pus străjeri† în Casa Domnului.

*Cap. 10.26. **Deut. 12.3. 2 Cron. 23.17. †2 Cron. 23.18, etc.

19. A luat pe sutași, pe cheretiți și alergători și pe tot poporul țării, au

coborât pe împărat din Casa Domnului și au intrat în casa împăratului, pe drumul care duce la poarta alergătorilor. Și Ioas a șezut pe scaunul de domnie al împăraților.

20. Tot poporul țării se bucura, și cetatea era liniștită. Pe Atalia o omorâseră cu sabia în casa împăratului.

Domnia lui Ioas

21. Ioas avea șapte* ani când a ajuns împărat. *2 Cron. 24.1.

12. 1. Ioas* s-a făcut împărat în al șaptelea an al lui Iehu și a domnit patruzeci de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Ţibia, din Beer-Şeba.

*2 Cron. 24.1.
2. Ioas a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, în tot timpul cât a urmat îndrumările preotului Iehoiada.

3. Numai că înălțimile* n-au încetat; poporul tot mai aducea jertfe și tămâie pe înălțimi. *1 Împ. 15.14; 22.43. Cap. 14.4.

4. Ioas a zis preoților: „Tot argintul* închinat și adus în Casa Domnului, argintul ieșit la numărătoare, și anume argintul** pentru răscumpărarea oamenilor, după prețuirea făcută, și tot argintul pe care-i spune cuiva inima să-l aducă la Casa† Domnului,

*Cap. 22.4. **Exod 30.13. †Exod 35.5. 1 Cron. 29.9.
5. preoții să-l ia fiecare de la cei pe care-i cunoaște și să-l întrebuințeze la dregerea Casei, oriunde se va găsi ceva de dres.“

6. Dar s-a întâmplat că, în al douăzeci și treilea an al împăratului Ioas, preoții* încă nu dreseseră stricăciunile Casei. *2 Cron. 24.5.

7. Împăratul Ioas* a chemat pe preotul Iehoiada și pe ceilalți preoți și le-a zis: „Pentru ce n-ați dres stricăciunile Casei? Acum, să nu mai luați argint de la cunoscuții voștri, ci să-l dați pentru dregerea stricăciunilor Casei.“ *2 Cron. 24.6.

8. Preoții s-au învoit să nu mai ia argint de la popor și să nu mai fie însărcinați cu dregerea stricăciunilor Casei.

9. Atunci preotul Iehoiada a luat o ladă*, i-a făcut o gaură în capac și a pus-o lângă altar, la dreapta, în drumul pe unde se intra în Casa Domnului. Preoții care păzeau pragul puneau în ea tot argintul care se aducea în Casa Domnului. *2 Cron. 24.8, etc.

10. Când vedeau că este mult argint în ladă, se suia logofătul împăratului

cu marele preot, și strângeau și numărau argintul care se afla în Casa Domnului.

11. Încredeau argintul cântărit în mâinile celor însărcinați cu facerea lucrărilor în Casa Domnului. Și dădeau argintul acesta teslarilor și lucrătorilor care lucrau la Casa Domnului,

12. zidarilor și cioplitorilor de pietre, pentru cumpărarea lemnului și pietrelor cioplite trebuitoare la dregerea stricăciunilor Casei Domnului și pentru toate cheltuielile privitoare la stricăciunile Casei.

13. Dar, cu argintul care se aducea în Casa Domnului, n-au făcut* pentru Casa Domnului nici lighene de argint, nici mucări, nici potire, nici trâmbițe, nici un vas de aur sau de argint: *2 Cron. 24.14.

14. ci îl dădeau celor ce făceau lucrarea, ca să-l întrebuințeze pentru dregerea Casei Domnului.

15. Nu* se cerea socoteală oamenilor în mâinile cărora dădeau argintul ca să-l împartă lucrătorilor, căci lucrau cinstit. *Cap. 22.7.

16. Argintul* jertfelor pentru vină și al jertfelor de ispășire nu era adus în Casa Domnului: ci era pentru** preoți. *Lev. 5.15,18. **Lev. 7.7. Num. 18.9.

Hazael spre Ierusalim – Ioas omorât

17. Atunci Hazael*, împăratul Siriei, s-a suit și s-a bătut împotriva Gatului și l-a cucerit. Hazael** avea de gând să se suie împotriva Ierusalimului. *Cap. 8.12. **2 Cron. 24.23.

18. Ioas*, împăratul lui Iuda, a luat toate lucrurile închinare Domnului, și anume ce fusese închinat Domnului de Iosafat, de Ioram și de Ahazia, părinții săi, împărații lui Iuda, ce închinase el însuși și tot aurul care se găsea în vistieriile Casei Domnului și casei împăratului. Și a trimis totul lui Hazael, împăratul Siriei, care nu s-a suit împotriva Ierusalimului.

*1 Împ. 15.18. Cap. 18.15,16.

19. Celelalte fapte ale lui Ioas și tot ce a făcut el nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda? 20. Slujitorii* lui s-au răsculat, au făcut o uneltire și au lovit pe Ioas în casa Milo, care este la coborâșul de la Sila. *Cap. 14.5. 2 Cron. 24.25.

21. Iozacar*, fiul lui Șimeat, și Iozabad, fiul lui Șomer, slujitorii lui, l-au lovit, și a murit. Apoi l-au îngropat

cu părinții săi, în cetatea lui David. Și în locul lui a domnit fiul său Amația**.

*2 Cron. 24.26. **2 Cron. 24.27.

Domnia lui Ioahaz în Israel

13. 1. În al douăzeci și treilea an al lui Ioas, fiul lui Ahazia, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria Ioahaz, fiul lui Iehu. A domnit șaptesprezece ani.

2. El a făcut ce este rău înaintea Domnului; a săvârșit aceleași păcate ca Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască, și nu s-a abătut de la ele.

3. Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Israel și i-a dat în mâinile lui Hazael**, împăratul Siriei, și în mâinile lui Ben-Hadad, fiul lui Hazael, tot timpul cât au trăit împărații aceștia. *Judc. 2.14. **Cap. 8.12.

4. Ioahaz* s-a rugat Domnului. Domnul l-a ascultat, căci a văzut apăsarea** sub care ținea împăratul Siriei pe Israel, *Ps. 78.34. **Exod 3.7. Cap. 14.26.

5. și Domnul* a dat un izbăvitor lui Israel. Copiii lui Israel au scăpat din mâinile sirienilor și au locuit în corturile lor ca mai înainte. *Vers. 25. Cap. 14.25,27.

6. Dar nu s-au abătut de la păcatele casei lui Ieroboam, care făcuse pe Israel să păcătuiască; s-au dedat și ei la ele, și chiar idolul Astartei* stătea încă în picioare la Samaria. *1 Împ. 16.33.

7. Din tot poporul lui Ioahaz, Domnul nu-i lăsase decât cincizeci de călăreți, zece care și zece mii de pedestri; căci împăratul Siriei îi prăpădise și-i făcuse ca pulberea* pe care o calci în picioare. *Amos 1.3.

8. Celelalte fapte ale lui Ioahaz, tot ce a făcut el și isprăvile lui nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

9. Ioahaz a adormit cu părinții săi, și l-au îngropat la Samaria. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ioas.

Ioas

10. În al treizeci și șaptelea an al lui Ioas, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria Ioas, fiul lui Ioahaz. A domnit șaisprezece ani.

11. El a făcut ce este rău înaintea Domnului; nu s-a abătut de la nici unul din păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască, și s-a dedat la ele ca și el.

12. Celelalte* fapte ale lui Ioas, tot** ce a făcut el, isprăvile† lui și războiul pe care l-a avut cu Amația, împăratul lui Iuda, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

*Cap. 14.15. **Vers. 14.25. †Cap. 14.9, etc. 2 Cron. 25.17, etc.

13. Ioas a adormit cu părinții săi. Și pe scaunul lui de domnie s-a suit Ieroboam. Ioas a fost îngropat la Samaria cu împărații lui Israel.

Moartea lui Elisei

14. Elisei s-a îmbolnăvit de o boală de care a murit. Ioas, împăratul lui Israel, s-a coborât la el, a plăns pe fața lui și a zis: „Părinte, părinte! Carul* lui Israel și călărima lui.“

*Cap. 2.12.

15. Elisei i-a zis: „Ia un arc și săgeți!“ Și a luat un arc și niște săgeți!

16. Apoi Elisei a zis împăratului lui Israel: „Încordează arcul cu mâna ta.“ Și după ce l-a încordat cu mâna lui, Elisei și-a pus mâinile pe mâinile împăratului

17. și a zis: „Deschide fereastră dinșpre răsărit.“ Și a deschis-o. Elisei a zis: „Trage.“ Și a tras. Elisei a zis: „Aceasta este o săgeată de izbăvire din partea Domnului, o săgeată de izbăvire împotriva sirienilor: vei bate pe sirieni la Afec* până îi vei nimici.“

*1 Împ. 20.26.

18. Elisei a mai zis: „Ia săgeți.“ Și a luat. Elisei a zis împăratului lui Israel: „Lovește în pământ!“ Și a lovit de trei ori, apoi s-a oprit.

19. Omul lui Dumnezeu s-a mâniat pe el și a zis: „Trebuie să lovești de cinci sau șase ori: atunci ai fi bătut pe sirieni până i-ai fi nimicit, acum* îi vei bate numai de trei ori.“

*Vers. 25.

20. Elisei a murit și a fost îngropat. În anul următor, au intrat în țară niște cete de moabiți.

21. Și, pe când îngropau un om, iată că au zărit una din aceste cete și au aruncat pe omul acela în mormântul lui Elisei. Omul s-a atins de oasele lui Elisei și a înviat și s-a sculat pe picioare.

22. Hazael*, împăratul Siriei, asuprise pe Israel tot timpul vieții lui Ioahaz.

*Cap. 8.12.

23. Dar Domnul* S-a îndurat de ei și a avut milă de ei, Și-a întors fața** spre ei din pricina legământului† Său cu Avraam, Isaac și Iacov, n-a vrut să-i

nimicească, și până acum nu i-a lepădat de la fața Lui.

*Cap. 14.27. **Exod 2.24,25. †Exod 32.13.

24. Hazael, împăratul Siriei, a murit, și în locul lui a domnit fiul său Ben-Hadad.

25. Ioas, fiul lui Ioahaz, a luat înapoi din mâinile lui Ben-Hadad, fiul lui Hazael, cetățile luate de Hazael de la Ioahaz, tatăl său, în timpul războiului. Ioas l-a bătut de trei ori* și a luat înapoi cetățile lui Israel.

*Vers. 18,19.

Amația, împăratul lui Iuda

14. În al doilea* an al lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împăratul lui Israel, a început să domnească Amația**, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda.

*Cap. 13.10. **2 Cron. 25.1.

2. Avea douăzeci și cinci de ani când s-a făcut împărat și a domnit douăzeci și nouă de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Ioadan, din Ierusalim.

3. El a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, totuși nu ca tatăl său David; ci a lucrat în totul cum lucrase tatăl său, Ioas.

4. Numai că înălțimile* nu le-a stricat; poporul tot mai aducea jertfe și tămâie pe înălțimi.

*Cap. 12.3.

5. Când s-a întărit împărăția în mâinile lui, a lovit pe slujitorii săi care uciseseră* pe tatăl său împăratul.

*Cap. 12.20.

6. Dar n-a omorât pe fiii ucigașilor, căci așa este scris în cartea Legii lui Moise, unde Domnul dă următoarea poruncă: „Să nu se omoare părinții* pentru copii, și să nu se omoare copiii pentru părinți; ci fiecare să fie omorât pentru păcatul lui.“

*Deut. 24.16. Ezech. 18.4,20.

7. A bătut* zece mii de edomiți în Valea** Sării. Și, în tot timpul războiului, a luat Sela și a numit-o† Iocteel, nume pe care l-a păstrat până în ziua de azi.

*2 Cron. 25.11. **2 Sam. 8.13. Ps. 60, titlu. †Ios. 15.38.

8. Atunci* Amația a trimis niște soli la Ioas, fiul lui Ioahaz, fiul lui Iehu, împăratul lui Israel, să-i spună: „Vino să ne vedem fața!“

*2 Cron. 25.17,18, etc.

9. Și Ioas, împăratul lui Israel, a trimis să spună lui Amația, împăratul lui Iuda: „Spinul* din Liban a trimis să spună cedrului** din Liban: „Dă pe fiica ta de nevastă fiului meu!“ Și fiarele sălbatice din Liban au trecut și au călcat spinul în picioare.

*Jude. 9.8. **1 Împ. 4.33.

10. Ai bătut* pe edomiți, și a început

să îți se înalțe inima. Bucură-te mai bine de slava ta și stai acasă. Pentru ce să stârnești un rău care ar aduce căderea ta și a lui Iuda?*

*Deut. 8.14. 2 Cron. 32.25. Ezech. 28.2,5,17. Hab. 2.4.

11. Dar Amația nu l-a ascultat. Și Ioas, împăratul lui Israel, s-a suit; și și-au văzut fața, el și Amația, împăratul lui Iuda, la Bet-Șemeșul* lui Iuda.

*Ios. 19.38; 21.16.

12. Iuda a fost bătut de Israel și a fugit fiecare în cortul său.

13. Ioas, împăratul lui Israel, a prins la Bet-Șemeș pe Amația, împăratul lui Iuda, fiul lui Ioas, fiul lui Ahazia. Apoi a venit la Ierusalim și a făcut o înșurătură de patru sute de coți în zidul Ierusalimului, de la poarta* lui Efraim până la poarta** unghiului.

*Nem. 8.16; 12.39. **Ier. 31.38. Zah. 14.10.

14. A luat tot* aurul și argintul și toate vasele care se aflau în Casa Domnului și în vistierile casei împăratului; a luat și ostiatici și s-a întors în Samaria.

*1 Împ. 7.51.

15. Celelalte* fapte ale lui Ioas, ce a făcut el, isprăvile lui și războiul pe care l-a avut cu Amația, împăratul lui Iuda, nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

*Cap. 13.12.

16. Ioas a adormit cu părinții săi și a fost îngropat la Samaria cu împărații lui Israel. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ieroboam.

17. Amația*, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda, a trăit cincisprezece ani după moartea lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împăratul lui Israel.

*2 Cron. 25.25, etc.

18. Celelalte fapte ale lui Amația nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

19. Împotriva lui s-a făcut o uneltire* la Ierusalim. El a fugit la** Lachis, dar l-au urmărit și la Lachis, unde l-au omorât.

*2 Cron. 25.27. **Ios. 10.31.

20. L-au dus pe cai, și a fost îngropat la Ierusalim cu părinții săi, în cetatea lui David.

21. Și tot poporul lui Iuda a luat pe Azaria*, în vârstă de șaisprezece ani, și l-a pus împărat în locul tatălui său, Amația.

*Cap. 15.13. 2 Cron. 26.1.

22. Azaria a zidit iarăși Elatul* și l-a adus din nou sub stăpânirea lui Iuda, după ce a adormit împăratul cu părinții săi.

*Cap. 16.6. 2 Cron. 26.2.

Ieroboam al doilea

23. În al cincisprezecelea an al lui Amația, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda,

a început să domnească la Samaria, Ieroboam, fiul lui Ioas, împăratul lui Israel. A domnit patruzeci și unu de ani.

24. El a făcut ce este rău înaintea Domnului; nu s-a abătut de la nici unul din păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască.

25. A luat înapoi hotarele lui Israel, de la intrarea* Hamatului până la marea** câmpiei, după cuvântul pe care-l rostise Domnul Dumnezeu lui Israel prin robul Său Iona†, prorocul, fiul lui Amitai, din†† Gat-Hefer.

*Num. 13.21; 34.8. **Deut. 3.17. †Iona 1.1. Mat. 12.39,40.

††Ios. 19.13.

26. Căci Domnul* a văzut că necazul lui Israel ajunsese prea mare, a văzut și strămătorarea în care se aflau, și robii** și oamenii slobozi, fără să fie cineva care să vină în ajutorul lui Israel.

*Cap. 13.4. **Deut. 32.36.

27. Domnul* nu hotărâse să șteargă numele lui Israel de sub ceruri, și i-a izbăvit prin Ieroboam, fiul lui Ioas.

*Cap. 13.5.

28. Celelalte fapte ale lui Ieroboam, tot ce a făcut el, isprăvile lui la război și cum a adus iarăși sub stăpânirea lui Israel Damascul și Hamatul*, care fuseseră ale lui Iuda, nu sunt scrise oare toate acestea în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

*2 Sam. 8.6. 1 Împ. 11.24. 2 Cron. 8.3.

29. Ieroboam a adormit cu părinții săi, cu împărații lui Israel. Și, în locul lui, a domnit fiul său Zaharia*.

*Cap. 15.8.

Azaria, împăratul lui Iuda

15. În al douăzeci și șaptelea an al lui Ieroboam, împăratul lui Israel, a început* să domnească Azaria*, fiul lui Amația, împăratul lui Iuda.

*Cap. 14.21. 2 Cron. 26.1,3,4. **Vers. 13,30, etc. 2 Cron. 26.1.

2. Avea șaisprezece ani când a ajuns împărat, și a domnit cincizeci și doi de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Iecolia, din Ierusalim.

3. El a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său, Amația.

4. Numai că înălțimile* nu le-a stricat; poporul tot mai aducea jertfe și tămâie pe înălțimi.

*Vers. 35. Cap. 12.3; 14.4.

5. Domnul a lovit* pe împărat cu lepră, și el a fost leproș până în ziua morții și a locuit** într-o casă deosebită. Și Iotam, fiul împăratului, era în fruntea casei și judeca poporul fărăii.

*2 Cron. 26.19-21. **Lev. 13.46.

6. Celelalte fapte ale lui Azaria și tot ce a făcut el nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

7. Azaria a adormit cu părinții săi, și l-au îngropat* cu părinții săi în cetatea lui David. Și, în locul lui, a domnit fiul său Iotam. *2 Cron. 26.23.

Zaharia, împăratul lui Israel

8. În al treizeci și optulea an al lui Azaria, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria Zaharia, fiul lui Ieroboam. A domnit șase luni.

9. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, ca și părinții lui; nu s-a abătut de la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască.

10. Șalum, fiul lui Iabeș, a uneltit împotriva lui, l-a lovit* înaintea popoului și l-a omorât; și, în locul lui, a domnit el. *Amos 7.9.

11. Celelalte fapte ale lui Zaharia sunt scrise în cartea Cronicilor împăraților lui Israel.

12. Astfel s-a împlinit ce spusese* lui Iehu, Domnul, când zisese: „Fiii tăi până la al patrulea neam vor ședea pe scaunul de domnie al lui Israel.“ *Cap. 10.30.

Șalum, împăratul lui Israel

13. Șalum, fiul lui Iabeș, a început să domnească în al treizeci și nouălea an al lui Ozia*, împăratul lui Iuda. A domnit o lună la Samaria. *Vers. 1. Mat. 1.8,9.

14. Menahem, fiul lui Gadi, s-a suit din Tirța* și a venit la Samaria, a lovit în Samaria pe Șalum, fiul lui Iabeș, și l-a omorât; și, în locul lui, a domnit el. *1 Împ. 14.17.

15. Celelalte fapte ale lui Șalum și uneltirea pe care a făcut-o sunt scrise în cartea Cronicilor împăraților lui Israel.

16. Atunci Menahem a bătut Tifsahul* și pe toți cei ce erau în el, cu ținutul lui dinspre Tirța; l-a bătut pentru că nu-și deschisese porțile. Și a spintecat pântecul tuturor femeilor** însărcinate. *1 Împ. 4.24. **Cap. 8.12.

Menahem, împăratul lui Israel

17. În al treizeci și nouălea an al lui Azaria, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel Menahem, fiul lui Gadi. A domnit zece ani la Samaria.

18. El a făcut ce este rău înaintea Domnului; nu s-a abătut, cât a trăit, de la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască.

19. Pul*, împăratul Asiriei, a venit în țară. Și Menahem a dat lui Pul o mie de talanți de argint ca să-l ajute să-și întărească** domnia. *1 Cron. 5.26. Isa. 9.1. Osea 8.9. **Cap. 14.5.

20. Menahem a ridicat argintul acesta de la toți cei cu avere din Israel, ca să-l dea împăratului Asiriei; i-a pus să dea fiecare câte cincizeci de sicli de argint. Împăratul Asiriei s-a întors înapoi și nu s-a oprit atunci în țară.

21. Celelalte fapte ale lui Menahem și tot ce a făcut el nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Israel?

22. Menahem a adormit cu părinții săi. Și, în locul lui, a domnit fiul său Pecahia.

Pecahia, împăratul lui Israel

23. În al cincizecilea an al lui Azaria, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria, Pecahia, fiul lui Menahem. A domnit doi ani.

24. El a făcut ce este rău înaintea Domnului; nu s-a abătut de la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască.

25. Pecah, fiul lui Remalia, slujbașul lui, a uneltit împotriva lui; l-a lovit la Samaria, în palatul casei împăratului, ca și pe Argob și Arie; avea cu el cincizeci de oameni dintre fiii galadiților. A omorât astfel pe Pecahia și a domnit în locul lui.

26. Celelalte fapte ale lui Pecahia și tot ce a făcut el sunt scrise în cartea Cronicilor împăraților lui Israel.

Pecah, împăratul lui Israel

27. În al cincizeci și doilea an al lui Azaria, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria Pecah*, fiul lui Remalia. A domnit douăzeci de ani. *Isa. 7.1.

28. El a făcut ce este rău înaintea Domnului; nu s-a abătut de la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască.

29. Pe vremea lui Pecah, împăratul lui Israel, a venit* Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, și a luat lionul**, Abel-Bet-Maaca, Ianoah, Chedeș, Hațor,

Galaad și Galileea, toată țara lui Nef-tali, și pe locuitori i-a dus în prinoare în Asiria. *1 Cron. 5.26. Isa. 9.1. **1 Împ. 15.20.

30. Osea, fiul lui Ela, a făcut o uneltire împotriva lui Pecah, fiul lui Remalia, l-a lovit și l-a omorât, și a domnit* el în locul lui, în al douăzeci-cilea an al lui Iotam, fiul lui Ozia. *Cap. 17.1. Osea 10.3,7,15.

31. Celelalte fapte ale lui Pecah și tot ce a făcut el sunt scrise în cartea Cronicilor împăraților lui Israel.

Iotam, împăratul lui Iuda

32. În al doilea an al lui Pecah, fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, a început să domnească Iotam*, fiul lui Ozia, împăratul lui Iuda. *2 Cron. 27.1.

33. Avea douăzeci și cinci de ani când a ajuns împărat și a domnit șaisprezece ani la Ierusalim. Mama sa se chema Ierușa, fata lui Tađoc.

34. El a făcut ce este plăcut înaintea Domnului; a lucrat întocmai* ca tatăl său, Ozia. *Vers. 3.

35. Numai* că înălțimile nu le-a stricat; poporul tot mai aducea jertfe și tămâie pe înălțimi. Iotam a zidit poarta** cea mai înaltă a Casei Domnului. *Vers. 4. **2 Cron. 27.3, etc.

36. Celelalte fapte ale lui Iotam și tot ce a făcut el nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

37. În vremea aceea, Domnul a început să trimită împotriva lui Iuda pe Rețin*, împăratul Siriei, și pe Pecah**, fiul lui Remalia. *Cap. 16.5. Isa. 7.1. **Vers. 27.

38. Iotam a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea tatălui său David. Și în locul lui a domnit fiul său Ahaz.

Ahaz, împăratul lui Iuda

16. În al șaptesprezecelea an al lui Pecah, fiul lui Remalia, a început să domnească Ahaz*, fiul lui Iotam, împăratul lui Iuda. *2 Cron. 28.1, etc.

2. Ahaz avea douăzeci de ani când a ajuns împărat, și a domnit șaisprezece ani la Ierusalim.

El n-a făcut ce este plăcut înaintea Domnului Dumnezeuului său, cum făcuse tatăl său David.

3. Ci a umblat în calea împăraților lui Israel; și chiar a trecut* pe fiul său prin foc, după urăciunile** neamurilor pe care le izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel. *Lev. 18.21. 2 Cron. 28.3. Ps. 106.37,38. **Deut. 12.31.

4. A adus jertfe și tămâie pe înălțimi*, pe dealuri și sub toți copacii verzi. *Deut. 12.2. 1 Împ. 14.23.

5. Atunci* Rețin, împăratul Siriei, și Pecah, fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, s-au suit împotriva Ierusalimului, ca să lupte împotriva lui. Au împresurat pe Ahaz, dar n-au putut să-l biruie. *Isa. 7.1.4, etc.

6. În același timp, Rețin, împăratul Siriei, a adus iarăși Elatul* sub stăpânirea sirienilor; a izgonit pe evrei din Elat, și sirienii au venit la Elat, unde au locuit până în ziua de azi. *Cap. 14.22.

7. Ahaz a trimis soli lui* Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, să-i spună: „Eu sunt robul tău și fiul tău; suie-te și izbăvește-mă din mâna împăratului Siriei și din mâna împăratului lui Israel, care se ridică împotriva mea.“ *Cap. 15.29.

8. Și Ahaz* a luat argintul și aurul din Casa Domnului și din vistieriile casei împăratului și l-a trimis ca dar împăratului Asiriei. *Cap. 12.18. 2 Cron. 28.21.

9. Împăratul Asiriei l-a ascultat. S-a suit împotriva Damascului, l-a* luat, a dus pe locuitori în robie la Chir și a omorât pe Rețin. *Amos 1.5.

10. Împăratul Ahaz s-a dus la Damasc înaintea lui Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei. Și, văzând altarul din Damasc, împăratul Ahaz a trimis preotului Urie chipul și înfățișarea acestui altar, întocmai cum era făcut.

11. Preotul Urie a făcut un altar întocmai după chipul trimis din Damasc de împăratul Ahaz, și preotul Urie l-a făcut mai înainte ca să se întoarcă împăratul Ahaz din Damasc.

12. La venirea lui din Damasc, împăratul a văzut altarul, s-a apropiat* de el și s-a suit pe el. *2 Cron. 26.16,19.

13. A ars pe el arderea de tot și darul de mâncare, a vărsat jertfele de bătură și a stropit pe altar sângele jertfelor de mulțumire.

14. A îndepărtat dinaintea Casei altarul* de aramă care era înaintea Domnului, ca să nu fie între noul altar și Casa Domnului; l-a pus lângă noul altar, spre miazănoapte. *2 Cron. 4.1.

15. Și împăratul Ahaz a dat următoarea poruncă preotului Urie: „Să arzi pe altarul cel mare arderea* de tot de dimineață și darul de mâncare de seară, arderea de tot a împăratului și darul lui de mâncare, arderile de tot

ale întregului popor din țară și darurile lor de mâncare, să torni pe el jertfele lor de băntură și să stropești pe el tot sângele arderilor de tot și tot sângele jertfelor; cât despre altarul de aramă, nu-mi pasă de el.”
*Exod 29.39-41.

16. Preotul Urie a făcut întocmai cum poruncise împăratul Ahaz.

17. Și împăratul* Ahaz a sfărâmat tăbliile** de la temelie și a scos lighelele de pe ele. A dat jos marea[†] de pe boii de aramă care erau sub ea și a pus-o pe o pardoseală de piatră.

*2 Cron. 28.24. **1 Împ. 7.27,28. †1 Împ. 7.23,25.

18. De hatărul împăratului Asiriei, a schimbat în Casa Domnului pridvorul Sabatului care fusese zidit acolo, precum și intrarea de afară a împăratului.

19. Celelalte fapte ale lui Ahaz și tot ce a făcut el nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

20. Ahaz a adormit cu părinții săi și a fost îngropat* cu părinții săi în cetatea lui David. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ezechia.
*2 Cron. 28.27.

Osea, cel din urmă împărat al lui Israel

17 1. În al doisprezecelea an al lui Ahaz, împăratul lui Iuda, a început să domnească peste Israel la Samaria Osea*, fiul lui Ela. A domnit nouă ani.

*Cap. 15.30.

2. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, totuși nu ca împărații lui Israel dinaintea lui.

3. Salmanasar*, împăratul Asiriei, s-a suit împotriva lui; și Osea i s-a supus și i-a plătit un bir.
*Cap. 18.9.

4. Dar împăratul Asiriei a descoperit o uelțire la Osea, căci trimisese soli lui So, împăratul Egiptului, și nu mai plătea pe fiecare an birul împăratului Asiriei. Împăratul Asiriei l-a închis și l-a pus în lanțuri într-o temniță.

5. Și împăratul* Asiriei a străbătut toată țara și s-a suit împotriva Samariei, pe care a împresurat-o timp de trei ani.
*Cap. 18.9.

6. În al nouălea* an al lui Osea, împăratul Asiriei a luat Samaria și a dus pe** Israel în robie în Asiria, l-a pus[†] să locuiască la Halah și la Habor, lângă râul Gozan și în cetățile mezilor.
*Cap. 18.10,11. Osea 13.16. **Lev. 26.32,33. Deut. 28.36,64; 29.27,28. †1 Cron. 5.26.

Robia asiriană

7. Lucrul acesta s-a întâmplat pentru că copiii lui Israel au păcătuit împo-

triva Domnului Dumnezeuului lor care-i scosese din țara Egiptului, de sub mâna lui faraon, împăratul Egiptului, și pentru că s-au închinat la alți dumnezei.

8. Au urmat* obiceiurile neamurilor pe care Domnul le izgonise dinaintea copiilor lui Israel și obiceiurile rânduite de împărații lui Israel.

*Lev. 18.3. Deut. 18.9. Cap. 16.3.

9. Copiii lui Israel au făcut pe ascuns împotriva Domnului Dumnezeuului lor lucruri care nu sunt bune. Și-au zidit înălțimi în toate cetățile lor, de la turnurile* străjerilor până la cetățile întărite.
*Cap. 18.8.

10. Și-au ridicat* stâlpi idolești și Astartei** pe orice[†] deal și sub orice copac verde.
*1 Împ. 14.23. Isa. 57.5.

**Exod 34.13. Deut. 16.21. Mica 5.14. †Deut. 12.2. Cap. 16.4.

11. Și acolo au ars tămâie pe toate înălțimile, ca și neamurile pe care le izgonise Domnul dinaintea lor, și au făcut lucruri rele, prin care au mâniat pe Domnul.

12. Au slujit idolorilor*, despre care Domnul le zisese: „Să** nu faceți lucrul acesta!”

*Exod 20.3,4. Lev. 26.1. Deut. 5.7,8. **Deut. 4.19.

13. Domnul a înștiințat pe Israel și Iuda prin toți prorocii Lui, prin toți văzătorii* și le-a zis: „Întoarceți-vă** de la căile voastre cele rele și păziți poruncile și rânduielile Mele, urmând în totul Legea pe care am dat-o părinților voștri și pe care v-am trimis-o prin robii Mei prorocii.”

*1 Sam. 9.9. **Jer. 18.11; 25.5; 35.15.

14. Dar ei n-au ascultat, și-au înțepenit* grumazul, ca și părinții lor, care nu crezuseră în Domnul Dumnezeuul lor.
*Deut. 31.27. Prov. 29.1.

15. N-au vrut să știe de legile Lui, de legământul* pe care-l făcuse cu părinții lor și de înștiințările pe care li le dăduse. S-au luat după lucruri de nimic**, și ei înșiși n-au fost decât[†] nimic, și după neamurile în mijlocul cărora trăiau, măcar că Domnul le poruncise să nu^{††} se ia după ele.

*Deut. 29.25. **Deut. 32.21. 1 Împ. 16.13. 1 Cor. 8.4. †Ps. 115.8. Rom. 1.21. ††Deut. 12.30,31.

16. Au părăsit toate poruncile Domnului Dumnezeuului lor, și-au făcut* viței turnați, au făcut idoli de ai Astartei**, s-au închinat înaintea întregii oștiri a cerurilor și au slujit[†] lui Baal.

*Exod 32.8. 1 Împ. 12.28. **1 Împ. 14.15,23; 15.13; 16.33. †1 Împ. 16.31; 22.53. Cap. 11.18.

17. Au trecut* prin foc pe fiii și fiicele lor, s-au dedat la** ghicire și vrăjitorii și s-au vândut[†] ca să facă ce este rău înaintea Domnului, mâniindu-L.

*Lev. 18.21. Cap. 16.3. Ezech. 23.37. **Deut. 18.10. †1 Împ. 21.20.

18. De aceea Domnul S-a mâniat foarte tare împotriva lui Israel, și i-a îndepărtat de la fața Lui. — N-a rămas* decât seminția lui Iuda:

*1 Împ. 11.13,32.

19. și chiar Iuda* nu păzise poruncile Domnului Dumnezeuului lui, ci se luase după obiceiurile rânduite de Israel. —

*Jer. 3.8.

20. Domnul a lepădat tot neamul lui Israel; i-a smerit, i-a dat* în mâinile jefuitorilor și a sfârșit prin a-i izgoni dinaintea feței Lui.

*Cap. 13.3; 15.29.

21. Căci Israel* se dezlipise de casa lui David și făcuseră împărat** pe Ieroboam, fiul lui Nebat, care-i abătuse de la Domnul și făcuse pe Israel să săvârșească un mare păcat.

*1 Împ. 11.11,31. **1 Împ. 12.20,28.

22. Copiii lui Israel se dăduseră la toate păcatele pe care le făcuse Iero-boam; nu s-au abătut de la ele,

23. până ce Domnul a izgonit pe Israel dinaintea Lui, cum* vestise prin toți slujitorii Săi proroci. Și Israel a fost** dus în robie, departe de țara lui, în Asiria, unde a rămas până în ziua de azi.

*1 Împ. 14.16. **Vers. 6.

Samaritenii

24. Împăratul Asiriei a adus* oameni din Babilon, din** Cuta, din Ava[†], din Hamat și din Sefarvaim și i-a așezat în cetățile Samariei în locul copiilor lui Israel. Au pus stăpânire pe Samaria și au locuit în cetățile ei.

*Ezra 4.2,10. **Vers. 30. †Cap. 18.34.

25. Când au început să locuiască aici, nu se temeau de Domnul, și Domnul a trimis împotriva lor niște lei care-i omorau.

26. Atunci au spus împăratului Asiriei: „Neamurile pe care le-ai strămutat și le-ai așezat în cetățile Samariei nu cunosc felul în care să slujească Dumnezeuului țării, și El a trimis împotriva lor niște lei care le omoară, pentru că nu cunosc felul în care trebuie să slujească Dumnezeuului țării.”

27. Împăratul Asiriei a dat următoarea poruncă: „Trimiteți pe unul din preoții pe care i-ați luat de acolo în robie; să plece să se așeze acolo și să le învețe felul în care să slujească Dumnezeuului țării.”

28. Unul din preoții care fuseseră luați robi din Samaria a venit de s-a așezat la Betel și le-a învățat cum să se teamă de Domnul.

29. Dar neamurile și-au făcut fiecare dumnezeii săi în cetățile pe care le locuiau și i-au așezat în templele idolești din înălțimile zidite de samariteni.

30. Oamenii din Babilon* au făcut pe Sucot-Benot, oamenii din Cut au făcut pe Nergal, cei din Hamat au făcut pe Așima,

*Vers. 24.

31. cei din Ava* au făcut pe Nibhaz și Tartac; cei din Sefarvaim își ardeau** copiii în foc în cinstea lui Adramelec și Anamelec, dumnezeii din Sefarvaim.

*Ezra 4.9. **Lev. 18.21. Deut. 12.31.

32. Totodată se închinau și Domnului și și-au făcut preoți ai înălțimilor, luați* din tot poporul: preoții aceștia aduceau pentru ei jertfe în templele din înălțimi.

*1 Împ. 12.31.

33. Astfel se închinau* Domnului, dar slujeau în același timp și dumnezeilor lor, după obiceiul neamurilor de unde fuseseră mutați.

*Jer. 1.5.

34. Până în ziua de astăzi își urmează ei obiceiurile de la început: nu se închină Domnului și nu se țin nici de legile și rânduielile lor, nici de legile și poruncile date de Domnul copiilor lui Iacov, căruia i-a pus numele* Israel.

*Gen. 32.28; 35.10. 1 Împ. 11.31.

35. Domnul făcuse legământ cu ei și le dăduse porunca aceasta: „Să nu vă temeți* de alți dumnezei; să nu vă închinați** înaintea lor, să nu le slujiți și să nu le aduceți jertfe.

*Jude. 6.10. **Exod 20.5.

36. Ci să vă temeți de Domnul, care v-a scos din țara Egiptului cu o mare putere și cu brațul întins*; înaintea Lui să** vă închinați și Lui să-I aduceți jertfe.

*Exod 6.6. **Deut. 10.20.

37. Să păziți și să împliniți* întotdeauna învățăturile, rânduielile, Legea și poruncile pe care vi le-a scris El și să nu vă temeți de alți dumnezei.

*Deut. 5.32.

38. Să nu* uitați legământul pe care l-am făcut cu voi și să nu vă temeți de alți dumnezei.

*Deut. 4.23.

39. Ci să vă temeți de Domnul Dumnezeu vostru; și El vă va izbăvi din mâna tuturor vrăjmașilor voștri.”

40. Ei n-au ascultat și au urmat obiceiurile lor de la început.

41. Neamurile acestea* se temeau de

Domnul, și slujeau și chipurilor lor cioplite; și copiii lor și copiii copiilor lor fac până în ziua de azi ce au făcut părinții lor. *Vers. 32,33.

CEI DIN URMĂ ÎMPĂRAȚI AI LUI IUDA, DE LA EZECHIA PÂNĂ LA NIMICIREA ÎMPĂRĂȚIEI LUI IUDA

(Capitolele 18-25. 2 Cronici 29-36. Ieremia 3.8-10. Amos 2.4,5. Țefania 3.1-4.)

Ezechia, împăratul lui Iuda

18 1. În al treilea an al lui Osea, fiul lui Ela, împăratul lui Israel, a început să domnească Ezechia*, fiul lui Ahaz, împăratul lui Iuda.

*2 Cron. 28.27; 29.1. Mat. 1.9.

2. Avea douăzeci și cinci de ani când a ajuns împărat și a domnit douăzeci și nouă de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Abi*, fata lui Zaharia.

*2 Cron. 29.1.

3. El a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său David.

4. A îndepărtat* înălțimile, a sfărâmat stâlpii idolești, a tăiat Astartele și a sfărâmat în bucăți șarpele** de aramă pe care-l făcuse Moise, căci copiii lui Israel arseseră până atunci tămâie înaintea lui: îl numeau Nehuștan.

*2 Cron. 31.1. **Num. 21.9.

5. El și-a pus* încrederea în Domnul Dumnezeu lui Israel; și dintre toți împărații lui Iuda, care au venit după el sau care au fost înainte de el, n-a fost** nici unul ca el.

*Cap. 19.10. Iov 13.15. Ps. 13.5. **Cap. 23.25.

6. El s-a* alipit de Domnul, nu s-a abătut de la El și a păzit poruncile pe care le dăduse lui Moise, Domnul.

*Deut. 10.20. Ios. 23.8.

7. Și Domnul* a fost cu Ezechia, care a izbutit** în tot ce a făcut. El s-a răsculat* împotriva împăratului Asiriei și nu i-a mai fost supus.

*2 Cron. 15.2. **1 Sam. 18.5,14. Ps. 60.12. †Cap. 16.7.

8. A bătut* pe filistenii până la Gaza și le-a pustit ținutul, de la toate turnurile** de pază până la cetățile întărite. *1 Cron. 4.41. Isa. 14.29. **Cap. 17.9.

Luarea Samariei de asirieni

9. În al* patrulea an al împăratului Ezechia, care era al șaptelea an al lui Osea, fiul lui Ela, împăratul lui Israel, Salmanasar, împăratul Asiriei,

s-a suit împotriva Samariei și a împresurat-o. *Cap. 17.3.

10. După trei ani a luat-o, în al șaselea an al lui Ezechia, care era al nouălea* an al lui Osea, împăratul lui Israel: atunci a fost luată Samaria.

*Cap. 17.6.

11. Împăratul* Asiriei a dus pe Israel rob în Asiria și i-a așezat la Halah** și Habor, lângă râul Gozan și în cetățile mezilor, *Cap. 17.6. **1 Cron. 5.26.

12. Pentru că n-ascultaseră* de glasul Domnului Dumnezeuului lor și căl-caseră legământul Lui; pentru că nici n-ascultaseră, nici nu împliniseră tot ce poruncise Moise, robul Domnului.

*Cap. 17.7. Dan. 9.6,10.

Năvălirea lui Sanherib

13. În al* paisprezecelea an al împăratului Ezechia, Sanherib, împăratul Asiriei, s-a suit împotriva tuturor cetăților întărite din Iuda și a pus stăpânire pe ele. *2 Cron. 32.1, etc. Isa. 36.1, etc.

14. Ezechia, împăratul lui Iuda, a trimis să spună împăratului Asiriei la Lachis: „Am greșit! Depărtează-te de mine. Ce vei pune asupra mea voi purta.“ Și împăratul Asiriei a cerut lui Ezechia, împăratul lui Iuda, trei sute de talanți de argint și treizeci de talanți de aur.

15. Ezechia* a dat tot argintul care se afla în Casa Domnului și în vistierie casei împăratului. *Cap. 16.8.

16. Atunci a luat Ezechia, împăratul lui Iuda, și a dat împăratului Asiriei aurul cu care acoperise ușile și ușorii Templului Domnului.

Împresurarea Ierusalimului

17. Împăratul Asiriei a trimis din Lachis la Ierusalim, la împăratul Ezechia, pe Tartan, Rab-Saris și pe Rabșache cu o oștire puternică. S-au suit și au ajuns la Ierusalim. Când s-au suit și au ajuns, s-au oprit la canalul de apă al iazului de sus, pe drumul* care duce în ogrorul înălbitorului. *Isa. 7.3.

18. Au chemat pe împărat; și Eliachim, fiul lui Hilchia, mai marele peste casa împăratului, s-a dus la ei cu Șebna, logofătul, și cu Ioah, fiul lui Asaf, arhivarul.

19. Rabșache le-a zis: „Spuneți lui Ezechia: „Așa vorbește marele împărat, împăratul Asiriei: „Ce este încrederea* aceasta pe care te bizui? *2 Cron. 32.10, etc.

20. Tu ai zis: „Pentru război trebuie chibzuință și putere.“ Dar acestea sunt doar vorbe în vânt. În cine, dar, ți-ai pus încrederea de te-ai răsculat împotriva mea?

21. Iată*, ai pus-o în Egipt, ai luat în ajutor trestia aceea frântă, care înțeapă și străpunge mâna oricui se sprijină pe ea: așa este faraon, împăratul Egiptului, pentru toți cei ce se încred în el. *Ezec. 29.6,7.

22. Poate că îmi veți spune: „În Domnul Dumnezeuul nostru ne încredem.“ Dar nu este El acela ale cărui înălțimi* și altare le-a îndepărtat Ezechia, zicând lui Iuda și Ierusalimului: „Să vă închinați înaintea altarului acestuia la Ierusalim“? *Vers. 4. 2 Cron. 31.1; 32.12.

23. Acum fă o învoială cu stăpânul meu, împăratul Asiriei: îți voi da două mii de cai, să vedem dacă poți din partea ta să dai atâția călăreți ca să încalece pe ei.

24. Și cum ai putea îndepărta o căpetenie din cei mai mici slujitori ai stăpânului meu? Îți pui încrederea în Egipt pentru care și călăreți.

25. De altfel, oare fără voia Domnului m-am suit eu împotriva acestui loc, ca să-l nimicesc? Domnul mi-a zis: „Sue-te împotriva țării acesteia și nimiceste-o.“

26. Eliachim, fiul lui Hilchia, Șebna și Ioah au zis lui Rabșache: „Vorbește robilor tăi în limba aramaică, fiindcă o înțelegem; nu ne vorbi în limba iudaică, în auzul poporului de pe zid.“

27. Rabșache le-a răspuns: „Oare stăpânului tău și ție m-a trimis stăpânul meu să spun aceste vorbe? Oare nu acestor oameni care stau pe zid să-și mănânce balega și să-și bea udul cu voi?“

28. Atunci Rabșache, înaintând, a strigat cu glas tare în limba iudaică și a zis: „Ascultați cuvântul marelui împărat, împăratul Asiriei!“

29. Așa vorbește împăratul: „Să nu vă înșele* Ezechia, căci nu va putea să vă izbăvească din mâna mea. *2 Cron. 32.15.

30. Să nu vă faceți Ezechia să vă încredeți în Domnul, zicând: „Domnul ne va izbăvi, și cetatea aceasta nu va fi dată în mâinile împăratului Asiriei.“

31. N-ascultați de Ezechia; căci așa vorbește împăratul Asiriei: „Faceți pace cu mine, supuneți-vă mie, și fiecare din voi va mânca din via lui și

din smochinul lui, fiecare va bea apă din fântâna lui,

32. până voi veni și vă voi duce într-o țară ca a voastră, într-o țară cu grâu* și cu vin, o țară cu pâine și vii, o țară cu măslini de untdelemn și miere, și veți trăi și nu veți muri. N-ascultați, dar, de Ezechia, care vă amăgește zicând: „Domnul ne va izbăvi.“ *Deut. 8.7,8.

33. Oare dumnezeii* neamurilor au izbăvit ei fiecare țara lui din mâna împăratului Asiriei?

*Cap. 19.12. 2 Cron. 32.14. Isa. 10.10,11.

34. Unde* sunt dumnezeii Hamatului și Arpadului? Unde sunt dumnezeii Sefarvaimului, Henei și** Ivei? Au izbăvit ei Samaria din mâna mea?

*Cap. 19.13. **Cap. 17.24.

35. Care dintre toți dumnezeii acestor țări și-au izbăvit țara din mâna mea, pentru ca și Domnul* să izbăvească Ierusalimul din mâna mea?“ *Dan. 3.15.

36. Poporul a tăcut și nu i-a răspuns o vorbă; căci împăratul dăduse porunca aceasta: „Să nu-i răspundeți.“

37. Și Eliachim, fiul lui Hilchia, căpetenia casei împăratului, Șebna, logofătul, și Ioah, fiul lui Asaf, scriitorul, au venit la Ezechia cu hainele sfășiate* și i-au spus cuvintele lui Rabșache. *Isa. 33.7.

Ierusalimul scăpat

19 1. Când a auzit împăratul Ezechia* lucrul acesta, și-a sfășiat hainele, s-a acoperit cu un sac și s-a dus în Casa Domnului. *Isa. 37.1, etc.

2. A trimis pe Eliachim, căpetenia casei împăratului, pe Șebna, logofătul, și pe preoții cei mai bătrâni, acoperiți cu saci, la prorocul* Isaia, fiul lui Amoț. *Luca 3.4.

3. Și i-au zis: „Așa vorbește Ezechia: „Ziua aceasta este o zi de necaz, de pedeapsă și de ocară; căci copiii sunt aproape să iasă din pântecele mamei, și nu este putere pentru naștere.

4. Poate* că Domnul Dumnezeuul tău a auzit toate cuvintele lui Rabșache, pe care l-a trimis împăratul** Asiriei, stăpânul său, să batjocorească pe Dumnezeu cel viu, și poate că Domnul Dumnezeuul tău îl va pedepsi* pentru cuvintele pe care le-a auzit. Înălță, dar, o rugăciune pentru ceilalți care au mai rămas.“ *2 Sam. 16.12. **Cap. 18.35. †Ps. 50.21.

5. Slujitorii împăratului Ezechia s-au dus, dar, la Isaia.

6. Și Isaia* le-a zis: „Iată ce să spuneți

stăpânului vostru: „Așa vorbește Domnul: „Nu te speria de cuvintele pe care le-ai auzit și prin care M-au batjocorit slujitorii** împăratului Asiriei.

7. Voi pune în el un duh* care îl va face ca, la auzul unei vești pe care o va primi, să se întoarcă în țara lui; și-l voi face să cadă ucis de sabie în țara lui.“

8. Rabșache, plecând, a găsit pe împăratul Asiriei luptând împotriva Libnei, căci aflase de plecarea lui din* Lachis.

9. Atunci împăratul Asiriei a primit o veste* cu privire la Tirhaca, împăratul Etiopiei. I s-a spus: „Iată că acela a pornit cu război împotriva ta.“ Și împăratul Asiriei a trimis soli din nou lui Ezechia, zicând:

10. „Așa să vorbiți lui Ezechia, împăratul lui Iuda: „Să nu te înșele Dumnezeu tău în care* te încrezi, zicând: „Ierusalimul nu va fi dat în mâinile împăratului Asiriei.“

11. Iată, ai auzit ce au făcut împărații Asiriei tuturor țărilor și cum le-au nimicit; și tu, să fii izbăvit!?

12. Dumnezeii* neamurilor pe care le-au nimicit părinții mei au izbăvit ei pe Gozan, Haran, Rețef și pe fiii lui** Eden din Telasar?

13. Unde* este împăratul Hamatului, împăratul Arpadului și împăratul cetății Sefarvaimului, Henei și Ivei?“

14. Ezechia* a luat scrisoarea din mâna solilor și a citit-o. Apoi s-a suit la Casa Domnului și a întins-o înaintea Domnului,

15. căruia i-a făcut următoarea rugăciune: „Doamne Dumnezeu lui Israel care șezi* pe heruvimi! Tu** ești singurul Dumnezeu al tuturor împărățiilor pământului! Tu ai făcut cerurile și pământul.

16. Doamne, pleacă-Ți* urechea și ascultă! Doamne, deschide-Ți** ochii și privește. Auzi cuvintele lui Sanherib, care a trimis-ț pe Rabșache să batjocorească pe Dumnezeu cel viu.

17. Da, Doamne, este adevărat că împărații Asiriei au nimicit neamurile și le-au pustiit țările

18. și că au aruncat în foc pe dumnezeii lor; dar ei nu erau dumnezei, ci erau

lucrări* făcute de mâna omului, erau lemn și piatră; și i-au nimicit.

19. Acum, Doamne Dumnezeul nostru, izbăvește-ne din mâna lui Sanherib, ca să știe toate împărățiile* pământului că numai Tu ești Dumnezeu, Doamne!“

20. Atunci Isaia, fiul lui Amoț, a trimis să spună lui Ezechia: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu lui Israel: „Am auzit* rugăciunea* pe care Mi-ai făcut-o cu privire la Sanherib, împăratul Asiriei.

21. Iată cuvântul pe care l-a rostit Domnul împotriva lui:

„Fecioara, fiica* Sionului, te disprețuiește și râde de tine; fata Ierusalimului dă** din cap după tine.

22. Pe cine ai batjocorit și ai ocărât tu? Împotriva cui ai ridicat glasul? Și împotriva cui ți-ai ridicat ochii?

23. Prin solii* tăi ai batjocorit pe Domnul și ai zis:

„Cu** mulțimea carelor mele am suit vârful munților, coastele Libanului!

Voi tăia cei mai înalți cedri ai lui, cei mai frumoși chiparoși ai lui și voi atinge creasta lui cea mai înaltă, pădurea lui care este ca o grădină de poame;

24. am săpat și am băut ape străine, și voi seca cu talpa picioarelor mele toate râurile Egiptului.“

25. N-ai auzit că Eu de mult am pregătit aceste lucruri* și că le-am hotărât din vremurile vechi? Acum însă am îngăduit să se împlinescă și să prefaci** cetăți întărite în mormane de dărâmaturi.

26. Locuitorii lor sunt neputincioși, îngroziți și înmărmuriți; au ajuns ca iarba* de pe câmp și ca verdeța fragedă,

ca iarba de pe acoperișuri și ca grâul care se usucă înainte de a-i da spicul.

27. Dar știi* când stai jos, când ieși și când intri și când ești furios împotriva Mea. și când ești furios împotriva Mea.

28. Pentru că ești furios împotriva Mea și pentru că trufia ta a ajuns până la urechile Mele,

de aceea voi pune belciugul* Meu în nările tale

și zăbala Mea între buzele tale, și te voi face să te întorci pe drumul** pe care ai venit.

29. Acesta să-ți fie* semnul: Anul acesta veți mânca ce crește de la sine,

și al doilea an ce va răsări din rădăcinile rămase; dar în al treilea an veți semăna, veți secera,

veți sădi vii și veți mânca din rodul lor.

30. Rămășița* din casa lui Iuda, ce va mai rămâne, va prinde iarăși rădăcini dedesubt, și deasupra va da rod.

31. Căci din Ierusalim va ieși o rămășiță, și din muntele Sionului cei scăpați.

32. De aceea, așa vorbește Domnul asupra împăratului Asiriei:

„Nu va intra în cetatea aceasta, nici nu va arunca săgeți în ea, nu va sta înaintea ei cu scuturi și nu va ridica întărituri de șanțuri împotriva ei.

33. Se va întoarce pe drumul pe care a venit și nu va intra în cetatea aceasta, zice Domnul.

34. Căci Eu voi ocroti* cetatea aceasta ca s-o mântuiesc, din pricina Mea și din pricina robului** Meu David.“

35. În noaptea* aceea, a ieșit îngerul Domnului și a ucis în tabăra asirienilor o sută optzeci și cinci de mii de oameni. Și când s-au sculat dimineața, iată că toți erau niște trupuri moarte.

36. Atunci Sanherib, împăratul Asiriei, și-a ridicat tabăra, a plecat și s-a întors; și a locuit la Ninive*.

37. Și, pe când se închina în casa dumnezeului său, Nisroc, Adramelec* și Șarețer, fiii săi, l-au** ucis cu sabia și au fugit în țara Ararat. Și, în locul lui, a domnit fiul său Esar-Hadon†.

Boala și însănătoșirea lui Ezechia

20. 1. În vremea* aceea, Ezechia a fost bolnav pe moarte. Prorocul Isaia, fiul lui Amoț, a venit la el și i-a zis: „Așa vorbește Domnul:

„Rânduiește ce ai de rânduit casei tale, căci vei muri și nu vei mai trăi.“

2. Ezechia s-a întors cu fața la perete și a făcut Domnului următoarea rugăciune:

3. „Doamne, adu-Ți* aminte că am umblat** înaintea feței Tale cu credincioșie și curăție de inimă și am făcut ce este bine înaintea Ta!“ Și Ezechia a vărsat multe lacrimi.

4. Isaia, care ieșise, n-ajunsesse încă în curtea din mijloc, când cuvântul Domnului i-a vorbit astfel:

5. „Întoarce-te și spune lui Ezechia, căpetenia* poporului Meu: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu tatălui tău David: „Ți-am auzit** rugăciunea și ți-am văzut lacrimile†. Iată că te voi face sănătos; a treia zi, te vei sui la Casa Domnului.

6. Voi mai adăuga cincisprezece ani la zilele tale. Te voi izbăvi, pe tine și cetatea aceasta, din mâna împăratului Asiriei și voi ocroti* cetatea aceasta, din pricina Mea și din pricina robului Meu David.“

7. Isaia* a zis: „Luați o turță de smochine.“ Au luat-o și au pus-o pe umflătură. Și Ezechia s-a vindecat.

8. Ezechia zisese lui Isaia: „După care semn* voi cunoaște că mă va vindeca Domnul și că mă voi sui a treia zi la Casa Domnului?“

9. Și Isaia a zis: „Iată, din partea Domnului, semnul* după care vei cunoaște că Domnul va împlini cuvântul pe care l-a rostit: „Cum vrei: să treacă umbra peste zece trepte înainte sau să dea înapoi cu zece trepte?“

10. Ezechia a răspuns: „Nu este mare lucru ca umbra să treacă înainte peste zece trepte; ci mai bine să se dea înapoi cu zece trepte.“

11. Atunci Isaia, prorocul, s-a rugat Domnului, și Domnul a dat cu zece* trepte înapoi umbra din locul în care se coborâse pe cadranul soarelui lui Ahaz.

Fudulia lui Ezechia

12. În același* timp, Berodac-Baladan, fiul lui Baladan, împăratul Babilonului, a trimis o scrisoare și un dar

lui Ezechia, căci auzise de boala lui Ezechia. ^{*Isa. 39.1, etc.}

13. Ezechia a ascultat* pe soli și le-a arătat locul unde erau lucrurile lui de preț, argintul și aurul, mirodeniile și untdelemnul cel scump, casa lui cu arme și tot ce se afla în vistierile lui: n-a fost nimic pe care să nu li-l fi arătat Ezechia în casa lui și în toate moștile lui. ^{*2 Cron. 32.27,31.}

14. Prorocul Isaia a venit în urmă la împăratul Ezechia și i-a zis: „Ce au zis oamenii aceia și de unde au venit la tine?” Ezechia a răspuns: „Au venit dintr-o țară depărtată, din Babilon.”

15. Isaia a mai zis: „Ce au văzut în casa ta?” Ezechia a răspuns: „Au văzut* tot ce este în casa mea: n-a fost nimic în vistieriile mele pe care să nu li-l fi arătat.” ^{*Vers. 13.}

16. Atunci Isaia a zis lui Ezechia: „Ascultă cuvântul Domnului!

17. „Iată că vor veni vremuri când vor duce în Babilon* tot ce este în casa ta și ce au strâns părinții tăi până în ziua de azi; nu va rămâne nimic – zice Domnul. –

^{*Cap. 24.13; 25.13. Ier. 27.21,22; 52.17.}
18. Și vor* lua din fiii tăi, care vor ieși din tine, pe care-i vei naște, și-i vor face fameni slujitori în casa împăratului Babilonului.” ^{*Cap. 24.12. 2 Cron. 33.11.}

19. Ezechia a răspuns lui Isaia: „Cuvântul Domnului, pe care l-ai rostit, este* bun.” Și a adăugat: „Căci va fi pace și liniște în timpul vieții mele!” ^{*1 Sam. 3.18. Iov 1.21. Ps. 39.9.}

20. Celelalte* fapte ale lui Ezechia, toate isprăvile lui și cum a făcut iazul** și canalul de apă și a adus apele† în cetate nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda? ^{*2 Cron. 32.32. **Neem. 3.16. †2 Cron. 32.30.}

21. Ezechia* a adormit cu părinții săi. Și în locul lui a domnit fiul său Manase. ^{*2 Cron. 32.33.}

Manase, împăratul lui Iuda

21 1. Manase avea doisprezece* ani când a ajuns împărat, și a domnit cincizeci și cinci de ani la Ierusalim. Mama sa se numea Heffiba. ^{*2 Cron. 33.1, etc.}

2. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, după urâciunile* neamurilor pe care le izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel. ^{*Cap. 16.3.}

3. El a zidit din nou înălțimile pe

care* le dărmase tatăl său, Ezechia, a ridicat altare lui Baal, a făcut un idol al Astarteei, cum făcuse Ahab**, împăratul lui Israel, și s-a închinat† înaintea întregii oștiri a cerurilor și i-a slujit. ^{*Cap. 18.4. **1 Împ. 16.32,33. †Deut. 4.19; 17.3. Cap. 17.16.}

4. A* zidit astfel altare în Casa Domnului, măcar că Domnul spusese: „În Ierusalim** Îmi voi pune Numele.” ^{*Ier. 32.34. **2 Sam. 7.13. 1 Împ. 8.29; 9.3.}

5. A zidit altare întregii oștiri a cerurilor în cele două curți ale Casei Domnului.

6. Și-a* trecut pe fiul său prin foc; se îndeletnicea cu ghicirea** și vrăjitoria, și a ținut la el oameni care chemau duhurile și ghiceau viitorul. A făcut din ce în ce mai mult ce este rău înaintea Domnului, mâniindu-L. ^{*Lev. 18.21; 20.2. Cap. 16.3; 17.17. **Lev. 19.26,31. Deut. 18.10,11. Cap. 17.17.}

7. A pus idolul Astarteei, pe care-l făcuse, în Casa despre care Domnul spusese lui David și fiului său Solomon: „În Casa* aceasta și în Ierusalim, pe care l-am ales din toate semințiile lui Israel, vreau să pun pentru totdeauna Numele Meu.” ^{*2 Sam. 7.13. 1 Împ. 8.29; 9.3. Cap. 23.27. Ps. 132.13,14. Ier. 32.34.}

8. Nu voi* mai muta piciorul lui Israel afară din țara pe care am dat-o părinților lui, numai să aibă grijă să împlinească tot ce le-am poruncit și toată Legea pe care le-a dat-o robul Meu Moise.” ^{*2 Sam. 7.10.}

9. Dar ei n-au ascultat; și Manase a fost pricina pentru* care s-au rățăcit și au făcut rău mai mult decât neamurile pe care le nimicise Domnul dinaintea copiilor lui Israel. ^{*Prov. 29.12.}

10. Atunci Domnul a vorbit astfel prin robii Săi prorocii:

11. „Pentru că* Manase, împăratul lui Iuda, a săvârșit aceste urâciuni, pentru că a făcut mai** rău decât tot ce făcuseră înaintea lui amoriții și pentru că a făcut† și pe Iuda să păcătuiască prin idolii lui, ^{*Cap. 23.26,27; 24.3,4. Ier. 15.4. **1 Împ. 21.26. †Vers. 9.}

12. iată ce zice Domnul Dumnezeuul lui Israel: „Voi aduce peste Ierusalim și peste Iuda nenorociri care vor asurzi* urechile oricui va auzi vorbindu-se de ele.” ^{*1 Sam. 3.11. Ier. 19.3.}

13. Voi întinde asupra Ierusalimului frânghia*, ca asupra Samariei, și cum-păna, ca asupra casei lui Ahab; și voi curăța Ierusalimul, ca o farfurie, care

se curăță și se răstoarnă cu fața în jos, după ce a fost curățată. ^{*Isa. 34.11. Plân. 2.8. Amos 7.7,8.}

14. Voi părăsi rămășița moștenirii Mele și-i voi da în mâinile vrăjmașilor lor; și vor ajunge de jaful și prada tuturor vrăjmașilor lor,

15. pentru că au făcut ce este rău înaintea Mea și M-au mâniat din ziua când au ieșit părinții lor din Egipt până în ziua de azi!“

16. Manase* a vărsat de asemenea mult sânge nevinovat, până acolo încât a umplut Ierusalimul de la un capăt la altul, afară de păcatele pe care le-a săvârșit și în care a târât și pe Iuda, făcând ce este rău înaintea Domnului. ^{*Cap. 24.4.}

17. Celelalte* fapte ale lui Manase, tot ce a făcut el și păcatele la care s-a datat nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda? ^{*2 Cron. 33.11-19.}

18. Manase a adormit* cu părinții săi și a fost îngropat în grădina casei, în grădina lui Uza. Și, în locul lui, a domnit fiul său Amon. ^{*2 Cron. 33.20.}

Amon, împăratul lui Iuda

19. Amon avea douăzeci și doi* de ani când a ajuns împărat și a domnit doi ani la Ierusalim. Mama sa se chema Meșulemet, fata lui Haruț din Iotba. ^{*2 Cron. 33.21-23.}

20. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, cum* făcuse tatăl său, Manase; ^{*Vers. 2, etc.}

21. a umblat în toată calea în care umblase tatăl său, a slujit idolilor cărora slujise și tatăl său și s-a închinat înaintea lor;

22. a părăsit* pe Domnul Dumnezeuul părinților săi și n-a umblat în calea Domnului. ^{*1 Împ. 11.33.}

23. Slujitorii lui Amon au uneltit* împotriva lui și au omorât pe împărat în casa lui. ^{*2 Cron. 33.24,25.}

24. Dar poporul țării a lovit pe toți cei ce uneltiseră împotriva împăratului Amon; și poporul țării a pus împărat, în locul său, pe fiul său Iosia.

25. Celelalte fapte ale lui Amon și ce a făcut el nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

26. L-au îngropat în mormântul său, în grădina lui Uza. Și, în locul lui, a domnit fiul său Iosia.

Iosia, împăratul lui Iuda

22 1. Iosia avea opt* ani când s-a făcut împărat, și a domnit treizeci și unu de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Iedida, fata lui Adai din Boțcat**.

2. El a făcut ce este bine înaintea Domnului și a umblat în toată calea tatălui său David; nu* s-a abătut de la ea nici la dreapta, nici la stânga. ^{*2 Cron. 34.1. **Jos. 15.39.}

3. În anul* al optsprezecelea al împăratului Iosia, împăratul a trimis în Casa Domnului pe Șafan, logofătul, fiul lui Ațalia, fiul lui Meșulam. El i-a zis: ^{*Deut. 5.32.}

4. „Suie-te la marele preot Hilchia și spune-i să strângă argintul adus* în Casa Domnului, pe care l-au primit de la popor cei ce păzesc** pragul. ^{*2 Cron. 34.8, etc.}

5. Să se dea argintul acesta în mâinile* meșterilor însărcinați cu lucrarea în Casa Domnului. Și să-l dea celor ce lucrează la dregerea stricăciunilor Casei Domnului, ^{*Cap. 12.11,12,14.}

6. anume: dulgherilor, zidarilor și pietrarilor, pentru cumpărăturile de lemn și de pietre cioplite, trebuitoare pentru dregerea stricăciunilor Casei.

7. Dar să* nu li se ceară socoteala de argintul dat în mâinile lor, căci ei lucrează constint.“ ^{*Cap. 12.15.}

Cartea Legii găsită

8. Atunci marele preot Hilchia a zis lui Șafan, logofătul: „Am găsit* cartea Legii în Casa Domnului.” Și Hilchia a dat cartea lui Șafan, și Șafan a citit-o. ^{*Deut. 31.24, etc. 2 Cron. 34.14, etc.}

9. Apoi logofătul Șafan s-a dus să dea socoteală împăratului și a zis: „Slujitorii tăi au strâns argintul care se afla în Casă și l-au dat în mâinile meșterilor însărcinați cu facerea lucrării în Casa Domnului.”

10. Șafan, logofătul, a mai spus împăratului: „Preotul Hilchia mi-a dat o carte.” Și Șafan a citit-o înaintea împăratului.

11. Când a auzit împăratul cuvintele din cartea Legii, și-a sfâșiat hainele.

12. Și împăratul a dat porunca aceasta preotului Hilchia, lui Ahicam, fiul lui Șafan, lui Abcor*, fiul lui Mica, lui Șafan, logofătul, și lui Asaia, slujitorul împăratului: ^{*2 Cron. 34.20.}

13. „Duceți-vă și întrebați pe Domnul

pentru mine, pentru popor și pentru Iuda, cu privire la cuvintele cărții acesteia care s-a găsit; căci mare este mânia* Domnului care s-a aprins împotriva noastră, pentru că părinții noștri n-au ascultat de cuvintele cărții acesteia și n-au împlinit tot ce ne este poruncit în ea.“
*Deut. 29.27.

14. Preotul Hilchia, Ahicam, Acbor, Șafan și Asaia, s-au dus la prorocița Hulda, nevasta lui Șalum, fiul lui Ticva*, fiul lui Harhas, păzitorul veșmintelor. Ea locuia la Ierusalim, în cealaltă mahala a cetății. După ce i-au vorbit,
*2 Cron. 34.22.

15. ea le-a zis: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu lui Israel: „Spuneți omului care v-a trimis la mine:

16. „Așa vorbește Domnul: „Iată, voi trimite nenorociri* asupra locului acestuia și asupra locuitorilor lui, după toate cuvintele cărții pe care a citit-o împăratul lui Iuda.
*Deut. 29.27. Dan. 9.11-14.

17. Pentru că M-au* părăsit și au adus tămâie altor dumnezei, mâniindu-Mă prin toate lucrările mâinilor lor, mânia Mea s-a aprins împotriva locului acestuia și nu se va stinge.“
*Deut. 29.25-27.

18. Dar să spuneți împăratului* lui Iuda care v-a trimis să întrebați pe Domnul: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu lui Israel despre cuvintele pe care le-ai auzit:
*2 Cron. 34.26, etc.

19. „Pentru că ți s-a mișcat* inima, pentru că te-ai smerit** înaintea Domnului când ai auzit ce am spus împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor lui, care vor ajunge de spaimă† și de blestem††, și pentru că ți-ai sfâșiat hainele și ai plâns înaintea Mea, și Eu am auzit – zice Domnul. –
*Ps. 51.17. Isa. 57.15. **1 Împ. 21.29. †Lev. 26.31,32. ††Ier. 26.6; 44.22.

20. De aceea, iată, te voi adăuga la părinții tăi, vei fi adăugat* în pace în mormântul tău și nu-ți vor vedea ochii toate nenorocirile pe care le voi aduce asupra locului acestuia.“

Ei au adus împăratului răspunsul acesta.
*Ps. 37.37. Isa. 57.1,2.

Nimicirea închinării la idoli

23 1. Împăratul Iosia a strâns* la el pe toți bătrânii lui Iuda și ai Ierusalimului.
*2 Cron. 34.29,30, etc.

2. Apoi s-a suit în Casa Domnului, cu toți bărbații lui Iuda și cu toți locuitorii

Ierusalimului, preoții, prorocii și tot poporul, de la cel mai mic până la cel mai mare. A citit înaintea lor toate cuvintele din cartea legământului, pe care o găsiseră în Casa* Domnului.
*Cap. 22.8.

3. Împăratul stătea* pe scaunul lui împărătesc și a făcut legământ înaintea Domnului, îndatorându-se să urmeze pe Domnul și să păzească poruncile, învățăturile și legile Lui, din toată inima și din tot sufletul lui, ca să împlinească astfel cuvintele legământului acestuia, scrise în cartea aceasta. Și tot poporul a intrat în legământ.
*Cap. 11.14,17.

4. Împăratul a poruncit marelui preot Hilchia, preoților de al doilea rând și celor ce păzeau pragul, să scoată din Templul Domnului toate scoatele care fuseseră făcute pentru Baal, pentru Astarteea* și pentru toată oștirea cerurilor: și le-a ars afară din Ierusalim, în ogoarele Chedronului, și a pus să le ducă cenușa la Betel.
*Cap. 21.3,7.

5. A izgonit pe preoții idoloilor, puși de împărații lui Iuda să ardă tămâie pe înălțimi în cetățile lui Iuda și în împrejurimile Ierusalimului, și pe cei ce aduceau tămâie lui Baal, soarelui, lunii, zodiilor și întregii oștiri* a cerurilor.
*Cap. 21.3.

6. A scos din Casa Domnului idolul Astarteii* și l-a dus afară din Ierusalim la pâraul Chedron; l-a ars la pâraul Chedron și l-a prefăcut în cenușă, iar cenușa i-a aruncat-o pe mormintele** copiilor poporului.
*Cap. 21.7. **2 Cron. 34.4.

7. A dărâmat casele sodomiților* care erau în Casa Domnului și unde** femeile împleteau corturi pentru Astarteea.
*1 Împ. 14.24; 15.12. **Ezec. 16.16.

8. A adus pe toți preoții din cetățile lui Iuda; a pângărit înălțimile unde ardeau preoții tămâie, de la Gheba* până la Beer-Șeba; și a dărâmat înălțimile de la porți, cea care era la intrarea porții lui Iosua, căpetenia cetății, și cea care era la stânga porții cetății.
*1 Împ. 15.22.

9. Totuși preoții înălțimilor* nu se suiau la altarul Domnului în Ierusalim, ci mâncau** azime în mijlocul fraților lor.
*Ezec. 44.10-14. **1 Sam. 2.36.

10. Împăratul a pângărit Tofetul* în valea** fiilor lui Hinom, ca nimeni† să nu-și mai treacă fiul sau fiica prin foc în cinstea lui Moloh.
*Isa. 30.33. Ier. 7.31; 19.6,11-13. **Ios. 15.8. †Lev. 18.21. Deut. 18.10. Ezec. 23.37,39.

11. A îndepărtat de la intrarea Casei Domnului caii, pe care împărații lui Iuda îi închinaseră soarelui, lângă odaia dregătorului Netan-Melec, care locuia în mahala; și a ars în foc carele soarelui.

12. Împăratul a dărâmat altarele de pe* acoperișul odăii de sus a lui Ahaz, pe care le** făcuseră împărații lui Iuda, și altarele pe care le făcuse Manase în cele două curți ale Casei Domnului; după ce le-a sfărâmat și le-a luat de acolo, le-a aruncat țărâna în pâraul Chedron.
*Ier. 19.13. Tef. 1.5. **Cap. 21.5.

13. Împăratul a pângărit înălțimile care erau în fața Ierusalimului, pe partea dreaptă a Muntelui Pierzării, și pe care* le zidise Solomon, împăratul lui Israel, Astarteii, urâciunea sidonienilor, lui Chemoș, urâciunea Moabului, și lui Milcom, urâciunea fiilor lui Amon.
*1 Împ. 11.7.

14. A sfărâmat* stâlpii idolești și a dărâmat Astarteile, și locul lor l-a umplut cu oase omenești.
*Exod. 23.24. Deut. 7.5,25.

15. A dărâmat și altarul de la Betel și înălțimea* făcută de Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască; a ars înălțimea și a prefăcut-o în țărână și a ars idolul Astarteii.
*1 Împ. 12.28,33.

Mormântul prorocului din Iuda

16. Iosia, întorcându-se și văzând mormintele care erau acolo în munte, a trimis să ia oasele din morminte, și le-a ars pe altar, și l-a pângărit, după cuvântul* Domnului, rostit prin omul lui Dumnezeu, care vestise aceste lucruri.
*1 Împ. 13.2.

17. El a zis: „Ce este mormântul acesta pe care-l văd?“ Oamenii din cetate i-au răspuns: „Este mormântul* omului lui Dumnezeu, care a venit din Iuda și a strigat împotriva altarului din Betel lucrurile acestea pe care le împlinești tu.“
*1 Împ. 13.1,30.

18. Și el a zis: „Lăsați-l; nimeni să nu-i miște oasele!“ Astfel, au păstrat oasele lui împreună cu ale prorocului* care venise din Samaria.
*1 Împ. 13.31.

19. Iosia a mai înlăturat toate templele idolești ale înălțimilor care se aflau în cetățile* Samariei și pe care le făcuseră împărații lui Israel ca să mânia pe Domnul; a făcut cu ele întocmai cum făcuse în Betel.
*2 Cron. 34.6,7.

20. A înjunghiat* pe altare** pe toți preoții înălțimilor, care erau acolo, și a ars pe ele oase† de oameni. Apoi s-a întors la Ierusalim.
*1 Împ. 13.2.

**Exod. 22.20. 1 Împ. 18.40. Cap. 11.18. †2 Cron. 34.5.

Prăznuirea Paștilor

21. Împăratul a dat următoarea poruncă întregului popor: „Prăznuți* Paștile în cinstea Domnului Dumnezeului vostru cum** este scris în această carte a legământului.“

*2 Cron. 35.1. **Exod. 12.3. Lev. 23.5. Num. 9.2. Deut. 16.2.

22. Paști ca acesta nu* se prăznuise din vremea când judecau judecătorii pe Israel și în tot timpul împăraților lui Israel și împăraților lui Iuda.
*2 Cron. 35.18,19.

23. Ci abia în al optsprezecelea an al împăratului Iosia s-a prăznuit acest Paști în cinstea Domnului, la Ierusalim.

24. Mai mult, Iosia a stărpit pe cei ce chemau* duhurile, pe cei ce spuneau viitorul, terafimii, idoli și toate urâciunile care se vedeau în țara lui Iuda și la Ierusalim, ca să împlinească astfel cuvintele Legii**, scrise în cartea pe care o găsisse preotul Hilchia în Casa Domnului.

*Cap. 21.6. **Lev. 19.31; 20.27. Deut. 18.11.

25. Înainte de Iosia*, n-a fost nici un împărat care să se întoarcă la Domnul, ca el, din toată inima, din tot sufletul și din toată puterea lui, întocmai după toată Legea lui Moise; și chiar după el, n-a fost nici unul ca el.
*Cap. 18.5.

26. Totuși Domnul nu S-a întors din iușimea mâniei Lui celei mari de care era aprins împotriva lui Iuda, din pricina* tuturor celor ce făcuse Manase ca să-L mânia.
*Cap. 21.11,12; 24.3,4. Ier. 15.4.

27. Și Domnul a zis: „Voi lepăda și pe Iuda dinaintea Mea, cum am lepădat* pe Israel, și voi lepăda cetatea aceasta a Ierusalimului, pe care o alesesem, și casa despre care ziseseam: „Acolo va fi Numele** Meu.“

*Cap. 17.18,20; 18.11; 21.13. **1 Împ. 8.29; 9.3. Cap. 21.4,7.

28. Celelalte fapte ale lui Iosia și tot ce a făcut el nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

29. Pe vremea* sa, Faraon Neco, împăratul Egiptului, s-a suit împotriva împăratului Asiriei, la râul Eufratului. Împăratul Iosia i-a ieșit înainte; și faraon l-a omorât la Meghido**, cum† l-a văzut.
*2 Cron. 35.20. **Zah. 12.11. †Cap. 14.8.

30. Slujitorii* lui I-au luat mort într-un car; I-au adus din Meghido la Ierusalim și I-au îngropat în mormântul său. Și poporul** țării a luat pe Ioahaz, fiul lui Iosia: ei I-au uns și I-au făcut împărat în locul tatălui său.

*2 Cron. 35.24. **2 Cron. 36.1.

Ioahaz, împăratul lui Iuda

31. Ioahaz avea douăzeci și trei de ani când s-a făcut împărat și a domnit trei luni la Ierusalim. Mama sa se chema Hamutal*, fata lui Ieremia, din Libna.

*Cap. 24.18.

32. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, întocmai cum făcuseră părinții lui.

33. Faraon Neco I-a pus în lanțuri la Ribla*, în țara Hamatului, ca să nu mai domnească la Ierusalim; și a pus asupra țării o globă de o sută de talanți de argint și de un talant de aur.

*Cap. 25.6. Ier. 52.27.

34. Și Faraon Neco* a pus împărat pe Eliachim, fiul lui Iosia, în locul tatălui său Iosia și i-a schimbat** numele în Ioiachim†. A luat pe Ioahaz, care a mers†† în Egipt și a murit acolo.

*2 Cron. 36.4. **Cap. 24.17. Dan. 1.7. †Mat. 1.11. ††Ier. 22.11,12. Ezech. 19.3,4.

35. Ioiachim a dat lui faraon argintul* și aurul; dar a trebuit să pună bir asupra țării ca să scoată argintul acesta, cerut de faraon; a hotărât partea fiecăruia și a cerut de la poporul țării argintul și aurul pe care trebuia să-l dea lui Faraon Neco.

*Vers. 33.

Ioiachim, împăratul lui Iuda

36. Ioiachim* avea douăzeci și cinci de ani când a ajuns împărat și a domnit unsprezece ani la Ierusalim. Mama sa se chema Zebuda, fata lui Pedaia, din Ruma.

*2 Cron. 36.5.

37. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, întocmai cum făcuseră părinții săi.

241. Pe vremea* sa, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a pornit cu război. Ioiachim i-a fost supus trei ani; dar s-a răsculat din nou împotriva lui.

*2 Cron. 36.6. Ier. 25.1,9. Dan. 1.1.

2. Atunci Domnul* a trimis împotriva lui Ioiachim cete de haldei, cete de sirieni, cete de moabiți și cete de amoniți; le-a trimis împotriva lui Iuda, ca să-l nimicească, după cuvântul**

pe care-l spusese Domnul prin robii Săi prorocii.

*Ier. 25.9; 32.28. Ezech. 19.8. **Cap. 20.17; 21.12-14; 23.27.

3. Lucrul acesta s-a întâmplat numai după porunca Domnului, care voia să lepede pe Iuda dinaintea Lui, din pricina tuturor păcatelor* săvârșite de Manase

*Cap. 21.2,11; 23.26.

4. și din pricina sângelui* nevinovat pe care-l vărsase Manase și de care umpluse Ierusalimul. De aceea, lucrul acesta Domnul n-a vrut să-l ierte.

*Cap. 21.16.

5. Celelalte fapte ale lui Ioiachim și tot ce a făcut el nu sunt scrise oare în cartea Cronicilor împăraților lui Iuda?

6. Ioiachim a adormit* cu părinții săi. Și, în locul lui, a domnit fiul său Ioiachim.

*2 Cron. 36.6,8. Ier. 22.18,19; 36.30.

7. Împăratul* Egiptului n-a mai ieșit din țara lui, căci împăratul** Babilonului luase tot ce era al împăratului Egiptului, de la pâraul Egiptului până la râul Eufratului.

*Ier. 37.5,7. **Ier. 46.2.

Ioiachim – Împresurarea Ierusalimului

8. Ioiachim avea optsprezece* ani când a ajuns împărat și a domnit trei luni la Ierusalim. Mama sa se chema Nehușta, fata lui Elnatan, din Ierusalim.

*2 Cron. 36.9.

9. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său.

10. În vremea aceea*, slujitorii lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, s-au suit împotriva Ierusalimului, și cetatea a fost împresurată.

*Dan. 1.1.

11. Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit înaintea cetății pe când o împresurau slujitorii lui.

12. Atunci Ioiachim, împăratul lui Iuda, s-a dus* la împăratul Babilonului, cu mama sa, cu slujitorii, căpeteniile și dregătorii lui. Și împăratul** Babilonului I-a luat prins†, în al optulea an†† al domniei lui.

*Ier. 24.1;

29.1,2. Ezech. 17.12. **Ier. 25.1. †Cap. 25.27. ††Ier. 52.28.

13. A luat* de acolo toate vistierile Casei Domnului și vistierile casei împăratului; și a sfărâmat** toate vasele de aur pe care le făcuse Solomon, împăratul lui Israel, în Templul Domnului, cum† spusese Domnul.

*Cap. 20.17. Isa. 39.6. **Dan. 5.2,3. †Ier. 20.5.

14. A dus* în robie tot Ierusalimul, toate căpeteniile și toți oamenii viteji†, în număr de zece** mii, cu toți teslarii†

și fierarii: n-a mai rămas decât poporul†† sărac al țării.

*Ier. 24.1.

**Ier. 52.28. †1 Sam. 13.19,22. ††Cap. 25.12. Ier. 40.7.

15. A strămutat* pe Ioiachim la Babilon; și a dus robi din Ierusalim la Babilon, pe mama împăratului, pe nevestele împăratului și pe dregătorii lui și pe mai marii țării,

*2 Cron. 36.10. Est. 2.6. Ier. 22.24, etc.

16. pe toți* războinicii, în număr de șapte mii, și pe teslari și fierari, în număr de o mie, toți numai oameni viteji și buni pentru război. Împăratul Babilonului i-a luat robi în Babilon.

*Ier. 52.28.

17. Și împăratul* Babilonului a pus împărat, în locul lui Ioiachim, pe unchiul** său Matania, căruia i-a schimbat† numele în Zedechia.

*Ier. 37.1.

**1 Cron. 3.15. 2 Cron. 36.10. †Cap. 23.34. 2 Cron. 36.4.

Zedechia

18. Zedechia avea douăzeci și unu de ani* când a ajuns împărat și a domnit unsprezece ani la Ierusalim. Mama sa se chema Hamutal**, fata lui Ieremia, din Libna.

*2 Cron. 36.11. Ier. 37.1; 52.1. **Cap. 23.31.

19. El a făcut ce este rău* înaintea Domnului, întocmai cum făcuse Ioiachim.

*2 Cron. 36.12.

20. Și lucrul acesta s-a întâmplat din pricina mâniei Domnului împotriva Ierusalimului și împotriva lui Iuda, pe care voia să-i lepede dinaintea Lui. Și Zedechia* s-a răsculat împotriva împăratului Babilonului.

*2 Cron. 36.13. Ezech. 17.15.

251. În al nouălea* an al domniei lui Zedechia, în a zecea zi a lunii a zecea, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit cu toată oștirea lui împotriva Ierusalimului; a tăbărit înaintea lui și a ridicat întărirea de jur împrejur.

*2 Cron. 36.17. Ier. 34.2; 39.1; 52.4,5. Ezech. 24.1.

2. Cetatea a fost împresurată până la al unsprezecelea an al împăratului Zedechia.

3. În ziua a noua a lunii a patra*, era mare foamete în cetate și nu era pâine pentru poporul țării.

*Ier. 39.2; 52.6.

4. Atunci s-a făcut o spărtură* în cetate; și toți oamenii de război au fugit noaptea, pe drumul porții dintre cele două ziduri de lângă grădina împăratului, pe când haldeii înconjurau cetatea. Fugarii au apucat pe drumul** care duce în câmpie.

*Ier. 39.2; 52.7, etc. **Ier. 39.4-7; 52.7. Ezech. 12.12.

5. Dar oștirea haldeilor a urmărit pe împărat și I-a ajuns în câmpiile Ierihonului, și toată oștirea lui s-a risipit de la el.

6. Au prins pe împărat și I-au suit la împăratul Babilonului, la* Ribla; și s-a rostit o hotărâre împotriva lui.

*Cap. 23.33. Ier. 52.9.

7. Fiii lui Zedechia au fost înjunghiați în fața lui; apoi lui Zedechia i-au scos ochii*, I-au legat cu lanțuri de aramă și I-au dus la Babilon.

*Ier. 39.7. Ezech. 12.13.

Dărâmarea Ierusalimului și Templului – Poporul este dus în robie

8. În ziua a șaptea* a lunii a cincea – era în anul** al nouăsprezecelea al domniei lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului – a venit† Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, slujitorul împăratului Babilonului, și a intrat în Ierusalim.

*Ier. 52.12-14. **Vers. 27. Cap. 24.12. †Ier. 39.9.

9. A ars* Casa Domnului, și împăratului și** toate casele Ierusalimului; a pus foc tuturor caselor care aveau vreo însemnătate oarecare.

*2 Cron. 36.19. Ps. 79.1. **Ier. 39.8. Amos 2.5.

10. Toată oștirea haldeilor, care era cu căpetenia străjerilor, a* dărâmat zidurile dimprejurul Ierusalimului.

*Neem. 1.3. Ier. 52.14.

11. Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, a luat robi pe cei ce mai* rămăseseră în cetate din popor, pe cei ce fugiseră la împăratul Babilonului și pe cealaltă mulțime.

*Ier. 39.9; 52.15.

12. Însă căpetenia străjerilor a lăsat ca vieri și lucrători de pământ cățiva din cei mai săraci* din țară.

*Cap. 24.14. Ier. 39.10; 40.7; 52.16.

13. Haldeii au sfărâmat stâlpii* de aramă** din Casa Domnului, temeliele†, marea†† de aramă care era în Casa Domnului și au dus arama în Babilon.

*Cap. 20.17. Ier. 27.19,22; 52.17, etc. **1 Împ. 7.15. †1 Împ. 7.27. ††1 Împ. 7.23.

14. Au luat cenușarele*, lopețile, mucările, ceștile și toate uneltele de aramă cu care se făcea slujba.

*Exod 27.3. 1 Împ. 7.45,50.

15. Căpetenia străjerilor a mai luat și tigăile pentru cărbuni și lighenele, tot ce era de aur și tot ce era de argint.

16. Cei doi stâlpi, marea și temeliele, pe care le făcuse Solomon pentru Casa Domnului, toate uneltele acestea de aramă* aveau o greutate necunoscută.

*1 Împ. 7.47.

17. Înălțimea* unui stâlp era de optsprezece coți, și deasupra avea un acoperiș de aramă, a cărui înălțime era de trei coți; împrejurul acoperișului era o împletitură în chip de rețea și rodii, toate de aramă; tot așa avea și al doilea stâlp cu împletitura în chip de rețea.

*1 Imp. 7.15. Ier. 52.21.

18. Căpetenia* străjerilor a luat pe marele preot Seraia** pe Tefania†, al doilea preot, și pe cei trei păzitori ai pragului.

*Ier. 52.24, etc. **1 Cron. 6.14. Ezra 7.1. †Ier. 21.1; 29.25.

19. Și din cetate a luat un dregător care avea sub porunca lui pe oamenii de război, cinci* oameni care făceau parte din sftencii împăratului și care au fost găsiți în cetate, pe logofătul căpeteniei oștirii, însărcinat să scrie la oaste pe poporul țării, și șazeci de oameni din poporul țării, care se aflau în cetate.

*Ier. 52.25.

20. Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, i-a luat și i-a dus la împăratul Babilonului, la Ribla.

21. Împăratul Babilonului i-a lovit și i-a omorât la Ribla, în țara Hamatului.

Ghedalia dregător – Uciderea lui

Astfel* a fost dus în robie Iuda, departe de țara lui.

*Lev. 26.33. Deut. 28.36,64. Cap. 23.27.

22. Și Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a pus pe poporul* care mai rămăsese și pe care-l lăsase în țara lui Iuda, sub porunca lui Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan.

*Ier. 40.5.

23. Când au auzit toate căpeteniile* oștilor, ei și oamenii lor, că împăratul Babilonului a pus dregător pe Ghedalia, s-au dus la Ghedalia la Mițpa, și anume: Ismael, fiul lui Netania, Iohanana,

fiul lui Careah, Seraia, fiul lui Tanhumet, din Netofa, și Iazania, fiul unui maacatit, ei și oamenii lor.

*Ier. 40.7-9.

24. Ghedalia le-a jurat, lor și oamenilor lor, și le-a zis: „Să nu vă temeți de nimic din partea slujitorilor haldeilor; rămâneți în țară, sluiți împăratului Babilonului și veți duce-o bine.“

25. Dar în luna* a șaptea, Ismael, fiul lui Netania, fiul lui Elișama, din neamul împărătesc, a venit, însoțit de zece oameni, și au lovit de moarte pe Ghedalia, ca și pe iudeii și haldeii care erau cu el la Mițpa.

*Ier. 41.1,2.

26. Atunci tot poporul, de la cel mai mic până la cel mai mare, și căpeteniile oștilor, s-au sculat și au plecat în* Egipt, pentru că le era frică de haldei.

*Ier. 43.4,7.

Robia lui Ioiachin ușurată de Evil-Merodac

27. În* al treizeci și șaptelea an al robiei lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, în a douăzeci și șaptea zi a lunii a douăsprezecea, Evil-Merodac, împăratul Babilonului, în cel dintâi an al domniei lui, a înălțat** capul lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, și l-a scos din temniță,

*Ier. 52.31, etc. **Gen. 40.13,20.

28. i-a vorbit cu bunătate și a pus scaunul lui de domnie mai presus de scaunul de domnie al împăraților care erau cu el la Babilon.

29. I-a schimbat hainele de temniță, și Ioiachin a mâncat* întotdeauna la masa lui, în tot timpul vieții lui.

*2 Sam. 9.7.

30. Împăratul i-a îngrijit necurmat de hrana de toate zilele, în tot timpul vieții lui.

EPISTOLA A DOUA A LUI PAVEL CĂTRE CORINTENI

Urare

1. Pavel, apostol* al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și fratele Timotei, către Biserica lui Dumnezeu care este în Corint și** către toți sfinții care sunt în toată Ahaia:

*1 Cor. 1.1. Efes. 1.1. Col. 1.1. 1 Tim. 1.1. 2 Tim. 1.1. **Filp. 1.1. Col. 1.2.

2. Har* și pace vouă de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos!

*Rom. 1.7. 1 Cor. 1.3. Gal. 1.3. Filp. 1.2. Col. 1.2. 1 Tes. 1.1. 2 Tes. 1.2. Film. 3.

Mângâierile apostolului

3. Bindecuvânt* să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeu oricărei mângâieri,

*Efes. 1.3. 1 Pet. 1.3.

4. care ne mângâie în toate necazurile noastre, pentru ca, prin mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu, să putem mângâia pe cei ce se află în vreun necaz!

5. Căci, după cum avem parte din belșug de suferințele* lui Hristos, tot așa, prin Hristos avem parte din belșug și de mângâiere.

*Fapt. 9.4. Cap. 4.10. Col. 1.24.

6. Așa că, dacă suntem în necaz, suntem pentru mângâierea și mântuirea voastră; dacă suntem mângâiați, suntem pentru mângâierea voastră, care se arată prin faptul că răbdați aceleași suferințe* ca și noi.

*Cap. 4.15.

7. Și nădejdea noastră pentru voi este neclintită, pentru că știm că, dacă* aveți parte de suferințe, aveți parte și de mângâiere.

*Rom. 8.17. 2 Tim. 2.12.

8. În adevăr, fraților, nu voim să vă lăsăm în necunoștință despre necazul* care ne-a lovit în Asia, de care am fost apăsați peste măsură de mult, mai presus de puterile noastre, așa că nici nu mai trăgeam nădejde de viață.

*Fapt. 19.23. 1 Cor. 15.32; 16.9.

9. Ba încă ne spunea gândul că trebuie să murim; pentru ca să ne punem încrederea nu* în noi înșine, ci în Dumnezeu care învie morții.

*Ier. 17.5,7.

10. El* ne-a izbăvit și ne izbăvește dintr-o astfel de moarte, și avem nădejde că ne va mai izbăvi încă.

*2 Pet. 2.9.

11. Voi înșivă ne veți* ajuta cu rugăciunile voastre, pentru ca binefacerea** făcută nouă prin rugăciunile multora să fie pentru mulți un prilej de mulțumiri lui Dumnezeu pentru noi.

*Rom. 15.30. Filip. 1.19. Film. 22. **Cap. 4.15.

Mărturia cugetului apostolului

12. Lauda noastră este mărturia pe care ne-o dă cugetul nostru că ne-am purtat în lume, și mai ales față de voi, cu o sfințenie și curăție* de inimă date de Dumnezeu, bizuindu-ne nu** pe o înțelepciune lumească, ci pe harul lui Dumnezeu.

*Cap. 2.17; 4.2. **1 Cor. 2.4,13.

13. Nu vă scriem altceva decât ce citiți și cunoașteți. Și trag nădejde că până la sfârșit veți cunoaște,

14. cum ați și cunoscut în parte, că noi suntem lauda voastră, după cum și voi** veți fi lauda noastră în ziua Domnului Isus.

*Cap. 5.12. **Filp. 2.16; 4.1. 1 Tes. 2.19,20.

15. În această încredințare, voiam* să vin mai înainte la voi, ca să aveți un** al doilea har.

*1 Cor. 4.19. **Rom. 1.11.

16. Voiam să trec pe la voi ca să mă duc în Macedonia; apoi* din Macedonia să mă întorc la voi și să fiu pretrecut de voi în Iudeea.

*1 Cor. 16.5,6.

17. În luarea hotărârii acesteia, am lucrat eu în chip ușuratic? Sau hotărârile mele sunt niște hotărâri pe care le iau în felul lumii*, ca să fie în mine „da, da“ și „nu, nu“?

*Cap. 10.2.

18. Credincios este Dumnezeu că vorbirea noastră față de voi n-a fost și „Da“ și „Nu“.

19. Căci Fiul* lui Dumnezeu, Isus Hristos, care a fost propovăduit de noi în mijlocul vostru, prin mine, prin Silvan și prin Timotei, n-a fost „da“ și „nu“, ci** în El nu este decât „da“.

*Marc. 1.1. Luca 1.35. Fapt. 9.20. **Evr. 13.8.

20. În adevăr*, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt „da“; de aceea și „Amin“, pe care-l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu.

*Rom. 15.8,9.

21. Și Cel ce ne întărește împreună cu voi, în Hristos, și care ne-a* uns, este Dumnezeu.

*1 Ioan 2.20,27.

22. El ne-a* și pecetluit și ne-a** pus în inimă arvuna Duhului.

*Efes. 1.13; 4.30. 2 Tim. 2.19. Apoc. 2.17. **Cap. 5.5. Efes. 1.14.

Pricina amânării venirii

23. Iau* pe Dumnezeu martor față de sufletul Meu, că n-am mai venit până acum la Corint tocmai ca** să vă cruț.

*Rom. 1.9. Cap. 11.31. Gal. 1.20. Filp. 1.8. **1 Cor. 4.21. Cap. 2.3; 12.20; 13.2,10.

24. Nu doar că* am avea stăpânire peste credința voastră, dar vrem să lucrăm și noi împreună la bucuria voastră; căci stați tari în** credință.

*1 Cor. 3.5. 1 Pet. 5.3. **Rom. 11.20. 1 Cor. 15.1.

21. Am hotărât, dar, în mine, să* nu mă întorc la voi cu înfristare.

*Cap. 1.23; 12.20,21; 13.10.

2. Căci, dacă vă înfristez, de la cine să mă aștept la bucurie, dacă nu de la cel înfristat de mine?

3. Și v-am scris cum v-am scris, ca, la venirea mea, să* n-am înfristare din partea celor ce trebuiau să-mi facă bucurie; și sunt** încredințat, cu privire la voi toți, că bucuria mea este bucuria voastră a tuturor.

*Cap. 12.21. **Cap. 7.16; 8.22. Gal. 5.10.

4. V-am scris cu multă mâhnire și strângere de inimă, cu ochii scăldați în lacrimi, nu* ca să vă înfristați, ci ca să vedeți dragostea nespus de mare pe care o am față de voi.

*Cap. 7.8,9,12.

Iertarea celui pedepsit

5. Dacă* a fost cineva o pricină de înfristare, nu m-a** înfristat numai pe mine, ci pe voi toți; cel puțin în parte, ca să nu spun prea mult.

*1 Cor. 5.1. **Gal. 4.12.

6. Este destul pentru omul acesta pedeapsa care i-a fost dată de* cei mai mulți;

*1 Cor. 5.4,5. 1 Tim. 5.20.

7. așa că, acum*, este mai bine să-l iertați și să-l mângâiați, ca să nu fie doborât de prea multă mâhnire.

*Gal. 6.1.

8. De aceea, vă rog să vă arătați iarăși dragostea față de el;

9. căci v-am scris și cu gândul ca să vă pun la încercare și să văd dacă sunteți* ascultători în totul.

*Cap. 7.15; 10.6.

10. Dar pe cine iertați voi, îl iert și eu. În adevăr, ce am iertat eu – dacă am iertat ceva – am iertat pentru voi, în fața lui Hristos,

11. ca să nu lăsăm pe Satana să aibă un câștig de la noi; căci nu suntem în neștiință despre planurile lui.

12. Când am ajuns* la Troa pentru Evanghelia lui Hristos, măcar că mi se deschisese acolo o ușă** în Domnul,

*Fapt. 16.8; 20.6. **1 Cor. 16.9.

13. n-am* avut liniște în duhul meu, fiindcă n-am găsit pe fratele meu Tit; de aceea, mi-am luat ziua bună de la frați și am plecat în Macedonia.

*Cap. 7.5,6.

Slujba apostolului

14. Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne poartă totdeauna cu carul Lui de biruință în Hristos și care răspândește prin noi, în orice loc, mireasma* cunoștinței Lui.

*Cânt. 1.3.

15. În adevăr, noi suntem, înaintea lui Dumnezeu, o mireasmă a lui Hristos printre* cei ce sunt pe calea mântuirii și printre** cei ce sunt pe calea pierzării:

*1 Cor. 1.18. **Cap. 4.3.

16. pentru aceștia*, o mireasmă de la moarte spre moarte; pentru aceia, o mireasmă de la viață spre viață. Și cine** este de ajuns pentru aceste lucruri?

*Luca 2.34.

Ioan 9.39. 1 Pet. 2.7,8. **1 Cor. 15.10. Cap. 3.5,6.

17. Căci noi nu stricăm* Cuvântul lui Dumnezeu, cum fac cei mai mulți; ci vorbim cu inimă curată, din partea lui Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu, în Hristos.

*Cap. 4.2; 11.13. 2 Pet. 2.3.

Destoinicia apostolului

31. Începem* noi iarăși să ne lăudăm singuri? Sau nu cumva avem trebuință, ca unii, de epistole** de laudă, către voi sau de la voi?

*Cap. 5.12; 10.8,12; 12.11. **Fapt. 18.27.

2. Voi* sunteți epistola noastră, scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii.

*1 Cor. 9.2.

3. Voi sunteți arătați ca fiind epistola lui Hristos, scrisă* de noi, ca slujitori ai Lui, nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui Viu; nu pe niște** table din piatră, ci pe niște† table care sunt inimi de carne.

*1 Cor. 3.5. **Exod 24.12; 34.1. †Ps. 40.8. Ier. 31.33. Ezec. 11.19; 36.26. Evr. 8.10.

4. Avem încrederea aceasta tare în Dumnezeu, prin Hristos.

5. Nu* că noi, prin noi înșine, suntem în stare să gândim ceva ca venind de la noi. Destoinicia** noastră, dimpotrivă, vine de la Dumnezeu,

*Ioan 15.5. Cap. 2.16. **1 Cor. 15.10. Filp. 2.13.

6. care ne-a și făcut în stare să fim slujitori* ai unui legământ** nou, nu

al sloveii, ci al Duhului; căci slovații omoară, dar*† Duhul dă viața.

*1 Cor. 3.5; 15.10. Cap. 5.18. Efes. 3.7. Col. 1.25,29. 1 Tim. 1.11,12. 2 Tim. 1.11. **Ier. 31.31. Mat. 26.28. Ebr. 8.6,8. †Rom. 2.27,29; 7.6. ††Rom. 3.20; 4.15; 7.9-11. Gal. 3.10. *†Ioan 6.63. Rom. 8.2.

Legământul cel nou și cel vechi

7. Acum, dacă slujba* aducătoare de moarte, scrisă** și săpată în pietre, era cu atâta slavă, încât† fiii lui Israel nu puteau să-și piaronească ochii asupra feței lui Moise, din pricina strălucirii feței lui, măcar că strălucirea aceasta era trecătoare, *Rom. 7.10.

**Exod 34.1,28. Deut. 10.1, etc. †Exod 34.29,30,35.

8. cum n-ar fi cu slavă mai degrabă slujba* Duhului? *Gal. 3.5.

9. Dacă slujba aducătoare de osândă a fost slăvită, cu cât mai mult o întrece în slavă slujba* aducătoare de neprihănire? *Rom. 1.17; 3.21.

10. Și, în privința aceasta, ca a fost slăvit nici n-a fost slăvit, din pricina slavei care o întrece cu mult.

11. În adevăr, dacă ce era trecător era cu slavă, cu cât mai mult va rămâne în slavă ce este netrecător!

12. Fiindcă avem, dar, o astfel de nădejde, noi lucrăm* cu multă îndrăzneală *Cap. 7.4. Efes. 6.19.

13. și nu facem ca Moise, care* își punea o maramă peste față, pentru ca fiii lui Israel să nu-și piaronească ochii asupra sfârșitului a ceea ce era trecător**.

*Exod 34.33,35. **Rom. 10.4. Gal. 3.23.

14. Dar ei au rămas greoi la minte*: căci până în ziua de astăzi, la citirea Vechiului Testament, această maramă rămâne neridicată, fiindcă marama este dată la o parte în Hristos.

*Isa. 6.10. Mat. 13.11,14. Ioan 12.40. Fapt. 28.26. Rom. 11.7,8,25. Cap. 4.4.

15. Da, până astăzi, când se citește Moise, rămâne o maramă peste inimile lor.

16. Dar, ori de câte ori* vreunul se întoarce la Domnul, marama este luată**.

*Exod 34.34. Rom. 11.23,26. **Isa. 25.7.

17. Căci Domnul* este Duhul; și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia.

*1 Cor. 15.45. Vers. 6.

18. Noi toți privim cu față descoperită, ca* într-o oglindă, slava** Domnului, și suntem schimbați† în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.

*1 Cor. 13.12. **Cap. 4.4,6. 1 Tim. 1.11. †Rom. 8.29. 1 Cor. 15.49. Col. 3.10.

Propovăduirea Evangheliei

4. De aceea, fiindcă avem slujba aceasta*, după îndurarea** pe care am căpătat-o, noi nu cădem de oboseală.

*Cap. 3.6. **1 Cor. 7.25. 1 Tim. 1.13.

2. Ca unii care am lepădat meșteșugirile rușinoase și ascunse, nu umblăm cu viclesug și nu stricăm* Cuvântul lui Dumnezeu. Ci***, prin arătarea adevărului, ne† facem vrednici să fim primiți de orice cuget omenesc, înaintea lui Dumnezeu.

*Cap. 2.17. 1 Tes. 2.3,5. **Cap. 6.4,7; 7.14. †Cap. 5.11.

3. Și, dacă Evanghelia noastră este acoperită*, este acoperită pentru cei ce sunt pe calea pierzării,

*1 Cor. 1.18. Cap. 2.15. 2 Tes. 2.10.

4. a căror* minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul** veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina† Evangheliei slavei lui Hristos, care†† este chipul lui Dumnezeu. *Ioan 12.31;

14.30; 16.11. Efes. 6.12. **Isa. 6.10. Ioan 12.40. Cap. 3.14. †Vers. 6. Cap. 3.8,9,11,18. ††Ioan 1.18; 12.45; 14.9. Filip. 2.6. Col. 1.15. Ebr. 1.3.

5. Căci* noi nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Domnul Hristos Isus. Noi** suntem robii voștri, pentru Isus.

*1 Cor. 1.13,23; 10.33. **1 Cor. 9.19. Cap. 1.24.

6. Căci Dumnezeu, care* a zis: „Să lumineze lumina din întuneric“, ne-a** luminat inimile, pentru ca să facem† să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos.

*Gen. 1.3. **2 Pet. 1.19. †Vers. 4. 1 Pet. 2.9.

Greutățile slujbei

7. Comoara aceasta o purtăm în niște vase* de lut, pentru ca** această putere nemaipomenită să fie de la Dumnezeu, și nu de la noi.

*Cap. 5.1. **1 Cor. 2.3. Cap. 12.9.

8. Suntem încolțiți* în toate chipurile, dar nu la strămtoare; în grea cumpănă, dar nu deznădăjduiți;

*Cap. 7.5.

9. prigoniți, dar nu părăsiți; trântiți jos*, dar nu omorâți.

*Ps. 37.24.

10. Purtăm întotdeauna* cu noi, în trupul nostru, omorârea Domnului Isus, pentru ca** și viața lui Isus să se arate în trupul nostru.

*1 Cor. 15.31. Cap. 1.5,9. Gal. 6.17. Filip. 3.10. **Rom. 8.17. 2 Tim. 2.11,12. 1 Pet. 4.13.

11. Căci noi, cei vii, totdeauna* suntem dați la moarte din pricina lui Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru muritor.

*Ps. 44.22. Rom. 8.36. 1 Cor. 15.31,49.

12. Astfel că, în noi lucrează moartea*, iar în voi viața.

*Cap. 13.9.

13. Însă, fiindcă avem același* duh de credință, potrivit cu ceea ce este scris: „Am crezut**“, de aceea am vorbit!“ și noi credem, și de aceea vorbim. *Rom. 1.12. 2 Pet. 1.1. **Ps. 116.10.

14. Și știm că Cel* ce a înviat pe Domnul Isus ne va învia și pe noi împreună cu Isus și ne va face să ne înfățișăm împreună cu voi.

*Rom. 8.11. 1 Cor. 6.14.

15. Căci toate* aceste lucruri se petrec în folosul vostru, pentru ca harul** mare, căpătat prin mulți, să facă să sporească mulțumirile spre slava lui Dumnezeu. *1 Cor. 3.21.

Cap. 1.6. Col. 1.24. 2 Tim. 2.10. **Cap. 1.11; 8.19; 9.11,12.

Pricinile de încredere

16. De aceea, noi nu cădem de oboseală. Ci, chiar dacă omul nostru de afară se trece, totuși omul nostru dinăuntru* se înnoiește din zi în zi.

*Rom. 7.22. Efes. 3.16. Col. 3.10. 1 Pet. 3.4.

17. Căci întristările noastre ușoare*, de o clipă, lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veșnică de slavă.

*Mat. 5.12. Rom. 8.18. 1 Pet. 1.6; 5.10.

18. Pentru că noi nu ne uităm* la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd; căci lucrurile care se văd sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd sunt veșnice. *Rom. 8.24. Cap. 5.7. Ebr. 11.1.

5. Știm, în adevăr, că, dacă se desface casa pământească a cortului nostru* trupesc, avem o clădire în cer, de la Dumnezeu, o casă care nu este făcută de mână, ci este veșnică.

*Iov 4.19. Cap. 4.7. 2 Pet. 1.13,14.

2. Și gemem* în cortul acesta, plini de dorința să ne îmbrăcăm peste el cu locașul nostru ceresc, *Rom. 8.23.

3. negreșit, dacă atunci când vom fi îmbrăcați* nu vom fi găsiți dezbrăcați de el. *Apoc. 3.18; 16.15.

4. Chiar în cortul acesta deci gemem apăsăți; nu că dorim să fim dezbrăcați de trupul acesta, ci să fim îmbrăcați* cu trupul celălalt peste acesta, pentru ca ce este muritor în noi să fie înghițit de viață. *1 Cor. 15.53,54.

5. Și Cel* ce ne-a făcut pentru aceasta este Dumnezeu, care ne-a** dat arvuna Duhului. *Isa. 29.23. Efes. 2.10. **Rom. 8.23. Cap. 1.22. Efes. 1.14; 4.30.

6. Așadar, noi întotdeauna suntem plini de încredere; căci știm că, dacă

suntem acasă în trup, pribegim departe de Domnul –

7. pentru că umblăm* prin credință, nu prin vedere. –

*Rom. 8.24,25. 1 Cor. 13.12. Cap. 4.18. Ebr. 11.1.

8. Da, suntem plini de încredere, și ne place* mult mai mult să părăsim trupul acesta, ca să fim acasă, la Domnul. *Filp. 1.23.

9. De aceea ne și silim să-I fim plăcuți, fie că rămânem acasă, fie că suntem departe de casă.

10. Căci* toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca** fiecare să-și primească răsplata după binele sau răul pe care-l va fi făcut când trăia în trup.

*Mat. 25.31,32. Rom. 14.10. **Rom. 2.6. Gal. 6.7. Efes. 6.8. Col. 3.24,25. Apoc. 22.12.

Făptura cea nouă

11. Ca unii care cunoaștem deci frica* de Domnul, pe oameni căutăm să-i încredințăm; dar Dumnezeu** ne cunoaște bine, și nădăjduiesc că și voi ne cunoașteți bine în cugetele voastre.

*Iov 31.23. Ebr. 10.31. Iuda 23. **Cap. 4.2.

12. Cu aceasta nu* ne laudăm singuri iarăși înaintea voastră, ci vă dăm un temei de laudă** cu privire la noi, ca să aveți cu ce răspunde acelora care se laudă cu ce este în înfățișare, și nu cu ce este în inimă. *Cap. 3.1. **Cap. 1.14.

13. În adevăr, dacă* ne-am ieșit din miști, pentru Dumnezeu ne-am ieșit; dacă suntem întregi la minte, pentru voi suntem. *Cap. 11.1,16,17; 12.6,11.

14. Căci dragostea lui Hristos ne strânge; fiindcă socotim că, dacă Unul singur a murit* pentru toți, toți deci au murit. *Rom. 5.15.

15. Și El a murit pentru toți, pentru ca* cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei. *Rom. 6.11,12; 14.7,8. 1 Cor. 6.19. Gal. 2.20. 1 Tes. 5.10. 1 Pet. 4.2.

16. Așa că*, de acum încolo, nu mai cunoaștem pe nimeni în felul lumii; și, chiar dacă am cunoscut pe Hristos în felul lumii, totuși** acum nu-L mai cunoaștem în felul acesta. *Mat. 12.50. Ioan 15.14. Gal. 5.6. Filip. 3.7,8. Col. 3.11. **Ioan 6.63.

17. Căci, dacă este* cineva în Hristos, este o făptură** nouă. Cele† vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. *Rom. 8.9; 16.7. Gal. 6.15. **Gal. 5.6; 6.15. †Isa. 43.18,19; 65.17. Efes. 2.15. Apoc. 21.5.

18. Și toate lucrurile acestea sunt de la

1. Sau: zidire

Dumnezeu, care* ne-a împăcat cu El prin Isus Hristos și ne-a încredințat slujba împăcării;

*Rom. 5.10. Efes. 2.16. Col. 1.20. 1 Ioan 2.2; 4.10.

19. că adică, Dumnezeu* era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări.

*Rom. 3.24,25.

20. Noi, dar, suntem trimiși* împunterniciți ai lui Hristos; și, ca și cum** Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: împăcați-vă cu Dumnezeu!

*Iov 33.23. Mal. 2.7. Cap. 3.6. Efes. 6.20. **Cap. 6.1.

21. Pe* Cel ce n-a cunoscut nici un păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El**.

*Isa. 53.6,9,12.

Gal. 3.13. 1 Pet. 2.22,24. 1 Ioan 3.5. **Rom. 1.17; 5.19; 10.3.

Râvna lui Pavel pentru slujba lui

6. 1. Ca unii care lucrăm împreună cu Dumnezeu*, vă** sfătuim săf faceți așa ca să nu fi primit în zadar harul lui Dumnezeu.

*1 Cor. 3.9. **Cap. 5.20. †Evr. 12.15.

2. Căci El zice: „La* vremea potrivită, te-am ascultat; în ziua mântuirii, te-am ajutat. Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii.“

*Isa. 49.8.

3. Noi* nu dăm nimănui nici un prilej de poticnire, pentru ca slujba noastră să nu fie defăimată.

*Rom. 14.13. 1 Cor. 9.12; 10.32.

4. Ci, în toate privințele, arătăm că suntem niște vrednici slujitori* ai lui Dumnezeu, prin multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strâmtorări,

*1 Cor. 4.1.

5. în* bătaii, în temnițe, în răscoale, în osteneți, în vegheri, în posturi;

*Cap. 11.23, etc.

6. prin curăție, prin înțelepciune, prin îndelungă răbdare, prin bunătate, prin Duhul Sfânt, printr-o dragoste neprefăcută,

7. prin* cuvântul adevărului, prin puterea** lui Dumnezeu, prin armele de lovire și de apărare pe care le dă neprihănirea;

*Cap. 4.2; 7.14. **1 Cor. 2.4. †Cap. 10.4. Efes. 6.11,13. 2 Tim. 4.7.

8. în slavă și în ocară, în vorbire de rău și în vorbire de bine. Suntem priviți ca niște înșelători, măcar* că spunem adevărul;

*Cap. 4.2; 5.11; 11.6.

9. ca niște necunoscuți, măcar că

suntem bine cunoscuți; ca* unii care murim, și iată că trăim; ca niște pedepsiți, măcar că nu suntem omorâți;

*1 Cor. 4.9. Cap. 1.9; 4.10,11. **Ps. 118.18.

10. ca niște întristați, și totdeauna suntem veseli; ca niște săraci, și totuși îmbogățim pe mulți; ca neavând nimic, și totuși stăpânind toate lucrurile.

Dragostea apostolului pentru ei

11. Am dat drumul gurii față de voi, corintenilor! Ni s-a lărgit inima*.

*Cap. 7.3.

12. Voi nu sunteți la strâmtoare în noi; dar inima* voastră s-a strâns pentru noi.

*Cap. 12.15.

13. Faceți-ne și voi la fel – vă vorbesc* ca unor copii ai mei – lărgiți-vă și voi!

*1 Cor. 4.14.

Credincioșii și necredincioșii

14. Nu* vă înjuțați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce** legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul?

*Deut. 7.2-3.

1 Cor. 5.9; 7.39. **1 Sam. 5.2,3. 1 Împ. 18.21. 1 Cor. 10.21. Efes. 5.7,11.

15. Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios?

16. Cum se împacă templul lui Dumnezeu cu idoli? Căci noi* suntem templul Dumnezeului celui Viu, cum a zis Dumnezeu: „Eu voi** locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.“

*1 Cor. 3.16; 6.19. Efes. 2.21,22.

Evr. 3.6. **Exod 29.45. Lev. 26.12. Ier. 31.33; 32.38. Eze. 11.20; 36.28; 37.26, etc. Zah. 8.8; 13.9.

17. De aceea*: „Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi.“

*Isa. 52.11. Cap. 7.1. Apoc. 18.4.

18. Eu vă* voi fi Tată, și voi îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul cel Atotputernic.“

*Ier. 31.1,9. Apoc. 21.7.

7. 1. Deci* fiindcă avem astfel de făgăduințe, preaiubiților, să ne curățăm de orice întinăciune a cărnii și a duhului și să ne ducem sfințirea până la capăt, în frica de Dumnezeu.

*Cap. 6.17,18. 1 Ioan 3.3.

Bucuria lui Pavel

2. Înțelegeți-ne bine! N-am nedreptățit pe* nimeni, n-am vătămat pe nimeni, n-am înșelat pe nimeni.

*Fapt. 20.33. Cap. 12.17.

3. Nu spun aceste lucruri ca să vă osândesc, căci* am spus mai înainte că sunteți în inimile noastre pe viață și pe moarte.

*Cap. 6.11,12.

4. Am o mare* încredere în voi. Am tot dreptul să mă laud cu voi. Sunt plin** de mângâiere*, îmi saltă inima de bucurie în toate necazurile noastre.

*Cap. 3.12. **1 Cor. 1.4. Cap. 1.14. †Cap. 1.4. Filp. 2.17. Col. 1.24.

5. Căci, și după venirea* noastră în Macedonia, trupul nostru n-a avut nici o odihnă. Am** fost necăjiți în toate chipurile: de* afară, lupte, dinăuntru, temerii.

*Cap. 2.13. **Cap. 4.8. †Deut. 32.25.

6. Dar Dumnezeu*, care mângâie pe cei smeriți, ne-a mângâiat prin venirea lui Tit.

*Cap. 1.4.

7. Și nu numai prin venirea* lui, ci și prin mângâierea cu care a fost mângâiat și el de voi. El ne-a istorisit despre dorința voastră arzătoare, despre lacrimile voastre, despre râvna voastră pentru mine, așa că bucuria mea a fost și mai mare.

*Cap. 2.13.

8. Măcar* că v-am întristat prin epistola mea, nu-mi pare rău; și, chiar dacă mi-ar fi părut rău – căci văd că epistola aceea v-a întristat (măcar că pentru puțină vreme) –

*Cap. 2.4.

9. totuși acum mă bucur, nu pentru că ați fost întristați, ci pentru că întristarea voastră v-a adus la pocăință. Căci ați fost întristați* după voia lui Dumnezeu, ca să n-aveți nici o pagubă din partea noastră.

*2 Sam. 12.13. Mat. 26.75.

10. În adevăr, când întristarea este după voia lui Dumnezeu, aduce o pocăință care duce la mântuire și de care cineva nu se căiește niciodată; pe când* întristarea lumii aduce moartea.

*Prov. 17.22.

11. Căci uite, tocmai întristarea aceasta a voastră, după voia lui Dumnezeu, ce frământare a trezit în voi! Și ce cuvinte de dezvinovățire! Ce mânie! Ce frică! Ce dorință aprinsă! Ce râvnă! Ce pedeapsă! În toate, voi ați arătat că sunteți curați în privința aceasta.

12. Așa că, dacă v-am scris, nu v-am scris nici din pricina celui ce a făcut ocară, nici din pricina celui ce a suferit ocară, ci* ca să se arate marea noastră purtare de grijă pentru voi, înaintea lui Dumnezeu.

*Cap. 2.4.

13. De aceea am fost mângâiați. Dar, pe lângă mângâierea aceasta a noastră, ne-am bucurat și mai mult de bucuria

lui Tit, al cărui duh a* fost răcorit de voi toți.

*Rom. 5.32.

14. Și, dacă m-am lăudat puțin cu voi înaintea lui, n-am fost dat de rușine. Ci, după cum în orice lucru v-am spus adevărul, tot așa și lauda noastră cu voi, înaintea lui Tit, s-a adevărit.

15. El are o și mai mare dragoste pentru voi, când își aduce aminte de ascultarea* voastră a tuturor și de primirea pe care i-ați făcut-o, cu frică și cu cutremur.

*Cap. 2.9. Filp. 2.12.

16. Mă bucur că mă pot încrede în voi în* toate privințele.

*2 Tes. 3.4. Film. 8.21.

Dărnicia macedonenilor

8. 1. Fraților, voim să vă aducem la cunoștință harul pe care l-a dat Dumnezeu în bisericile Macedoniei.

2. În mijlocul multelor necazuri prin care au trecut, bucuria lor peste măsură de mare și sărăcia lor lucie* au dat naștere la un belșug de dărnicie din partea lor.

*Marc. 12.44.

3. Vă mărturisesc că au dat de bună-voie, după puterea lor și chiar peste puterile lor.

4. Și ne-au rugat cu mari stăruințe pentru harul și părtașia la această strângere* de ajutoare pentru sfinți.

*Fapt. 11.29; 24.17.

Rom. 15.25,26. 1 Cor. 16.1,3,4. Cap. 9.1.

5. Și au făcut aceasta nu numai cum nădăjduisem, dar s-au dat mai întâi pe ei înșiși Domnului, și apoi nouă, prin voia lui Dumnezeu.

6. Noi, dar*, am rugat pe Tit să isprăvească această strângere de ajutoare pe care o începuse.

*Vers. 17. Cap. 12.18.

7. După cum sporiți în* toate lucrurile: în credință, în Cuvânt, în cunoștință, în orice râvnă și în dragostea voastră pentru noi, căutați să** sporiți și în această binefacere.

*1 Cor. 1.5; 12.13. **Cap. 9.8.

8. Nu* spun lucrul acesta ca să vă dau o poruncă; ci pentru râvna altora și ca să pun la încercare curăția dragostei voastre.

*1 Cor. 7.6.

9. Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos. El*, măcar că era bogat, S-a făcut sărac pentru voi, pentru ca, prin sărăcia Lui, voi să vă îmbogățiți.

*Mat. 8.20. Luca 9.58. Filp. 2.6,7.

10. În această privință, vă dau* un sfat. Și sfatul** acesta vă este de folos vouă, care, de acum un an, cei dintâi ați

început nu numai să faceți, ci să șiți voiți.

*1 Cor. 7.25. **Prov. 19.17. Mat. 10.42. 1 Tim. 6.18,19. Evr. 13.16. †Cap. 9.2.

11. Isprăviți, dar, acum de făcut; pentru ca, după graba voinței, să fie și înfăptuirea, potrivit cu mijloacele voastre.

12. Pentru că*, dacă este bunăvoință, darul este primit, avându-se în vedere ce are cineva, nu ce n-are.

*Marc. 12.43,44. Luca 21.3.

13. Aici nu este vorba ca alții să fie ușurați, iar voi strâmtorați;

14. ci este vorba de o potrivire: în împrejurarea de acum, prisosul vostru să acopere nevoile lor, pentru ca și prisosul lor să acopere, la rândul lui, nevoile voastre, așa ca să fie o potrivire;

15. după cum este scris: „Cel* ce strânsese mult n-avea nimic de prisos, și cel ce strânsese puțin nu ducea lipsă.“

*Exod 16.18.

A doua trimitere a lui Tit

16. Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care a pus în inima lui Tit aceeași râvnă pentru voi.

17. Căci el a primit îndemnul* nostru; ba încă, stăpânit de o râvnă arzătoare, a pornit de bunăvoie spre voi.

*Vers. 6.

18. Am trimis cu el și pe fratele* a cărui laudă în Evanghelia este răspândită prin toate bisericile.

*Cap. 12.18.

19. Mai mult, el a fost ales* de biserici să meargă împreună cu noi în această lucrare de binefacere pe care o săvârșim spre** slava Domnului și ca o dovadă de bunăvoința noastră.

*1 Cor. 16.3,4. **Cap. 4.15.

20. În chipul acesta, vrem ca nimeni să nu ne defăimeze cu privire la acest belșug de ajutoare de care îngrijim.

21. Căci căutăm* să lucrăm cinstit, nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor.

*Rom. 12.17. Filip. 4.8. 1 Pet. 2.12.

22. Am trimis cu ei pe fratele nostru, a cărui râvnă am încercat-o de atâtea ori în multe împrejurări, și care, de data aceasta, arată mult mai multă râvnă, din pricina marii lui încrederi în voi.

23. Astfel, fie având în vedere pe Tit, care este partașul și tovarășul meu de lucru în mijlocul vostru, fie având în vedere pe frații noștri, care sunt trimișii* bisericilor și fala lui Hristos:

*Filp. 2.25.

24. dați-le, înaintea bisericilor, dovadă

de dragostea voastră și arătați-le că avem dreptul să ne lăudăm* cu voi.

*Cap. 7.14; 9.2.

Răsplata dărniceii creștine

9. Este de prisos să vă mai scriu cu privire la strângerea* de ajutoare pentru sfinți.

*Fapt. 11.29. Rom. 15.26. 1 Cor. 16.1. Cap. 8.4. Gal. 2.10.

2. Cunosc, în adevăr, bunăvoința* voastră, cu care mă laud cu** privire la voi către macedoneni și le spun că Ahaia† este gata de acum un an. Și râvna voastră a îmbărbătat pe foarte mulți din ei.

*Cap. 8.19. **Cap. 8.24. †Cap. 8.10.

3. Am* trimis totuși pe frați, pentru ca lauda noastră cu voi să nu fie nimicită cu prilejul acesta, ci să fiți gata, cum am spus.

*Cap. 8.6,17,18,22.

4. Dacă vor veni vreunii din Macedonia cu mine, și nu vă vor găsi gata, n-aș vrea ca noi (ca să nu zicem voi) să fim dați de rușine în încrederea aceasta.

5. De aceea, am socotit de trebuință să rog pe frați să vină mai înainte la voi și să pregătească strângerea darurilor făgăduite de voi, ca ele să fie gata, făcute cu dărnicie, nu cu zgârcenie.

6. Să* știți: cine seamănă puțin, puțin va secera; iar cine seamănă mult, mult va secera.

*Prov. 11.24; 19.17; 22.9. Gal. 6.7,9.

7. Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui: nu* cu părere de rău sau de silă, căci „pe cine dă cu bucurie îl iubește Dumnezeu**.“

*Deut. 15.7.

**Exod 25.2; 35.5. Prov. 11.25. Rom. 12.8. Cap. 8.12.

8. Și Dumnezeu poate* să vă umple cu orice har, pentru ca, având totdeauna în toate lucrurile din destul, să prisosiți în orice faptă bună,

*Prov. 11.24,25; 28.27. Filip. 4.19.

9. după cum este scris: „A împrăștiat*, a dat săracilor, neprihănirea lui rămâne în veac.“

*Ps. 112.9.

10. „Cel ce dă* sămânță semănătorului și pâine pentru hrană“ vă va da și vă va înmulți și vouă sămânța de semănat și va face să crească roadele neprihănirii** voastre.

*Isa. 55.10. **Osea 10.12. Mat. 6.1.

11. În chipul acesta veți fi îmbogățiți în toate privințele pentru orice dărnicie, care*, prin noi, va face să se aducă mulțumiri lui Dumnezeu.

*Cap. 1.11; 4.15.

12. Căci ajutorul dat de darurile acestea, nu numai că acoperă* nevoile sfinților, dar este și o pricină de multe mulțumiri către Dumnezeu.

*Cap. 8.14.

13. Așa că, dovada dată de voi prin ajutorul acesta îi face să slăvească* pe Dumnezeu pentru ascultarea pe care mărturisiiți că o aveți față de Evanghelia lui Hristos și pentru dărnicia ajutorului vostru** față de ei și față de toți;

*Mat. 5.16. **Evr. 13.16.

14. și-i face să se roage pentru voi și să vă iubească din inimă, pentru harul* nespus de mare al lui Dumnezeu față de voi.

*Cap. 8.1.

15. Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru* darul Lui nespus de mare!

*Iac. 17.1.

Pavel își apără slujba lui

10. Eu*, Pavel, vă rog, prin blândețea și bunătatea lui Hristos – eu, cel** „smerit când sunt de față în mijlocul vostru, și plin de îndrăzneală împotriva voastră, când sunt departe“ –

*Rom. 12.1. **Vers. 10. Cap. 12.5,7,9.

2. vă rog, dar, să nu mă faceți ca, atunci când voi fi de față, să* alerg cu hotărâre la îndrăzneala aceea pe care am de gând s-o întrebuițez împotriva unora care își închipuie că noi suntem mânați de firea pământescă.

*1 Cor. 4.21. Cap. 13.2,10.

3. Măcar că trăim în firea pământescă, totuși nu ne luptăm călăuziți de firea pământescă.

4. Căci* armele cu care ne luptăm** noi nu sunt supuse firii pământesti, ci sunt puternice, întărite de Dumnezeu ca să†† surpe întăriturile.

*Efes. 6.13. 1 Tes. 5.8. **1 Tim. 1.18. 2 Tim. 2.3. †Fapt. 7.22. 1 Cor. 2.5. Cap. 6.7; 13.3,4. ††Ier. 1.10.

5. Noi răsturnăm* izvodirile minții și orice înălțime care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu; și orice gând îl facem rob ascultării de Hristos.

*1 Cor. 1.19; 3.19.

6. Îndată* ce se va săvârși** ascultarea aceasta din partea voastră, suntem gata să pedepsim orice neascultare.

*Cap. 13.2,10. **Cap. 2.9; 7.15.

7. La* înfățișare vă uitați? Dacă** cineva crede că „este al lui Hristos“, să aibă în vedere că, după cum el este al lui Hristos, tot așa suntem și noi†.

*Ioan 7.24. Cap. 5.12; 11.18. **Ioan 4.6. 1 Cor. 14.37. †1 Cor. 3.23; 9.1. Cap. 11.23.

8. Și, chiar dacă m-aș lăuda ceva mai mult cu* stăpânirea pe care mi-a dat-o

Domnul pentru zidirea voastră, iar nu pentru dărâmarea voastră, tot nu** mi-ar fi rușine.

*Cap. 13.10. **Cap. 7.14; 12.6.

9. Zic așa, ca să nu se pară că vreau să vă înfricoșez prin epistolele mele.

10. „De fapt“, zic ei, „epistolele lui sunt cu greutate și pline de putere; dar*, când este de față el însuși, este moale, și cuvântul** lui n-are nici o greutate.“

*1 Cor. 2.3,4. Vers. 1. Cap. 12.5,7,9. Gal. 4.13. **1 Cor. 1.17; 2.1,4. Cap. 11.6.

11. Cine judecă așa să fie încredințat că, așa cum suntem în vorbă, în epistolele noastre, când nu suntem de față, tot așa vom fi și în faptă, când vom fi de față!

Pavel și potrivnicii lui

12. Negreșit*, n-avem îndrăzneala să ne punem alături sau în rândul unora din aceia care se laudă singuri. Dar ei, prin faptul că se măsoară cu ei înșiși și se pun alături ei cu ei înșiși, sunt fără pricepere.

*Cap. 3.1; 5.12.

13. Noi* însă nu ne lăudăm dincolo de măsura noastră, ci în măsura marginilor pe care le-a însemnat Dumnezeu câmpului nostru ca să ajungem până la voi.

*Vers. 15.

14. Nu ne întindem prea mult, ca și când n-am fi ajuns până la voi, căci*, în adevăr, până la voi am ajuns în Evanghelia lui Hristos.

*1 Cor. 3.5,10; 4.15; 9.1.

15. Nu ne lăudăm peste măsura noastră, adică, nu ne lăudăm cu* ostenelel altaia; ci avem nădejdea că, dacă credința voastră crește, va crește și câmpul nostru de lucru între voi, nespus de mult, după măsura noastră.

*Rom. 15.20.

16. Așa că vom putea propovădui Evanghelia și în ținuturile care sunt dincolo de al vostru, fără să intrăm în câmpul de lucru al altaia, ca să ne lăudăm cu lucrări făcute de-a gata.

17. Ci „oricine* se laudă să se laude în Domnul.“

*Isa. 65.16. Ier. 9.24. 1 Cor. 1.31.

18. Pentru că nu* cine se laudă singur va fi primit, ci acela pe** care Domnul îl laudă.

*Prov. 27.2. **Rom. 2.29. 1 Cor. 4.5.

Apostolii mincinoși

11. O, de ați putea suferi puținică nebulie* din partea mea! Ei, haide, suferiți-mă!

*Vers. 16. Cap. 5.13.

2. Căci sunt gelos de voi* cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentru că v-am** logodit cu un bărbat, ca să vă

înfățișez înaintea[†] lui Hristos ca pe o fecioară curată^{††}.
*Gal. 4.17,18.

**Osea 2.19,20. 1 Cor. 4.15. †Col. 1.28. ††Lev. 21.13.

3. Dar mă tem ca, după cum șarpele* a amăgit pe Eva cu șiretlicul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice** de la curăția și credințioșia care este față de Hristos.

*Gen. 3.4 Ioan 8.44. **Efes. 6.14. Col. 2.4,8,18. 1 Tim. 1.3; 4.1. Evr. 13.9. 2 Pet. 3.17.

4. În adevăr, dacă vine cineva să vă propovăduiască un alt Isus pe care noi nu l-am propovăduit sau dacă este vorba să primiți un alt duh pe care nu l-ați primit sau o altă Evanghelie* pe care n-ați primit-o, of, cum îl îngăduiți de bine!

*Gal. 1.7,8.

5. Dar socotesc că nici eu nu sunt cu* nimic mai prejos de apostolii aceștia „nespus de aleși!“

*1 Cor. 15.10. Cap. 12.11. Gal. 2.6.

6. Chiar dacă sunt* un necioplit în vorbire, nu sunt însă și în** cunoștință; și am arătat lucrul acesta printre voi, în tot felul și în toate[†] privințele.

*1 Cor. 1.17; 2.1,13. Cap. 10.10. **Efes. 3.4. †Cap. 4.2; 5.11; 12.12.

7. Sau am făcut un păcat, când m-am smerit pe mine însumi*, ca să fiți înălțați voi, și v-am vestit fără plată Evanghelia lui Dumnezeu?

*Fapt. 18.3. 1 Cor. 9.6,12. Cap. 10.1.

8. Am despuiat alte biserici, primind de la ele o plată, ca să vă pot sluji vouă.

9. Și când eram la voi și m-am* găsit în nevoie, n-am* fost sarcină nimănui; căci de nevoile mele au îngrijit frații**, când veniseră din Macedonia. În toate m-am ferit și mă voi feri să[†] vă îngreuiiez cu ceva.

*Fapt. 20.33. Cap. 12.13. 1 Tes. 2.9. 2 Tes. 3.8,9. **Filp. 4.10,15,16. †Cap. 12.14,16.

10. Pe adevărul lui Hristos care este în* mine, nimeni** nu-mi va răpi această pricină de laudă în ținuturile Ahaiei!

*Rom. 9.1. **1 Cor. 9.15.

11. Pentru ce*?... Pentru că nu vă iubesc?... Știe Dumnezeu!

*Cap. 6.11; 7.3; 12.15.

12. Dar lucrez și voi lucra astfel, pentru ca* să tai orice prilej celor ce caută un prilej, ca să poată fi găsiți deopotrivă cu mine în lucrurile cu care se laudă.

*1 Cor. 9.12.

13. Oamenii aceștia sunt* niște apostoli mincinoși, niște lucrători** înșelători, care se prefac în apostoli ai lui Hristos.

*Fapt. 15.24. Rom. 16.18.

Gal. 1.7; 6.12. Filp. 1.15. 2 Pet. 2.1. 1 Ioan 4.1. Apoc. 2.2. **Cap. 2.17. Filp. 3.2. Tit 1.10,11.

14. Și nu este de mirare, căci chiar Satana se prefacă într-un înger* de lumină.

*Gal. 1.8.

15. Nu este mare lucru, dar, dacă[†] slujitorii lui se prefac în slujitorii* ai neprihănirii. Sfârșitul lor** va fi după faptele lor.

*Cap. 3.9. **Filp. 3.19.

Necazurile apostolului

16. Iarăși* spun: să nu mă creadă nimeni nebun. Sau altminteri, suferiți-mă măcar ca nebun, ca să mă laud și eu puțin.

*Vers. 1. Cap. 12.6,11.

17. Ce spun în* această îndrăzneală, ca să mă laud, nu** spun după Domnul, ci ca și cum aș spune din nebulie.

*1 Cor. 7.6,12. **Cap. 9.4.

18. De vreme ce* mulți se laudă după firea pământească, mă voi lauda și eu.

*Filp. 3.3,4.

19. Doar voi suferiți cu plăcere pe nebuni, voi*, care sunteți înțelepți!

*1 Cor. 4.10.

20. Dacă* vă robește cineva, dacă vă mănâncă cineva, dacă pune cineva mâna pe voi, dacă vă privește cineva de sus, dacă vă bate cineva peste obraz, suferiți!

*Gal. 2.4; 4.9.

21. Spre rușinea mea o spun, că am* fost slabi! Totuși, orice** poate să pună înainte cineva – vorbesc în nebulie – pot pune și eu înainte.

*Cap. 10.10. **Filp. 3.4.

22. Sunt ei evrei? Și eu sunt! – Sunt ei israeliți? Și eu sunt! – Sunt ei sământă a lui Avraam? Și* eu sunt! –

*Fapt. 22.3. Rom. 1.11. Filp. 3.5.

23. Sunt ei slujitori ai lui Hristos? – vorbesc ca un ieșit din minți – eu sunt și mai mult. În ostenele*, și mai mult; în temnițe, și mai mult; în lovituri**, fără număr; de multe ori în primejdii de moarte[†]!

*1 Cor. 15.10. **Fapt. 9.16; 20.23; 21.11. Cap. 6.4,5. †1 Cor. 15.30-32. Cap. 1.9,10; 4.11; 6.9.

24. De cinci ori am căpătat de la iudei patruzeci* de lovituri fără una;

*Deut. 25.3.

25. de trei ori am fost bătut* cu nuiiele; o dată am fost împoșcat** cu pietre; de trei ori s-a sfărâmat[†] corabia cu mine; o noapte și o zi am fost în adâncul mării.

*Fapt. 16.22. **Fapt. 14.19. †Fapt. 27.41.

26. Deseori am fost în călătorii, în primejdii pe râuri, în primejdii din partea tâlharilor, în* primejdii din partea celor din neamul meu, în** primejdii din partea păgânilor, în primejdii în

cetăți, în primejdii în pustiu, în primejdii pe mare, în primejdii între frații mincinoși;

*Fapt. 9.23; 13.50;

14.5; 17.5; 20.3; 21.31; 23.10,11; 25.3. **Fapt. 14.5; 19.23.

27. în ostenele și necazuri, în privegheri* adesea, în foame** și sete, în posturi adesea, în frig și lipsă de îmbrăcăminte!

*Fapt. 20.31. Cap. 6.5. **1 Cor. 4.11.

28. Și, pe lângă lucrurile de afară, în fiecare zi mă apasă grija* pentru toate bisericile.

*Fapt. 20.18, etc. Rom. 1.14.

29. Cine* este slab, și să nu fiu și eu slab? Cine cade în păcat, și eu să nu ard?

*1 Cor. 8.13; 9.22.

30. Dacă e vorba să mă laud, mă* voi lauda numai cu lucrurile privitoare la slăbiciunea mea.

*Cap. 12.5,9,10.

31. Dumnezeu*, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care** este binecuvântat în veci, știe că nu mint!...

*Rom. 1.9; 9.1.

Cap. 1.23. Gal. 1.20. 1 Tes. 2.5. **Rom. 9.5.

32. În* Damasc, dregătorul împăratului Areta păzea cetatea damascenilor, ca să mă prindă.

*Fapt. 9.24,25.

33. Dar am fost dat jos pe o fereastră, într-o coșniță, prin zid, și am scăpat din mâinile lor.

Descoperirile lui Pavel

12 1. E nevoie să mă laud, măcar că nu este de folos. Voi veni totuși la vedeniile și descoperirile Domnului.

2. Cunosoc un om în* Hristos, care, acum paisprezece ani, a fost** răpit până în al treilea cer (dacă a fost în trup, nu știu; dacă a fost fără trup, nu știu: Dumnezeu știe).

*Rom. 16.7. Cap. 5.17. Gal. 1.22. **Fapt. 22.17.

3. Și știu că omul acesta (dacă a fost în trup sau fără trup, nu știu: Dumnezeu știe)

4. a fost răpit în rai* și a auzit cuvinte care nu se pot spune și pe care nu-i este îngăduit unui om să le rostească.

*Luca 23.43.

5. Cu un astfel de om mă voi lauda; dar*, întrucât mă privește pe mine însumi, nu mă voi lauda decât cu slăbiciunile mele.

*Cap. 11.30.

6. Chiar dacă aș vrea* să mă laud, n-aș fi nebun, căci aș spune adevărul; dar mă feresc, ca să n-aibă nimeni despre mine o părere mai înaltă decât ce vede în mine sau ce aude de la mine.

*Cap. 10.8; 11.16.

7. Și, ca să nu mă umflu de mândrie

din pricina strălucirii acestor descoperiri, mi-a fost pus un țepuș* în carne, un sol** al Satanei, ca să mă palmuiască și să mă împiedice să mă îngâmf.

*Ezec. 28.24. Gal. 4.13,14. **Iov 2.7. Luca 13.16.

8. De trei* ori am rugat pe Domnul să mi-l ia.

*Deut. 3.23-27. Mat. 26.44.

9. Și El mi-a zis: „Harul Meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită.“ Deci mă* voi lauda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentru ca** puterea lui Hristos să rămână în mine.

*Cap. 11.30. **1 Pet. 4.14.

10. De aceea simt plăcere* în slăbiciuni, în defăimări, în nevoi, în prigoniri, în strămătorări, pentru Hristos; căci** când sunt slab, atunci sunt tare.

*Rom. 5.3. Cap. 7.4. **Cap. 13.4.

Slujba lui Pavel

11. Am ajuns nebun*: voi m-ați silit. Dar voi trebuia să mă lăudați; căci, măcar că nu sunt nimic**, totuși cu nimic[†] n-am fost mai prejos de acești apostoli așa de minunați.

*Cap. 11.1,16,17. **Cap. 11.5.

Gal. 2.6-8. †1 Cor. 3.7; 15.8,9. Efes. 3.8.

12. Semnele* unui apostol le-ați avut printre voi în toată răbdarea, prin semne, puteri și minuni care au fost făcute între voi.

*Rom. 15.18,19. 1 Cor. 9.2. Cap. 4.2; 6.4; 11.6.

13. În adevăr*, în ce ați fost voi puși mai prejos decât celelalte biserici, afară doar că numai eu** singur nu v-am fost o sarcină? O, iertați-mi nedreptatea aceasta[†]!...

*1 Cor. 1.7. **1 Cor. 9.12. Cap. 11.9. †Cap. 11.7.

14. Iată* că sunt gata să vin a treia oară la voi; și tot nu** vă voi fi o sarcină; căci nu caut bunurile voastre, ci pe voi înșivă. Ce-i drept, nu[†] copiii sunt datori să agonisească pentru părinții lor, ci părinții pentru copiii lor.

*Cap. 13.1. **Fapt. 20.33. 1 Cor. 4.14,15. †1 Cor. 4.14.

15. Și eu voi* cheltui prea bucuros din ale mele și mă voi cheltui în totul și pe mine însumi pentru** sufletele voastre. Dacă vă iubesc mai mult, sunt iubit cu atât mai puțin[†]?

*Filp. 2.17. 1 Tes. 2.8. **Ioan 10.11. Cap. 1.6. Col. 1.24.

2 Tim. 2.10. †Cap. 6.12,13.

16. Fie și-așa! Nu* v-am fost sarcină deloc. „Dar“, zic ei, „ca un om isteț ce sunt, v-am prins prin șiretlic.“ –

*Cap. 11.9.

17. Dar*, am tras eu oare vreun folos

de la voi prin vreunul din aceia pe care i-am trimis la voi? *Cap. 7.2.

18. Am* rugat pe Tit să vină să vă vadă; și împreună cu el am trimis și pe** fratele; a cerut Tit ceva de la voi? N-am fost noi călăuziți de același Duh și n-am călcat noi pe aceleași urme? *Cap. 8.6,16,22. **Cap. 8.18.

19. De multă vreme* voi vă închipuiți că vrem să ne apărăm înaintea voastră! Noi vorbim înaintea** lui Dumnezeu în Hristos; și toate† aceste lucruri le spunem, preaiubiților, pentru zidirea voastră.

*Cap. 5.12. **Rom. 9.1. Cap. 11.31. †1 Cor. 10.33.
20. Fiindcă mă tem ca nu cumva, la venirea mea, să vă gădesc așa cum n-aș vrea să vă gădesc, și eu* însumi să fiu găsit de voi așa cum n-ați vrea. Mă tem să nu gădesc gâlceavă, pizmă, mâinii, dezbinări, vorbiri de rău, bârfele, îngâmări, tulburări.

*1 Cor. 4.21. Cap. 10.2; 13.2,10.
21. Mă tem ca, la venirea mea la voi, să* nu mă smerească din nou Dumnezeu cu privire la voi și să trebuiască să plâng pe mulți din cei ce** au păcătuit mai înainte și nu s-au pocăit de necurăția, curvia† și spurcăciunile pe care le-au făcut.

*Cap. 2.1,4. **Cap. 13.2. †1 Cor. 5.1.

Cele din urmă înștiințări

13 1. Vin la voi pentru a* treia oară. „Orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi** sau trei martori.“

*Cap. 12.14. **Num. 35.30. Deut. 17.6; 19.15. Mat. 18.16. Ioan 8.17. Evr. 10.28.

2. Cum am spus*, când am fost de față a doua oară, tot așa și azi, când nu sunt de față, spun iarăși mai dinainte** celor ce au păcătuit mai înainte și tuturor celorlalți că, dacă mă voi întoarce la voi, n-am† să cruț deloc;

*Cap. 10.2. **Cap. 12.21. †Cap. 1.23.
3. căci căutați o dovadă că Hristos vorbește* în mine: El care nu este slab față de** voi, ci este plin de putere între voi. *Mat. 10.20. 1 Cor. 5.4. Cap. 2.10. **1 Cor. 9.2.

4. În adevăr*, El a fost răstignit prin slăbiciune; dar trăiește** prin puterea lui Dumnezeu. Tot astfel și noi† suntem slabi în El, dar, prin puterea lui Dumnezeu, vom fi plini de viață cu El față de voi.

*Filp. 2.7,8. 1 Pet. 3.8. **Rom. 6.4. †Cap. 10.3,4.
5. Pe voi înșivă încercați-vă* dacă sunteți în credință. Pe voi înșivă încercați-vă. Nu recunoașteți voi că** Isus Hristos este în voi? Afară numai dacă sunteți lepădați†.

*1 Cor. 11.28. **Rom. 8.10. Gal. 4.19. †1 Cor. 9.27.
6. Dar trag nădejde că veți recunoaște că noi nu suntem lepădați.

7. Totuși ne rugăm lui Dumnezeu să nu faceți nimic rău; nu pentru ca să ne* putem arăta noi înșine primiți, ci ca să faceți ce este bine, chiar dacă noi am trece drept lepădați. *Cap. 6.9.

8. Căci n-avem nici o putere împotriva adevărului, ci pentru adevăr.

9. În adevăr, ne bucurăm când* noi suntem slabi, iar voi sunteți tari; și ne rugăm pentru desăvârșirea** voastră.

*1 Cor. 4.10. Cap. 11.30; 12.5,9,10. **1 Tes. 3.10.

10. Tocmai de aceea* vă scriu aceste lucruri, când nu sunt de față, pentru ca, atunci când voi fi de față, să** nu mă port cu asprime, potrivit cu† puterea pe care mi-a dat-o Domnul pentru zidire, iar nu pentru dărâmare. *1 Cor. 4.21. Cap. 2.3; 10.2; 12.20,21. **Tit 1.13. †Cap. 10.8.

Urări de sănătate

11. Încolo, fraților, fiți* sănătoși, desăvârșiți-vă, îmbărbătați-vă, fiți cu un cuget, trăiți în** pace, și Dumnezeu dragostei și al păcii va fi cu voi.

*Rom. 12.16,18; 15.5. 1 Cor. 1.10. Filp. 2.2; 3.16. 1 Pet. 3.8. **Rom. 15.33.

12. Spuneți-vă unii altora sănătate*, cu o sărutare sfântă.

*Rom. 16.16. 1 Cor. 16.20. 1 Tes. 5.26. 1 Pet. 5.14.

13. Toți sfinții vă trimit sănătate.

14. Harul* Domnului Isus Hristos și dragostea lui Dumnezeu, și împărțășirea** Sfântului Duh să fie cu voi cu toți! Amin. *Rom. 16.24. **Filp. 2.1.